

روز شمار رویدادهای کارگری در ایران - اسفند ۱۳۹۸
از انتشارات نهادهای همبستگی با کارگران در ایران - خارج کشور
تهیه و تنظیم توسط: فعالین نهادهای همبستگی با کارگران در ایران - کلم
(۱۲)

(شماره های قید شده در هر ردیف، نشانه تفکیک موضوعات است. اطلاعات بیشتر را در دو قسمت یادداشت ها و ضمیمه ها ملاحظه کنید)

مطالبات و مبارزات کارگران ۱ حقوق های عقب افتاده ۲ اخراج ها و تعطیلی کارخانجات و شرکت ها ۳ حوادث محیط کار ۴ سرکوب، زندان و ... ۵

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۱	۱ اسفند ۹۸	خواف	معدن سنگ آهن سنگان	۱	علی عطایی کارگر معدن سنگ آهن سنگان خواف حین کار توسط یک دستگاه لودر زیر گرفته شده و پیش از انتقال به بیمارستان جانش را از دست داد.
۲	" " "	خواف	یک معدن	۳	۳ کارگر یک معدن بر اثر انفجار کپسول گاز مصدوم و به بیمارستان منتقل شدند.
۳	" " "	نظرآباد	یک واحد صنعتی	۲	به علت گرفتگی و چسبندگی مواد در بدنه سیلو، کارگران این شرکت در حال جداسازی مواد از بدنه سیلو بودند که ناگهان به علت انباشت مواد در سقف سیلو، مواد ریزش کرده و منجر به مصدومیت ۲ نفر از کارگران شد و حین انتقال یکی از آن ها به علت شدت صدمات وارده جان خود را از دست داد.
۴	" " "	گنبد	ساختمان نیمه کاره	۱	یک کارگر ۲۷ ساله حین کار در یک ساختمان در حال ساخت بر اثر سقوط از طبقه سوم یک ساختمان در حال ساخت جان خود را از دست داد.
۵	" " "	فریمان	شهرک صنعتی کویان	۱	کارگر نهبان ۵۸ ساله یکی از شرکت های شهرک صنعتی کویان واقع در استان خراسان رضوی کیلومتر ۴۵ جاده مشهد - فریمان بر اثر جدا شدن درب آهنی و سقوط برویش جان خود را از دست داد.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۶	۳ " "	اصفهان	بیمارستان های کاشانی و الزهرا	-	پرستاران این دو بیمارستان برای اعتراض به شرایط کاری طاقت فرسا، سطح نازل حقوق و عدم پرداخت بموقع مطالبات دست از کار کشیدند و تجمع کردند. (۱)
۷	" " "	مریوان	شهرداری	-	برای باری دیگر، کارگران شهرداری مریوان اعتراضشان را نسبت به عدم پرداخت بموقع حقوق و مطالبات، رسانه ای کردند. بعد از مراجعات مکرر به استانداری، در نهایت دو ماه دستمزد تا پایان برج پنج را پرداختند و دستمزدهای شهریور، مهر، آبان، آذر، دی و بهمن را طلبکارند؛ در عین حال عیدی امسال را هنوز واریز نکرده‌اند؛ هنوز از سال‌های گذشته (۹۶ و ۹۷) مطالبات مزدی پرداخت نشده دارند و مشخص نیست چه زمانی این معوقات پرداخت می‌شود.
۸	" " "	شیروان	کارخانه قند	۵۰۰	کارگران فصلی با دو نوع قرارداد مستقیم و پیمانکاری مشغول به کار می‌باشند. قرارداد های مستقیم مختص مسئولین بخش و سرکارگر ها می باشد که دست مزد آنها يك ميليون بیشتر از کارگران قرارداد پیمانکاری است اما تعداد افراد دارای قرارداد مستقیم فصلی با کارخانه، چیزی نزدیک به ۱۰۰ نفر است که این با توجه به ۴۰۰ نفری که قرارداد با پیمانکار نیروی انسانی دارند عدد ناچیزی است. قرارداد های فصلی که بلای جان کارگران است در این کارخانه به صورت ۴ ماهه و از ابتدای آبان تا انتهای بهمن ماه می باشد. کارگران فصلی به خصوص کارگرانی که قراردادی - پیمانکاری هستند دارای مشکلاتی از قبیل رفت آمد و عدم پرداخت حق بیمه حداقل برای يك ماه در طول قرارداد و عدم پرداخت سنوات و عیدی می باشند.
۹	" " "	تهران	حامیان حقوق کارگران	۳	رهام یگانه و فرید لطف‌آبادی، دو حامی حقوق کارگران برای اتهام اخلال در نظم عمومی به تحمل ۶ ماه حبس و ۷۴ ضربه شلاق محکوم که به مدت ۴ سال تعلیق به همراه اقدامات مراقبتی شد. همچنین هیراد پیربداغی برای اتهام اجتماع و تبانی برای ارتکاب جرم علیه امنیت ملی به ۶ ماه حبس تعزیری محکوم شد.
۱۰	۳ اسفند ۹۸	اسفراین	معدن البلاغ	۱	یک کارگر معدن البلاغ اسفراین در استان خراسان شمالی بر اثر مسمومیت جاننش را از دست داد و شمار کارگران قربانی این معدن در سال جاری به هفت نفر رسید. کارگر معدن سرب و روی البلاغ اسفراین به علت استنشاق گاز حاصل از وسایل گرمایش در چادر نصب شده در معدن، جان خود را از دست داد. (۲)

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۱۱	" " "	هفت تپه	مجتمع نیشکر		جمعی از کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه برای اعتراض به عدم پرداخت دستمزد دی ماه، عیدی و پاداش سال ۹۸ دست به تجمع مقابل دفتر مدیریت شرکت زدند. تعدادی از مدیران در میان کارگران حاضر شدند و اعلام داشتند که تا بعدازظهر روزشنبه ۳ اسفند عیدی و پاداش پرداخت خواهد شد.
۱۲	" " "	چند شهر	حوادث محیط کار در معادن	۲۴	۲۴ کارگر از ابتدای پاییز (طی ۵ ماه) جان خود را از دست داده‌اند؛ به راحتی علل مرگ کارگران معدن، «بی‌احتیاطی» ذکر می‌شود، درحالی‌که عدم رعایت دستورالعمل‌های ایمنی و بی‌مسئولیتی کارفرمایان مهم‌ترین دلیل آن است. (۳)
۱۳	" " ۴	هفت تپه	مجتمع نیشکر	۵۰۰	امروز حدود ۵۰۰ نفر از جمعیت ۷۰۰ نفری کارگران نی‌ر هفت‌تپه با پیاده‌روی در مسیر مزارع مقابل دفتر مدیریت جمع شده و نسبت به کسر دو روز از فیش حقوق دی ماه خود اعتراض کردند. هنوز حقوق دی ماه هم پرداخت نشده است.
۱۴	" " "	میناب	بهورزان	-	بهورزان میناب در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات یکساله، کاهش حقوق و وعده‌های توخالی دست از کار کشیدند و مقابل شبکه بهداشت و درمان این شهرستان تجمع کردند. تجمع کنندگان اعلام کردند تا مطالباتشان پرداخت نشود به اعتصابشان ادامه خواهند داد.
۱۵	" " "	سراسر کشور	مخابرات روستایی کشور	-	کارگزاران مخابرات روستایی کشور اعتراضشان را نسبت به عدم پرداخت حقوق بهمن ماه و عیدی رسانه‌ای کردند.
۱۶	" " "	پاریس	ث ژ ت	-	نامه تشکر فلیپ مارتینز دبیر کل س ژ ت از سندیکای کارگران شرکت واحد سازمان شما از آغاز حرکت اعتراضی در جهت پس گرفتن اصلاحات در قانون بازنشستگی، که بدون مذاکره واقعی توسط رئیس جمهور ماکرون و دولت وی اعمال شده است، همبستگی خود با CGT را ابراز کرد. (۴)
۱۷	" " "	آستانه اشرفیه	کار ساختمانی	۲	۲ کارگر ساختمانی ۶۱ و ۶۵ ساله حین نصب حلب در پشت بام یک ساختمان در شهر آستانه اشرفیه- استان گیلان - به دلیل سقوط از ارتفاع، در دم جان باختند.
۱۸	۴ اسفند ۹۸	تاکستان	راننده جرثقیل	۱	یک راننده جرثقیل حین کار تخلیه بار بلوک در سه راهی " کهک " تاکستان در پی برخورد دکل جرثقیل به تیر برق فشار قوی دچار برق گرفتگی شد و جانش را از دست داد.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۱۹	۴	شیراز	کار ساختمانی	۱	یک کارگر ۲۷ ساله حین کارگود برداری ساختمان بدنبال سقوط دچار مصدومیت شدید از ناحیه گردن، سر و کمر شد و به بیمارستان منتقل شد.
۲۰	۴	سمنان	کارخانه فولاد	۱	یک کارگر بر اثر فوران و پاشیدن مواد مذاب دچار سوختگی از چند ناحیه بدن و به بیمارستانی در شهرساری - استان مازندران - انتقال یافت.
۲۱	۴	بابل	آتش نشانی	۴	۴ آتش نشان حین کار اطفای حریق یک واحد تجاری واقع در خیابان بازار شهر بابل - استان مازندران - مصدوم شدند.
۲۲	۴	شهر کرد	اداره آب و فاضلاب	۲	دو کارگر اداره آب و فاضلاب شهر کرد - استان چهارمحال و بختیاری - حین کار رفع شکستگی لوله حفاری در روستای جعفرآباد شهر کرد بدنبال ریزش دیواره های کانال دچار مصدومیت شدند.
۲۳	۳	ماهشهر	شرکت پخش فرآورده های نفتی	۳۰	برای دهمین روز متوالی، کارگران اخراجی شرکت پخش فرآورده های نفتی ماهشهر برای بازگشت بکارمقابل درب ورود و خروج تانکرها به این انبار نفتی تجمع کردند. این کارگران که تعدادشان به حدود ۳۰ نفر میرسد دورجدید تجمعشان را از روز شنبه ۲۶ بهمن از سرگرفته اند. تجمع کنندگان می گویند از کار خود اخراج شده اند تا افراد سفارش شده به جای آنها استخدام شوند
۲۴	۲	اهواز	شهرداری منطقه ۲	-	کارگران بخش عمران و برق منطقه ۲ شهرداری اهواز برای بنمایش گذاشتن اعتراضشان نسبت به عدم پرداخت ۶ ماه حقوق، دست به تجمع مقابل ساختمان شورای شهر اهواز زدند.
۲۵	۶	بندرعباس	نانوایان	-	جمعی از نانوایان بندرعباس برای تعیین نرخ عادلانه نان مقابل استانداری هرزگان تجمع کردند.
۲۶	۴	مشهد	اداره آب و فاضلاب	۲	۲ کارگر حین کار لایروبی کانال جمع آوری و هدایت فاضلاب (سیستم آگو) دچار مسمومیت گازی شدند و جانشان را در زیر زمین از دست دادند.
۲۷	۴	ساری	کار ساختمانی	۱	یک کارگر ۵۷ ساله حین کار آرماتوربندی در یک ساختمان در حال احداث شهرستان ساری از فضای خالی ایجاد شده برای نصب آسانسور ساختمان به پایین سقوط کرد و پس از انتقال به بیمارستان و به دلیل شدت صدمات و جراحتهای وارده جان باخت.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۲۸	۲	تهران	مجموعه ورزشی انقلاب	-	کارگران مجموعه ورزشی انقلاب در اعتراض به عدم پرداخت حقوقشان از طرف باشگاه استقلال دست به اعتصاب زدند و از کشیدن کاور روی زمین تمرین تیم فوتبال استقلال خودداری کردند.
۲۹	۲	رشت	کارخانه ایران پوپلین	-	در اعتراض به عدم پرداخت بموقع حقوق، شرایط کاری و وعده های توخالی برای چند ساعت دست از کار کشیدند
۳۰	۲ و ۳	دورود	خط و ابنیه فنی راه آهن (شرکت تراورس)	۵	کارگران در اعتراض به عدم پرداخت چند ماه حقوق و حق بیمه دست از کار کشیدند و دست به تجمع زدند. بدنبال این اقدام اعتراضی ۵ کارگر حق طلب از کار اخراج شدند و ۳ کارگر دیگر محل کارشان را تغییر دادند و به ایستگاه های بین راه تبعید کردند. پیگیری کارگران خط و ابنیه فنی راه آهن شهرستان دورود، موجب بازگشت بکار ۵ همکار حق طلبشان شد.
۳۱	-	خواف	معادن	-	اهالی منطقه سنگان خواف در استان خراسان رضوی خواهان تعطیلی موقتی صنایع معدنی و کارخانجات وابسته و یا به حداقل رساندن این فعالیت ها در این منطقه شدند. با وجود تردد روزانه صدها دستگاه تریلر و رفت و آمد هزاران کارگر غیربومی، بی گمان سلامت این مردم مرزنشین هر لحظه در معرض خطر ویروس کرونا خواهد بود.
۳۲	۴	بردسکن	یک معدن طلا	۱	یک کارگر ۴۰ ساله در حادثه انفجار ی مخزن نفت و گازوئیل یک معدن طلا واقع در مناطق حاشیه شهر بردسکن در استان خراسان رضوی بدلیل جوشکاری دچار سوختگی شدید و به بیمارستان منتقل شد و به علت شدت جراحات وارده جانش را از دست داد.
۳۳	۱	یزد	معدن چادرملو	-	ادامه اعتراضات و کنش های دامنه دار کارگران معدن چادرملو نسبت به عدم اجرای طرح کامل طبقه بندی مشاغل، پرداخت مزد مساوی در برابر کار یکسان و سر دوندانشان با دادن وعده های توخالی (۵)
۳۴	۵	کرج	کارگر زندانی	۱	پروین محمدی کارگر زندانی امروز چهارشنبه هفتم اسفندماه به مرخصی آمد.
۳۵	۴	عسلویه	پتروشیمی سبلان	۴	یک کارگر پتروشیمی سبلان عسلویه حین کار بازرسی خط لوله آب راکتور بدلیل ترکیدن پوش جوشکاری شده روی لوله با فشار آب خروجی وی از ارتفاع به زمین سقوط کرد و درد دم جان باخت. ۳ کار دیگر در این حادثه مصدوم و به بیمارستان ابن سینا شیرینو کنگان منتقل شدند.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۳۶	۸ " " "	تهران	از حامیان حقوق کارگران	۱	ندا ناجی از بازداشت شدگان مراسم روز جهانی کارگر مقابل مجلس به آغوش خانواده بازگشت.
۳۷	" " "	دهلران	شرکت فرایتروسازان انرژی	۱۰۰	کارگران یک پروژه در دهلران (شرکت فرایتروسازان انرژی) برای اعتراض به عدم پرداخت چندماه حقوقشان سه روز متوالی است که در اعتصاب بسر می برند. حقوق حدود صد کارگر این شرکت از آذرماه پرداخت نشده است.
۳۸	" " "	تهران	شرکت مهندسی رازمان کبیر	-	از بهمن ماه قرارداد شرکت مهندسی رازمان کبیر (فعال در زمینه تامین، نصب و راه اندازی تجهیزات سیگنالینگ) با راه آهن به اتمام رسیده است و کارگران علائم الکتریکی راه آهن ناحیه تهران بدون هیچ قراردادی نه با راه آهن و نه شرکت پیمانکاری به کارشان ادامه می دهند. حقوق بهمن ماه، عیدی پایان سال، سنوات، بن ۲۰۰ هزار تومانی و این کارگران هم پرداخت نشده است.
۳۹	" " "	خلخال	کارخانه نئوپان	-	حداقل ۲ ماه حقوق و عیدی (معادل ۲ ماه حقوق) کارگران کارخانه نئوپان خخال در استان اردبیل پرداخت نشده است.
۴۰	" " "	استان خراسان شمالی	حوادث محیط کار	-	سقوط از ارتفاع علت اصلی مرگ و میر کارگران در حوادث ناشی از کار استان خراسان شمالی اعلام شده و این در حالی است که بی تفاوتی مسوولان متولی امر ساخت و ساز، بلندیابی به ارتفاع برجها دارد. (۶)
۴۱	" " ۹	بجنورد	کارخانه سیمان	-	وضعیت نا به سامان راننده ها و کمک راننده های کامیون کارخانه سیمان (۷)
۴۲	" " "	مبارکه	یک گلخانه	۵	بامداد ۶ اسفند، در حادثه آتش سوزی گلخانه ای واقع در جنب کارخانه قند ده سرخ شهرستان مبارکه در استان اصفهان ۵ کارگر افغانستانی زنده زنده سوختند.
۴۳	۱۰ اسفند ۹۸	قزوین	کارخانه فرنیخ و مه نخ	-	کارگران شاغل و بازنشسته برای بنمایش گذاشتن اعتراضشان نسبت به عدم پرداخت مطالبات و وعده های توخالی دست به تجمع مقابل استانداری قزوین زدند. یکی از کارگران بازنشسته گفت: مدت یک سال است بازنشسته شده ایم اما متأسفانه هنوز موفق به اخذ مطالباتمان از این شرکت نشده ایم که مبلغ آن نیز به ۹۵ میلیون تومان می رسد و مشخص هم نیست چه زمانی پرداخت شود. کارگر دیگری گفت: بابت سال های گذشته هیچ حقوقی دریافت نکرده ایم و فقط امسال حقوق پرداخت شده که آن هم تقریباً ۴۰ درصد از کل مبلغ حقوق ماهیانه را دریافت کرده ایم و از ترس اخراج شدن حرفی نمی زنیم.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۴۴	۱	چندین شهر	آموزش‌دهندگان نهضت سوادآموزی	-	آموزش‌دهندگان نهضت سوادآموزی بعد از سال ۹۲ اعتراضشان را نسبت به عدم تبدیل وضعیت مبنی به محرومیت از شرکت در آزمون ۲۲ فروردین سال آینده برای جذب در آموزش و پرورش رسانه ای کردند.
۴۵	۱	تهران	شهرداری	-	افزایش ۳۰ درصدی فوق‌العاده جذب کارکنان شهرداری‌ها شامل حال کارگران شهرداری تهران نشد و فقط به کارمندان و مدیران اختصاص یافت.
۴۶	۲	رشت	شهرداری	۵۰۰۰	حدود ۵ هزار نفر در واحد خدماتی مناطق پنج‌گانه شهرداری رشت به صورت پیمانی مشغول کارند که دست‌کم ۲ تا ۳ ماه حقوق معوقه طلب دارند. مطالبات معوقه کارگران به دو ماه حقوق ماه‌های دی و بهمن سال جاری مربوط می‌شود. علاوه بر آن افزایش دستمزد کارگران خدماتی برای شش ماه لحاظ نشده و کارگران کماکان مطابق با مصوبه مزدی سال ۹۷ حقوق گرفته‌اند.
۴۷	۲	اراک	کارخانه آذراب	-	۲ ماه حقوق کارگران کارخانه آذراب اراک پرداخت نشده است.
۴۸	۴	تهران	متروی خط ۳	-	بدنبال تجمع اعتراضی روز یکشنبه ۲۷ بهمن ماه سال جاری، کارگران متروی خط ۳ تهران (کارگاه‌های ایستگاه نوبنیاد و اقدسیه) مقابل ساختمان شورای شهر تهران نسبت به عدم پرداخت ۱۸ ماه حقوق، وعده پرداخت بخشی از مطالباتشان طی امروز و فردا داده شد.
۴۹	۲	تهران	معلولان	-	جمعی از معلولان کشور در ادامه اعتراضاتشان نسبت به عدم پرداخت کامل بودجه قانون حمایت از افراد دارای معلولیت و وعده‌های پوچ برای باری دیگر مقابل سازمان برنامه و بودجه تجمع کردند.
۵۰	۴	تکاب	معدن زرشوران	-	تهدید جان کارگران معدن طلای زرشوران بدلیل شرایط کاری نامناسب و عوامل بیماری‌زا (۸)
۵۱	۴	مجدیه - البرز	کار با چرثقیل	۱	یک کارگر حین کار در مجدیه شهرستان البرز پشت دانشگاه بر اثر شکسته شدن تخته حمل بار از بالای جرثقیل سقوط و جان باخت.
۵۲	۴	گچساران	شرکت بهره‌برداری نفت و گاز	۸	بر اثر تصادف سرویس رفت و آمد در محور گچساران به پازنان و در ۴۰ کیلومتری شهر دوگنبدان با یک دستگاه تانکر آبرسانی امور عشایر ۸ نفر مصدوم و به بیمارستان منتقل شدند.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۵۳	۱۱ "	یزد	معدن چادرملو	-	کارگران (شرکت پیمانکاری حاتمی) در ادامه اعتراضات دامنه دارشان نسبت به عدم اجرای طرح کامل طبقه‌بندی مشاغل، پرداخت مزد مساوی در برابر کار یکسان با تهیه طوماری و امضایش خواستار اجرای قانون و احقاق حق خود شدند.
۵۴	" "	ارک جدید بم	کارخانه مدیران خودرو	۱۳۰۰	جمعی از کارگران این کارخانه اعتراضشان را نسبت به دو شیفت متوالی کار اجباری و شرایط سخت کاری رسانه ای کردند. این کارگران گفتند که ۱۳۰۰ کارگر کارخانه مدیران خودرو که بیشتر مدیرانشان چینی هستند مجبورند دو شیفت متوالی (از ساعت ۶ تا ۱۹) کار کنند.
۵۵	" "	خوزستان	شرکت آب و فاضلاب روستایی خوزستان	۱۸۰۰	۳ تا ۶ ماه حقوق، حق بیمه و مطالبات دیگر ۱۸۰۰ کارگر شرکت آب و فاضلاب روستایی خوزستان پرداخت نشده است. سال های سال است که نزدیک به ۱۸۰۰ نیروی این شرکت اعم از آبدار، طرحی، معین، پیمانی و رسمی در کش و قوس دریافت حقوق و مزایای خود قرار دارند.
۵۶	" "	زرین دشت	کار ساختمانی	۱	یک کارگر ساختمانی حین کار جابجایی میلگرد در پشت بام ساختمان در روستای زیراب شهرستان زرین دشت در استان فارس، دچار برق گرفتگی شد و جان باخت.
۵۷	" ۱۲	تهران	سندیکای کارگران شرکت واحد	-	مدیریت سامانه پنج خطوط بی آر تی برای منافع مالی و جبران هزینه های بی حساب و کتاب اقدام به پولی کردن پارکینگ مورد استفاده صدها تن از رانندگان این سامانه که از اطراف تهران به محل کار خود مراجعه می کنند کرده است
۵۸	۱۲ اسفند ۹۸	آبادان	چاه فاضلاب	۱	یک کارگر ۳۵ ساله حین کار در چاه فاضلاب واقع در شهرک دریا آبادان به دلیل استنشاق گاز سمی جانش را از دست داد.
۵۹	" ۱۳	اراک	خط و ابنیه فنی راه آهن اراک (شرکت جوش گستر)	۲۰۰	از صبح روز سه شنبه ۱۳ اسفند، کارگران برای اعتراض به عدم پرداخت حقوق و عیدی دست از کار کشیدند. کارگران اعتصابی تمام ناحیه راه آهن اراک که تعدادشان به ۲۰۰ نفر می رسد، اعلام کردند روز چهارشنبه ۱۴ اسفند هم اعتصابشان ادامه خواهد داشت.
۶۰	" "	کهگیلویه و بویراحمد	آموزشیاران نهضت سواد آموزی	-	جمعی از آموزشیاران نهضت سواد آموزی کهگیلویه و بویراحمد به نمایندگی از همکارانشان در سراسر استان برای بنمایش گذاشتن اعتراضشان نسبت به محرومیت از شرکت در آزمون ۲۲ فروردین سال آینده برای جذب در آموزش و پرورش تجمعاتی مقابل استانداری و اداره کل آموزش و پرورش برپا کردند.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۶۱	" " "	اراک	کارخانه هپکو	-	علیرغم وعده و وعیده‌ها ۳ ماه حقوق و عیدی کارگران پرداخت نشده است و چرخ تولید این واحد تولیدی به گردش درنیامده است و پس از بازگشت شرکت به سازمان خصوصی سازی چشم انداز روشنی برایش ترسیم نشده است.
۶۲	" " "	مازندران	جنگل های شمال	۳۰۰۰	۳ هزارکارگر حفاظت از که نگران معیشت و امنیت شغلی خود هستند، مانند توپ پینگ پونگ، میان شرکت های پیمانکاری و دولت پاسکاری می‌شوند. (۹)
۶۳	" " "	عجب شیر	مجتمع فولاد صائب تبریز	-	۴ ماه حقوق کارگران مجتمع فولاد صائب تبریز واقع در منطقه شهرک صنعتی خضرو در ۶ کیلومتری شهرستان عجب شیر، پرداخت نشده است.
۶۴	" " "	یامچی	شرکت شایگان مهر آپادانا	۱۲۰	۶ ماه حقوق ۱۲۰ کارگران شرکت شایگان مهر آپادانا آذربایجان شرقی بخش یامچی پرداخت نشده است.
۶۵	" " "	ماسال	اداره آب و فاضلاب روستایی	-	علیرغم وعده مدیر عامل شرکت آب و فاضلاب استان گیلان، چند ماه حقوق کارگران اداره آب و فاضلاب روستایی ماسال پرداخت نشده است.
۶۶	" " ۱۴	ایلام	مجتمع پتروشیمی	۱۸۶	برای سومین روز متوالی، جمعی از کارگران پتروشیمی ایلام (شرکت رامپکو) برای اعتراض به بلا تکلیفی شغلی و معیشتی به اعتصابشان ادامه دادند و در این مجتمع تجمع کردند. تجمع کنندگان به پرداخت حقوق‌های علی الحساب، عدم پرداخت عیدی، سنوات، عدم تمدید قراردادها و... معترضند.
۶۷	۱۴ اسفند ۹۸	بندر امام	شهرداری	-	کارگران واحدهای ستادی و خدماتی شهرداری بندرامام در استان خوزستان برای اعتراض به عدم پرداخت چند ماه حقوق دست از کار کشیده و مقابل ساختمان این شهرداری تجمع کردند.
۶۸	" " "	تهران	وزارت بهداشت	۵۰۰۰	اعتراض نسبت به عدم اعمال افزایش ۵۰ درصدی امتیازات فصل دهم قانون مدیریت خدمات کشوری در حکم حقوقی اسفند ماه ۵ هزار نفر از کارکنان شرکتی وزارت بهداشت، رسانه ای شد.
۶۹	" " "	سنندج	جایگاه های سوخت	-	کارگران جایگاه‌های سوخت سنندج : روزانه در سرمای زمستان آنقدر کار می‌کنیم که پاهایمان را حس نمی‌کنیم. اغلب به علت زیاد روی پا ایستادن دچار مشکلات پا و کمردرد هستیم. حداقل انتظاری که داریم کاهش ساعات کاری و شیفتی کردن کارگران است.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۷۰ (۳ و ۲)	" " "	تهران	سازمان ورزش شهرداری	-	مربیان ورزش و کارگران خدماتی سازمان شهرداری تهران اعتراضشان را نسبت به سطح نازل حقوق و عدم پرداخت بموقع و نداشتن امنیت شغلی، رسانه ای کردند.
۷۱ (۲)	" " "	تهران	شرکت واحد اتوبوسرانی	-	دستمزد رانندگان و کارگران شرکت واحد بر اساس عرف چند دهه اخیر بطور مرتب در روز بیست و هفتم هر ماه پرداخت می گردد همچنین عیدی سالانه این کارگران در دوازدهم اسفند ماه واریز می شده است و کارگران شرایط هزینه های زندگی شان و اقساط بانکی و... خود را بر مبنای تاریخ های ذکر شده پرداخت می کنند. متاسفانه در دو ماهه گذشته حقوق کارگران با دو روز تاخیر پرداخت گردیده است و با وجود اینکه امروز چهاردهم دو روز است که از موعد پرداخت عیدی گذشته، هنوز عیدی پرداخت نشده است.
۷۳ (۳)	" " "	تهران	آژانس هواپیمایی علی بابا	۱۸۲	مدیرعامل آژانس هواپیمایی علی بابا از اخراج ۱۸۲ کارگش خبرداد. وی بطور مستقیم و غیر مستقیم علت اخراج را کاهش سفرهای توریستی به ایران بدنبال قتل موشکی و شیوع کرونا اعلام کرد.
۷۴ (۴)	" " "	بانه	آر ماتور بند	۱	یک کارگر ۳۲ ساله آرماتور بند بنام خالد رحیم زاده از اهالی روستای بله سه ن شهرستان بانه حین کار دچار برق گرفتگی شد و پس از ۲۴ ساعت دست و پنجه نرم کردن با مرگ در بیمارستان بر اثر شدت جراحات وارده جان باخت.
۷۵ (۴)	۱۴ اسفند ۹۸	دشتستان	نصب جرثقیل	۱	یک کارگر ۳۹ ساله حین کار نصب دستگاه جرثقیل در تلمبه خانه ایستگاه پمپاژ شرکت آب رسانی دشتستان در استان بوشهر بین ریل جرثقیل و تابلو برق گیر کرده و به علت جراحات وارده از ناحیه سینه و شکم در دم جان باخت.
۷۶ (۲ و ۱)	" " "	آبژدان	شهرداری	۱۵۰	اعتصاب کارگران شهرداری آبژدان در استان خوزستان برای اعتراض به عدم پرداخت ۱۴ ماه حقوق، ۶ ماه حق بیمه و ۲ سال عیدی یک هفته را پشت سر گذاشت. چهارشنبه ۱۴ اسفند فقط یک ماه از حقوق این کارگران پرداخت شد.
۷۷ (۱)	" " ۱۵	۱۴ شهر	راه آهن سراسری	۷۰۰۰	کارگران راه آهن فرخوان به اعتصاب سراسری دادند. (۱۰)
۷۸ (۲)	" " "	شیروان	نیروگاه سیکل ترکیبی	۱۵۰	بدنبال اعتراضات دامنه دار کارگران نیروگاه سیکل ترکیبی شیروان نسبت به عدم پرداخت ۴ ماه حقوق، بخشی از مطالباتشان پرداخت شد. ۲ ماه حقوق معوقه شان پرداخت شد و بر این اساس، اکنون ۲ ماه حقوق معوقه دارند که مبلغ آن، ۶۰ میلیارد ریال است.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۷۹ (۳ و ۲)	" ۱۷ "	تهران	بخش خدمات مترو	-	جمعی از کارگران برای اعتراض به عدم پرداخت چندماه حقوق دست به تجمع مقابل شورای شهر تهران و ساختمان شرکت بهره برداری مترو تهران زدند. یکی از کارگران گفت: مسولان شورای شهر تهران به ما گفتند این موضوع به ما مربوط نمی شود و به ساختمان متروی تهران مراجعه کنید و پس از مراجعه به ساختمان زیر پل کالج نه تنها کسی پاسخگو نبود بلکه ما را حتی به داخل راه ندادند. تنها حرفی که انتظارات به ما زد این بود که با اداره مالی تماس بگیرید و بعد از تماس بنده با این اداره عنوان شد که شما از فروردین ماه اخراج هستید.
۸۰ (۲)	" " "	تهران	رانندگان سرویس مدارس	-	رانندگان سرویس مدارس تهران برای اعتراض به عدم واریز حقوق اسفند ماه مقابل آموزش و پرورش منطقه ۴ تهران تجمع کردند.
۸۱ (۲)	" " "	الوند- قزوین	شهرداری	۳۰۰	کارگران با بنمایش گذاشتن اعتراضشان نسبت به عدم پرداخت چندماه حقوق، حق بیمه و عیدی و وعده های توخالی، خواهان پرداخت مطالباتشان درآستانه سال نوشتند. در شهرداری الوند حدود ۳۰۰ کارگر خدماتی و فضای سبز به صورت قرار دادی و پیمانکاری مشغول کارند و ۲ ماه حقوق کارگران خدماتی و حدود ۴ ماه حقوق کارگران فضای سبز به همراه عیدی پایان سال پرداخت نشده است.
۸۲ (۲)	" " "	نار و کنگان	مستغلات و فضای سبز	-	کارگران مستغلات و فضای سبز منطقه عملیاتی نار و کنگان نسبت به عدم پرداخت ۱۵ روز حقوق بدنبال جابجایی شرکت ها پیمانکاری معترضند.
۸۳ (۵)	۱۷ اسفند ۹۸	تهران	معلم زندانی	۱	عصر روز شنبه ۱۷ اسفند محمودبهبشتی لنگرودی از اوین به مرخصی آمد.
۸۴ (۴)	" " "	جاجرم	آسیاب سیار	۱	یک کارگر ۶۰ ساله حین کار با یک دستگاه آسیاب سیار جو و گندم در روستای گرمک شهرستان جاجرم در استان خراسان شمالی به داخل دستگاه کشیده شد و بشدت مجروح و پس از انتقال به بیمارستان جان باخت.
۸۵ (۲ و ۱)	" " ۱۹ "	تهران	خط ۷ بی آر تی	-	رانندگان سامانه ۴ خط هفت بی آر تی که از مسیر راه آهن (پایانه معین) به سمت پایانه افشار (چهارراه پارک وی) در تردد هستند. بعلت عدم پرداخت عیدی از سوی مدیریت به نشانه اعتراض بصورت خود جوش چراغ های اتوبوس هایشان را روشن کردند. در روزهای گذشته سندیکای کارگران شرکت واحد به مدیریت شرکت واحد برای دیر کرد پرداخت عیدی کارگران هشدار داده بود.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۸۶	۱	تهران	بیمارستان های دولتی	-	جمعی از کارکنان شرکتی و قراردادی بیمارستان های دولتی تهران برای بنمایش گذاشتن اعتراضشان نسبت به سطح نازل حقوق دست به تجمع مقابل وزارت بهداشت در شهرک قدس تهران زدند.
۸۷	۱	کهگیلویه و بویراحمد	آموزشیاران نهضت سواد آموزی	-	جمعی از آموزشیاران و آموزش دهندگان نهضت سواد آموزی کهگیلویه و بویراحمد به نمایندگی از همکارانشان در سراسر استان به تجمعشان مقابل اداره کل آموزش و پرورش ادامه دادند.
۸۸	۲۰	تهران	شرکت واحد اتوبوسرانی	-	تعدادی از کارکنان سامانه ۶ خطوط بی آر تی شرکت واحد تهران در محل سامانه تجمع کردند و رانندگان این سامانه همزمان با روشن کردن چراغ اتوبوس هایشان از همکاران معترض حمایت کردند. تا اعلام این خبر هنوز عیدی و دستمزد کارگران و رانندگان شرکت واحد از سوی مدیریت ناکارآمد شرکت پرداخت نگرده است. همچنین مدیریت سامانه شش به جمع کارکنان معترض سامانه رفته و با وعده و عید از کارکنان خواستار بازگشت به سر کار شان بوده اما کارگران مشکلات نبود ماسک و دستکش و مواد ضد عفونی کننده را هم از ناکارآمدی مدیریت میدانند و از ناتوانی مدیریت در تهیه تب سنجی که در تمامی ادارات برای پیشگیری و کنترل احتمالی کارکنان آلوده به ویروس کرونا در ورود به محل کار استفاده میکنند انتقاد کردند و خواستار پرداخت حقوق و عیدی شدند. دیروز هم رانندگان خطوط بی آر تی سامانه ۴ در اعتراض به عدم پرداخت عیدی و حقوق با چراغ های روشن مسافران را جابجا کردند.
۸۹	۲ و ۳	ساوه	کارخانه پومر	-	برای دومین روز متوالی، کارگران کارخانه پومر تولید کننده مبلمان و لوازم اداری واقع در شهر صنعتی کاوه شهرستان ساوه برای اعتراض به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی دست به تجمع مقابل فرمانداری شهرستان ساوه زدند. (۱۱)
۹۰	۲	تبریز و زنجان	مخابرات	-	کارکنان مخابرات استان های آذربایجان شرقی و زنجان در اعتراض به عدم پرداخت عیدی و مطالبات دیگر دست از کار کشیده و در ساختمان مرکزی مخابرات این دو استان در تبریز و زنجان تجمع کردند
۹۱	۱	زنجان	اتوبوس های بخش خصوصی	-	رانندگان اتوبوسهای بخش خصوصی به علت کاهش درآمد دست از کار کشیدند.
۹۲	۴	تهران	یک کارگاه شهرداری	۱	یک کارگر ۳۰ ساله حین کار در داخل محوطه کارگاهی مربوط به شهرداری تهران واقع در مسیر غرب به شرق بزرگراه آزادگان زیر یک دستگاه غلطک رفت و در دم جان خود را از دست داد.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۹۳	۲۱ " " "	تهران	شرکت واحد اتوبوسرانی	-	بنا بر گزارشات رسیده به سندیکا از خطوط مختلف بی‌آرتی، چراغ اتوبوس‌ها در اعتراض به تاخیر در پرداخت عیدی امروز چهارشنبه ۲۱ اسفند نیز روشن شده است. در دو روز گذشته چراغ اتوبوس‌ها در خطوط هفت، شش و یک بی‌آرتی روشن بوده است. روز گذشته در سامانه شش کارگران تعمیرگاه و توقفگاه در اعتراض به تاخیر در پرداخت عیدی مقابل ساختمان اداری تجمع کردند. و همچنان فضای اعتراضی در بخش‌های مختلف شرکت واحد وجود دارد.
۹۴	" " "	گچساران	شبکه بهداشت و درمان	-	چند روزی است که کارگران پیمانی شبکه بهداشت و درمان گچساران برای بنمایش گذاشتن اعتراضشان نسبت به عدم پرداخت ماه‌ها حقوق در اعتصاب هستند و مقابل ساختمان شبکه در شهرستان گچساران تجمع می‌کنند.
۹۵	" " "	اراک	کارخانه هپکو	-	جمعی از کارگران کارخانه هپکو نسبت به تاراج سهام هپکو با صدور بیانیه‌ای اعتراضشان را نسبت به تاراج سهام هپکواز جمله فروش یک درصد دیگر از سهام بلوکی شرکت توسط سازمان خصوصی سازی و واریز آن به خزانه دولت، اعلام کردند. (۱۲)
۹۶	" " "	کهگیلویه و بویراحمد	جهاد کشاورزی	-	جمعی از کارگران قراردادی و شرکتی جهاد کشاورزی استان کهگیلویه و بویراحمد اعتراضشان را نسبت به سطح پایین حقوق و عدم اجرای بخشنامه افزایش ۵۰ درصدی حقوق رسانه‌ای کردند.
۹۷	۲۱ اسفند ۹۸	چند شهر	مخابرات روستایی کشور	-	کارگزاران مخابرات روستایی سراسر کشور اعتراضشان را نسبت به نداشتن لوازم بهداشتی و مواد ضدعفونی‌کننده و عدم پرداخت عیدی، رسانه‌ای کردند.
۹۸	" " "	تهران	کانون نویسندگان ایران	۳	شعبه یک اجرای احکام دادسرا واقع در اوین شامگاه دیروز با ارسال ابلاغیه‌های جداگانه برای رضا خندان (مهآبادی)، بکتاش آبتین و کیوان باژن آنها را برای اجرای حکم مجموعاً پانزده سال و شش ماه زندان احضار کرد. طبق ابلاغیه، این سه نویسنده باید در چهار روز آینده خود را به شعبه یکم اجرای احکام معرفی کنند. در شرایطی که شیوع ویروس کرونا سلامت و جان زندانیان را به شدت تهدید می‌کند و ممکن است فاجعه‌ای انسانی در زندان‌ها رخ دهد، سه نویسنده برای زندانی شدن ابلاغیه دریافت کرده‌اند! رضا خندان و بکتاش آبتین دو عضو هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران هر یک به شش سال زندان و کیوان باژن عضو هیئت دبیران سابق کانون به سه سال و شش ماه زندان محکوم شده‌اند.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۹۹	" " "	گناباد	معدن خاک نسوز	۱	یک کارگر ۳۷ ساله معدن خاک نسوز گناباد واقع در حدود ۷ کیلومتری روستای کبوترکوه گناباد در حین کار در کوه از ارتفاع ۳۰ متری به پایین سقوط کرد و به علت ترومای سر و خونریزی شدید جان باخت. نبود ایمنی لازم و نداشتن طناب حمایت جهت رفع خطر از عوامل عمده حادثه و مرگ کارگر مورد نظر بوده، به طوری که حتی کلاه ایمنی او در هنگام پرت شدن از کوه و ارتفاع زیاد و برخورد با سنگ دو نیم شده است.
۱۰۰	" " "	اردبیل	کار ساختمانی	۱	یک کارگر ۵۴ ساله حین کار در ساختمان بر اثر سقوط جانش را از دست داد.
۱۰۱	" " ۲۲	سقز	محمود صالحی:	۱	استناد به بخشنامه شماره ۹۰۰۰/۲۱۴۰۵۶/۱۰۰ به تاریخ ۹۸/۱۲/۷ قوه قضائیه که برای کلیه مراجع قضایی در سراسر کشور ارسال شده است. باید کلیه زندانیان زیر ۵ سال به طور موقت به مرخصی اعزام شوند. همچنین در بخشنامه فوق تاکید شده است که دادستانهای سراسر کشور مسئول اجرای این بخشنامه بوده و دادستان کل کشور بر حسن اجرای آن نظارت خواهند کرد. ولی کارگران زندانی به اسامی ۱ - جعفر عظیم زاده ۲ - خبات دهمدار ۳ - هادی تنومند ۴ - زانیار دباغیان ۵ توفیق محمودی ۶ - اسحاق روحی هنوز در زندان هستند و با توجه به اظهارات خانواده این عزیزان؛ دادستانها هیچ اقدامی جهت آزادی این کارگران انجام نمی دهند. ما کارگران خواستار آزادی کلیه زندانیان سیاسی هستیم.
۱۰۲	۲۲ اسفند ۹۸	اهواز	فعال کارگری	۱	غریب حویزوی کارگر حق طلب گروه ملی صنعتی فولاد ایران بدنبال شکایت کارفرما به دادگاه انقلاب شهرستان اهواز احضار شد. طی روزهای گذشته یوسفی مدیر عامل جدید فولاد اهواز به غریب حویزوی پیشنهاد کار در دفتر تهران را داد که مورد موافقتش واقع نشد و این امر موجب شد تا مدیر عامل توطئه جدیدی را سازمان بدهد و علیه این کارگر حق طلب پرونده سازی کند و از وی در شعبه ۹ بازپرسی دادگاه اهواز شکایت کند.
۱۰۳	" " "	چندین شهر	معلمان حق التدریس	-	جمعی از معلمان حق التدریس به خبرنگار رسانه ای گفتند: حالا که مدارس نزدیک به دو هفته است که تعطیل شده و قرار است لااقل تا عید نوروز تعطیل بماند، باید دستمزد ما را کامل پرداخت کنند. خواسته ما این است که در این بحران کرونا به فکر معیشت ما باشند و دستمزد اسفند را کامل بپردازند. (۱۳)
۱۰۴	" " "	تهران	بیمارستان کودکان مفید	۱	یک کارگر ۲۹ ساله تبعه افغانستان حین کار در بیمارستان کودکان مفید واقع در خیابان دکتر علی شریعتی تهران بر اثر ریزش چاه جانش را از دست داد.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۱۰۵	" " "	پیشوا	کار ساختمانی	۲	۲ کارگر حین کار تخریب ساختمان در پیشوا یکی از شهرهای استان تهران زیرآوار گرفتار شدند و بدنبال انتقال به بیمارستان یکنفرشان بر اثر جراحات وارده جان باخت.
۱۰۶	" " "	اصفهان	حفر چاه	۲	۲ کارگر ۳۳ و ۳۴ ساله حین کار حفر چاه در خیابان نشاط اصفهان زیر آوار ماندند و یکنفرشان در دم جان باخت و کارگر دیگر به بیمارستان منتقل شد.
۱۰۷	" " ۲۴	تهران	خانواده زندانیان سیاسی	-	از روز هفتم اسفند که بخشنامه ای از سوی رئیس قوه قضائیه مبنی بر اعطای مرخصی به زندانیان صادر شد خانواده زندانیان سیاسی و دیگر زندانیان هر روزه به دادپاری ناظر بر زندانها برای پیگیری آزادی زندانیان مراجعه کرده اند و امروز نیز به دادستانی تهران مراجعه نمودند تا پیگیر آزادی و یا مرخصی زندانیان گردند. این خانواده ها در این شرایط بحرانی شیوع بیماری و خطر ابتلا تا غروب در محل دادستانی تهران و بدون هیچ نتیجه ای منتظر ماندند و تنها به آنها اعلام گردیده بود که جلسه ای با حضور دادستان و دادیار ناظر بر زندانها برای بررسی همین موضوع در جریان است که در نهایت به خانواده ها گفته شد که فردا یکشنبه به محل دادپاری ناظر بر زندانها مراجعه کنند و نتیجه جلسه و اینکه چه کسانی میتوانند به مرخصی بروند به آنها اعلام خواهد شد.
۱۰۸	۲۴ اسفند ۹۸	بابل	کار ساختمانی	۱	یک کارگر حین کار ایزوگام ساختمان در بابل سقوط و دردم جان باخت.
۱۰۹	" " "	قروه	اداره راهداری	۴	بر اثر تصادف یک دستگاه تریلر با خاور اداره راهداری قروه ۲ کارگر جان باختند و ۲ کارگر دیگر مصدوم و به بیمارستان منتقل شدند.
۱۱۰	" " ۲۵	اهواز	شرکت حفاری شمال	-	افزایش کار بجای توقف موقت خشم کارگران شرکت حفاری شمال را برانگیخت و با اعتراضاتی در دکل ها همراه شد. شرکت حفاری شمال طی اطلاعیه ای اعلام کرد که تمامی کارگران شاغل بر روی دکل های حفاری حق برگشت به خانه را ندارند و میبایستی یک ماه و شاید بیشتر بر روی دکل ها بمانند و کار این شرکت را پیش ببرند. این تصمیم شرکت حفاری شمال خشم کارگرانی را که بعد از ۴ روز کار سخت و مداوم به امید بازگشت به خانه و گذراندن سال نو در کنار خانواده هایشان را داشتند برانگیخت و با اعتراضاتی در دکل ها همراه شد.
۱۱۱	" " "	دزفول	شهرداری	-	کارگران حمل زباله شهرداری دزفول برای اعتراض به شرایط کاری و سطح پایین حقوق و ۴ ماه تاخیر در پرداختش دست به تجمع مقابل شهرداری زدند.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۱۱۲	" " "	تهران	شرکت واحد اتوبوسرانی	-	عیدی کارگران شرکت واحد امروز امروز پس از چند روز اعتراض پرداخت شد
۱۱۳	" " ۲۶	بندر عباس	شهرداری منطقه ۳	-	باری دیگر، کارگران شهرداری منطقه ۳ دست از کارکشیدند و راهی استانداری شدند تا صدای اعتراضشان را نسبت به عدم پرداخت ۳ ماه حقوق و عیدی و توخالی درآمدن و عده شهردار به گوش نماینده دولت در استان هرمزگان برسانند.
۱۱۴	" " "	بندر عباس	شهرداری منطقه ۸	-	کارگران فضای سبز شهرداری منطقه ۸ اهواز برای در اعتراض به عدم پرداخت ۴ ماه حقوق و عیدی دست از کارکشیدند و مقابل استانداری خوزستان تجمع کردند
۱۱۵	" " "	سقز	شهرداری	-	کارگران بخش تنظیم شهرداری سقز برای اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مطالبات دیگرشان از رفتن بر سر کار خودداری کرده و دست به تجمع زدند.
۱۱۶	" " "	مریوان	شهردار	۱۰۰	۵ ماه حقوق، عیدی، بخشی از حق اضافه کاری و حقوق سال ۹۶ بیش از ۱۰۰ کارگر در آستانه نوروز کرونایی پرداخت نشده است. این کارگران که در بخش‌های مختلف مانند پاکبانی و فضای سبز، در این شرایط دشوار کرونا مشغول به کار هستند، به خبرنگار رسانه ای گفتند: علیرغم گسترش ویروس کرونا، ما همچنان سر کار می‌رویم اما هنوز معوقات مزدی ما را نپرداخته‌اند.
۱۱۷	۲۶ اسفند ۹۸	تهران	کانون نویسندگان ایران	۱	طی اطلاعیه ای فوت دکتر فریبرز رئیس دانا نویسنده، مترجم، اقتصاددان و عضو کانون نویسندگان ایران را با اطلاع عموم رساند و از وی تجلیل کرد.
۱۱۸	" " "	خاش	کارخانه سیمان	۹	در حادثه انفجار کارخانه سیمان خاش یک کارگر جانش را از دست داد و ۸ کارگر دیگر دچار سوختگی شدند و ۵ نفر در بیمارستان خاش بستری و سه نفر دیگر به علت شدت سوختگی بالا به زاهدان منتقل شدند.
۱۱۹	" " ۲۷	چندین شهر	شرکت خدمات مهندسی خط و ابنیه فنی راه آهن (تراورس)	-	۲ ماه و نیم حقوق و عیدی هزاران کارگر شرکت خدمات مهندسی خط و ابنیه فنی راه آهن (تراورس) شامل کارگران نگهداری خط و ابنیه فنی راه آهن مناطق اصفهان، اسلامشهر و رباط کریم تهران، خراسان (مشهد و نیشابور)، زاگرس، لرستان و هرمزگان و کارخانجات کرج و اندیشمک پرداخت نشده است. (۱۴)
۱۲۰	" " "	قم	خط و ابنیه فنی راه آهن قم (شرکت فلق)	-	حقوق ماه های بهمن و اسفند و عیدی کارگران خط و ابنیه فنی راه آهن قم (شرکت فلق) پرداخت نشده است.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۱۲۱	" " "	تهران	ندای زنان ایران	۴	در ۲۴ اسفند ۹۸ برای فعالین "ندای زنان ایران"، اکرم نصیریان، ناهید شقاقی، مریم محمدی و اسرین درکاله، از طرف شعبه یک اجرای احکام دادسرای مقدسی تهران، حکمی مبنی بر اجرای حکم زندان صادر شده است. این احضارها در شرایطی صورت میگیرد که اپیدمی کرونا زندگی همه مردم ایران را از شرایط نرمال خارج کرده است و تنها توصیه به مردم عدم شرکت در تجمعات و محلهای پرجمعیت میباشد.
۱۲۲	" " "	مسجد سلیمان	کارخانه سیمان	۴	شعبه ۱۰۲ دادگاه کیفری شهرستان مسجد سلیمان، حکم برانته برای اتهامات امین حاتمی، پیمان سلیمانی، خرم آقابیکی و فرشاد خدادادیان را صادر کرد. این ۴ کارگر حق طلب پیش از این نیز در جریان رسیدگی به پرونده شکایت کارفرمای سیمان کارون، یک بار در سال ۹۶ و بار دیگر در ۹۷ حکم تبرئه گرفته بودند. با این حال مجدداً با اعتراض کارفرما نسبت به احکام صادره، مجدداً پرونده به جریان افتاده بود.
۱۲۳	" " "	تهران	معلم زندانی	۱	اسماعیل عبدی از زندان اوین به مرخصی آمد و در آستانه سال نو و روزهای کرونایی به آغوش خانواده بازگشت.
۱۲۴	۲۸ اسفند ۹۸	اهواز	آب و فاضلاب روستایی خوزستان	۱۸۰۰	کارگران آب و فاضلاب روستایی خوزستان (موسوم به آبداران) برای اعتراض به عدم پرداخت ماه ها حقوق و حق بیمه دست به تجمع مقابل شرکت زدند.
۱۲۵	" " "	تهران	شرکت واحد اتوبوسرانی	-	جمعی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد طومار اعتراضی در مورد عدم افزایش ۳۰ درصدی حقوق جذب به حقوق کارگران را در دبیرخانه شهرداری ثبت کردند. اخیراً با مصوبه هیات دولت ۳۰ درصدی جذب کارکنان شهرداری ها افزایش یافت. اما با تفکیک کارگران از جمله کارگران شرکت واحد از سایر کارکنان شهرداری افزایش ۳۰ درصدی حقوق جذب به کارگران پرداخت نشد.
۱۲۶	" " "	سنندج	کارخانه آتیلا ارتوپد	۵۰	کارخانه آتیلا ارتوپد، کننده تجهیزات پزشکی واقع در شهرک شماره ۳ صنعتی سنندج تعطیل و ۵۰ کارگرش بیکار شدند. حدود ۶۰ کارگر دیگر هم در بخش اداری شرکت مشغول به کار هستند که به گفته منابع محلی به دلیل تشدید مشکلات مالی شرکت، احتمال بیکاری آنها هم وجود دارد.
۱۲۷	" " "	لرستان	شرکت جهاد نصر	۴۳۵	در آستانه سال نو، دستان کارگران شرکت جهاد نصر استان لرستان بدلیل عدم پرداخت چندین ماه حقوق خالی است.

شماره ردیف	تاریخ	شهر	نام واحد	تعداد کارگران	شرح و ملاحظات
۱۲۸	۲۹ "	تهران	فعال کارگری	۱	حدود ۴ ماه از بازداشت علی آل اسحاق کارگر خیاط، شاعر و فعال کارگری میگذرد. این فعال کارگری پس از دو هفته بی‌خبری بعد از بازداشتش، طی تماسی تلفنی به خانواده خبرمی دهد که در اوین زندانی است و طی این مدت زیر بازجویی بوده است و همچنین از تعیین وثیقه ۲۰۰ میلیون تومانی برای آزادی موقتش خبرداد. وی پس از ۵۰ روز تحمل حبس در زندان اوین به بند سیاسی زندان گوه‌ر دشت منتقل شد و بدلیل عدم تامین وثیقه از طرف خانواده کماکان زندانی است و بر اثر شیوع ویروس کرونا جانش همچون دیگر زندانیان سیاسی واجتماعی در خطر است.
۱۲۹	" "	خرم آباد	زندان پارسیلون	۲۳	عصر روز ۲۹ اسفند، ۲۳ زندانی از زندان پارسیلون خرم‌آباد فرار و ۲ نفرشان بر اثر تیراندازی کشته و زخمی شدند. در حین فرار یک زندانی با تیراندازی مامورین کشته و یک زندانی دیگر مجروح که به بیمارستان منتقل شد.
۱۳۰	" "	رشت	مدرسه غیر دولتی	-	حقوق اسفند ماه معلمان یک مدرسه غیردولتی کلانشهر رشت پرداخت نشده است و تعدادی از معلمان در قبال پرسش از مؤسس و مدیر مدرسه محل خدمت، تهدید به اخراج از کار شده‌اند.

یادداشت‌ها:

(۱) - اعتصاب و تجمع پرستاران بیمارستان‌های کاشانی و الزهرا در اعتراض به شرایط کاری طاقت فرسا، سطح نازل حقوق و عدم پرداخت بموقع مطالبات

روز شنبه ۳ اسفند، پرستاران بیمارستان‌های کاشانی و الزهرا برای اعتراض به شرایط کاری طاقت فرسا، سطح نازل حقوق و عدم پرداخت بموقع مطالبات دست از کار کشیدند و تجمع کردند.

یکی از پرستاران حاضر در تجمع به خبرنگار رسانه ای گفت: خواسته پرستاران عدم تبعیض، عدم شفافیت و بی عدالتی در پرداخت‌ها است.

وی افزود: اضافه کارهای اجباری و خارج از توان یکی دیگر از مشکلات پرستاران است به طوری که در همین دو بیمارستان کارانه از ۱۰۰ هزار تومان تا ۶۰ میلیون تومان هم داریم.

وی در رابطه با عدم پرداخت بموقع حقوق پرستاران گفت: بیمارستان‌های مختلف معوقات آن‌ها تفاوت دارد اما این ۲ بیمارستان ۷ ماه معوقه دارند.

وی با انتقاد از اجرا نشدن قانون بهره‌وری، افزود: بر اساس این قانون باید برای پرستاران روزهای تعطیل و شب‌ها با ضریب یک ونیم حساب شود که در اکثر بیمارستان‌ها به دلیل کمبود نیرو اجرا نمی‌شود و می‌گویند پول آن را می‌دهیم که در عمل این رقم بسیار کاهش پیدا می‌کند.

یکی دیگر از پرستار بیمارستان کاشانی اصفهان با بیان این‌که جامعه پرستاری خواسته‌های بحق دارد و خواهان اجرای عدالت است، بیان کرد: از خواسته‌های پرستاران اجرای قانون تعرفه‌گذاری پرستاری و حذف طرح قاصدک و اصلاح نظام پرداخت است، در این طرح وضع و میزان کارانه و اضافه‌کار پرستاران مشخص نیست و قطعاً نظام پرداخت اگر عادلانه و شفاف شود سبب رضایت پرستاران خواهد شد.

وی ادامه داد: همین درآمد اندک پرستاران در طرح قاصدک ضایع می‌شود، در این نرم‌افزار، کارانه و اضافه‌کار پرستاران با هم ترکیب می‌شود و کلاف سردرگمی را درست می‌کند به نحوی که پرستاران نمی‌دانند بابت اضافه کار و کارانه چقدر دریافت کرده‌اند.

وی یکی دیگر از مشکلات پرستاران را عدم پرداخت مطالبات دانست و گفت: این معوقات که از ۲ ماه تا ۷ ماه و بیشتر هم می‌رسد واقعاً پرستاران را اذیت می‌کند.

این پرستار بیمارستان کاشانی اصفهان با تأکید بر اجرای قانون بهره‌وری پرستاری در کم شدن تعداد شیفت‌های پرستاری به ویژه خانم‌ها گفت: شیفت‌های سخت و سنگین و کمبود پرستار سبب شده است تا پرستاران و به ویژه بانوان پرستار که مسوولیت خانه و تربیت فرزند را نیز برعهده دارند، نتوانند به مشکلات و مسائل زندگی خود بپردازند و به همین دلیل فشار زیادی را تحمل می‌کنند و اکثراً به فکر انصراف هستند.

یک کمک بهیار بیمارستان الزهرا اصفهان با بیان این‌که درد و مشکلات بسیار است، اما این‌که کسی به داد ما برسد، درد بزرگتری است، بیان کرد: سختی کار پرستاران، کمبود نیرو، تحت فشار بودن آنان از مشکلات این حرفه خطیر و مشکل است.

وی با بیان این‌که شرط انجام دادن درست کار، سلامت پرستار است، گفت: شیفت‌های کاری پرستاران باید به گونه‌ای باشد که پرستار بتواند با روحیه در سر کار حاضر شود.

این کمک بهیار با بیان این‌که بهانه اولین تجمع ما قطع کردن ناهار پرستاران از شهریور ماه بود و اعتراض ما از اول مهر ماه شروع شد، عنوان کرد: پرسنل نامه‌نگاری‌های بسیاری با مسوولان انجام دادند از جمله رئیس و ریاست دانشگاه علوم پزشکی و استانداری اما نتیجه‌ای حاصل نشد.

وی با بیان این‌که بر اساس مستندات این عمل خلاف قانون است، خاطرنشان کرد: فرانشیز درمانی کارکنان را قطع کرده بودند که با تجمع و نامه‌نگاری‌های بسیار به مسوولان، برقرار شد.

کمک بهیار بیمارستان الزهرا اصفهان ادامه داد: یکی از بحث‌های اصلی و بگرنج پرسنل دانشگاه طرحی موسوم به قاصدک است که سبب تضییع حق زیادی شده است، در این طرح کارانه و اضافه‌کار پرسنل باهم ادغام می‌شود و براساس آن پرداختی پرسنل غیرواقعی است؛ پرداخت‌ها به موقع انجام نمی‌شود و خیلی دیر پرداخت می‌شود.

وی ادامه داد: پرسنل بیمارستانی از مظلوم‌ترین کارکنان دولتی هستند، اگر برف، باران، سیل و آلودگی هوا باشد، باید سرکار حاضر شوند، برای او روز تعطیل و غیرتعطیل، عید، عزا و جشن ندارد، با وجود بیماری‌های واگیردار و مسری و خطرناک از جان خود که در معرض خطر است، می‌گذرد و صادقانه به بیمار کمک و پرستاری می‌کند اما هیچ کس درد و رنج او را نه می‌بیند و نه پای درد دلش می‌نشیند.

(۲) - جان باختن یک کارگر دیگر معدن آلبلاغ اسفراین بر اثر مسمومیت

یک کارگر معدن آلبلاغ اسفراین در استان خراسان شمالی بر اثر مسمومیت جاننش را از دست داد و شمار کارگران قربانی این معدن در سال جاری به هفت نفر رسید.

برپایه گزارش رسانه ای شده بتاريخ ۳ اسفند، کارگر معدن سرب و روی آلبلاغ اسفراین به علت استنشاق گاز حاصل از وسایل گرمایش در چادر نصب شده در معدن، جان خود را از دست داد.

بنابهمین گزارش، در فصل سرما برداشت‌کنندگان در حوالی معدن چادر برپا کرده و در آنجا مستقر می‌شوند و با مساعد شدن هوا برای انتقال مواد معدنی برداشت شده، اقدام می‌کنند. کارگر آلبلاغ اسفراین به علت گازگرفتگی در این چادرها جان خود را از دست داد.

این هفتمین کارگری است که از ابتدای سال تاکنون در این معدن جان خود را از دست می‌دهد.

+کارگران معدن آلبلاغ اسفراین مانند سوختبران بلوچستان یا کولبران کردستان که جان خود را برای به کف آوردن لقمه نانی در بیابان هابه خطر می‌اندازند و گاهی (که البته تعدادشان کم هم نیست) از دست می‌دهند. اما نه تنها مورد حمایت سازمان تامین اجتماعی و بیمه قرار نمی‌گیرند بلکه انگ فرصت طلب و قاچاقچی می‌خورند.

شاید بپرسید آلبلاغ کجاست و داستان از چه قرار است؟ باید بگویم حق هم دارید که نبود رسانه های مستقل محلی و کارگری که باید صدای بی صدایان باشند اخبار مرگ زحمتکشان به شما نرسیده باشد. مرگ هایی در شرایط سخت در معادن تاریک و کوه های صعب العبور.

معدن آلبلاغ در فاصله شصت کیلومتری شهر اسفراین از توابع استان خراسان شمالی می باشد. شهری که در آن بیکاران و کارگران فصلی برای بدست آوردن مقدار کمی درآمد در زمان بیکاری و نبود شغل دائم خود را به کوه های آلبلاغ از ارتفاعات ساریگل در قسمت شمالی شهر می رسانند. تا با بالا رفتن از کوه و کندن معادن سرب به صورت غیر استاندارد و انتقال آن با الاغ و استر و بیشتر به صورت کوله بری به حاشیه جاده آنرا به دلالان به چند دهم قیمت اصلی بفروشند.

معدنی که در این سه سال که از کشف آن می گذرد آن را به حادثه خیز ترین معدن ایران تبدیل کرده است. معدنی که با نبود امکانات ایمنی حتی اولیه و با نادیده انگاری مسئولین فقط در نه ماه اول سال جاری جان شش تن از این عزیزان زحمتکش را گرفته است.

این فقط تعداد کشته شدگان معدن آلبلاغ است. مصدومین این معدن چند برابر تعدادن فوتی ها هستند. این لشکر بیکاران و کارگران فصلی که از روی نداری به این کار سخت و جان فرسا هجوم می آورند. در نبود ایمنی کافی با مصدوم شدن و یا فوت و بدون حمایت سازمان تامین اجتماعی و نداشتن بیمه چه بر سر خودشان و خانواده هایشان می آید؟

و اعلام فُرق کوه آلبلاغ توسط دادستان استان خراسان شمالی از اردیبهشت امسال رنجی دیگر بر رنج های کارگران و کولبران این منطقه افزوده شده است. رنج “پیگرد قانونی” برای کارگران این معدن رنجیست مضاعف که بر رنج های بی پایان این کارگران اضافه شده است.

(۳) - جان باختن ۲۴ کارگر معدن بر اثر حوادث کاری طی ۵ ماه گذشته

در مجموع ۲۴ کارگر از ابتدای پاییز جان خود را از دست داده‌اند؛ به راحتی علل مرگ کارگران معدن، «بی‌احتیاطی» ذکر می‌شود، درحالی‌که عدم رعایت دستورالعمل‌های ایمنی و بی‌مسئولیتی کارفرمایان مهمترین دلیل آن است.

براساس گزارش رسانه ای شده بتاريخ ۳ اسفند، «سخت‌ترین کار؛ کمترین مزد و کوتاهترین عمر، دنیای تاریک یک معدن‌کار» این سه کلید واژه رنج نامه کارگران معدن کوهینان کرمان است که برای «ایوب» نوشتند. ایوب مارندگانی، معدن‌کاری بود که ۱۱ بهمن ماه بر اثر کشیده شدن دستگاه بونکر بر بدنش جان سپرد. افزایش مرگ کارگران معدن تا امروز به معنای ادامه این رنج عظیم است.

علی عطایی، کارگر سنگ آهن خواف بود که اولین روز اسفند ماه، توسط ماشین‌آلات لودر درحالی‌که مشغول تعمیرات بوده، زیر گرفته شده و در جا فوت می‌کند. این کارگر معدن اپراتور دستگاه بوده و نه راننده لودر. ماشین‌آلات یکی از علل شایع مرگ‌های دلخراش در معادن است.

کارگر معدن زغال سنگ طبس نیز هفتم بهمن ماه بر اثر گیر کردن در میان سیم بوکسل دستگاه‌های کشنده جان داد.

در مجموع ۲۴ کارگر از ابتدای پاییز جان خود را از دست داده‌اند. معدن اگرچه برای کارگران کابوسی تمام نشدنی است اما سودی که این بخش نصیب سهامداران خصوصی و دولتی می‌کند، بسیار زیاد است. ارزش کل معادن ایران معادن ثروت هنگفتی است که از آن نصیب کارگران بسیار کم است.

به گفته وزیر صنعت، معدن و تجارت ارزش کل معادن و صنایع معدنی کشور ۲۲ میلیارد دلار است. در واقع در حال حاضر که ارزش ریالی دلار به حدود ۱۴ هزار تومان رسیده است، در واقع ارزش معادن و صنایع معدنی کشور نزدیک به ۳۰۸ هزار میلیارد تومان و چیزی حدود سه چهارم بودجه سالانه کشور در سال آینده است و البته پولساز نیز هست.

اگرچه صنایع معدنی کشور یکی از پولسازترین حوزه‌ها در کشور است، اما جان کارگرانی که این ثروت عظیم را تولید می‌کنند، بی‌ارزش شده است. آنها نه نسبت به سودهای کلان نهفته در این صنایع نه دستمزد چندانی دارند؛ نه لاقط شرایط ایمنی کار به درستی در معادن اجرا می‌شود.

۶ هزار معدن فعال در کشور وجود دارد و کارگران شاغل در این معادن به علت عدم نظارت کافی بر اجرای دستورالعمل‌های کلی و جزئی در هر معدن، در خطر است.

به راحتی علل مرگ کارگران معدن، «بی‌احتیاطی» ذکر می‌شود. درحالی‌که بازرسی، آموزش و مجوز کار از ماشین‌آلات تا شرایط داخل محیط کار با رعایت دستورالعمل‌های کارشناسی شده کاهش چشمگیری خواهد داشت. اما مجموعه‌های عظیم کارفرمایی با وجود سودهای میلیاردی حاضر نیستند، هزینه اندک ایمنی کار را بپردازند.

علی عطایی، کارگری معدن سنگان خواف در یکی از معروفترین معادن سنگ آهن کار می‌کرد اما حتی او نیز به سرنوشت شوم مرگ دچار شد. معدن سنگ آهن سنگان خواف در مجموع با ذخیره یک میلیارد تن، یکی از ۱۰ معدن بزرگ سنگ آهن جهان است.

به گفته مرتضی‌هاشمپور (مدیر مجتمع سنگ آهن سنگان)؛ ذخیره قطعی سنگ آهن در سنگان به بیش از یک میلیارد تن می‌رسد و معادن سنگ آهن سنگان خواف سهمی ۲۲ درصدی در طرح جامع فولاد کشور دارد.

کارگر ثروت عظیمی تولید می‌کند اما هیچ سهمی از آن ندارد.

فغانی (معاون اقتصادی و منابع انسانی مجتمع سنگ آهن سنگان) گفت: «میزان سود سال ۹۷ مجتمع قابل ملاحظه و براساس برنامه سال ۹۸، سودی نزدیک به ۶۰۰ میلیارد تومان برای معدن سنگان پیش‌بینی می‌شود.» برای ملموس شدن این رقم خوب است بدانید که بودجه عمرانی استان خراسان شمالی در لایحه بودجه سال ۹۸ حدود ۵۳۰ میلیارد تومان بوده است. با این مقیاس شاید متوجه شویم که چه سود هنگفتی در این معادن نهفته است اما همچنان کارگران از حداقل حق، یعنی حق زنده ماندن برخوردار نیستند.

(۴) - نامه تشکر فلپ مارتینز دبیر کل س ژ ت از سندیکای کارگران شرکت واحد

سازمان شما از آغاز حرکت اعتراضی در جهت پس گرفتن اصلاحات در قانون بازنشستگی، که بدون مذاکره واقعی توسط رئیس جمهور ماکرون و دولت وی اعمال شده است، همبستگی خود با CGT را ابراز کرد. من می‌خواهم شخصا از طرف همه اعضای CGT از شما تشکر کنم. باید یادآور شوم که این اصلاحات به معنای اصلاح ریشه‌ای نظام فعلی ما، که بر اساس تجدید توزیع و مبتنی بر همبستگی بین نسل‌ها قرار دارد، در جهت تبدیل آن به یک سیستم "مبتنی بر امتیاز" است که منجر به کاهش حقوق بازنشستگی می‌شود و از این رو برای تامین یک حقوق بازنشستگی حداقل، نیاز به پس انداز به صورت سرمایه شخصی را افزایش می‌دهد. با ایجاد خطر کاهش مستمری بگیران، به ویژه زنانی که مشاغل حرفه‌ای آنها به طور کلی با افت و خیز روبروست. اما فراتر از این اصلاحات ریشه‌ای نظام بازنشستگی موجود، دولت معیار سن را هم اضافه کرد که می‌تواند سن استفاده از حق بیمه بازنشستگی کامل را به ۶۵ سال و سپس به ۶۷ سال افزایش دهد، با توجیه افزایش امید به زندگی طولانی‌تر. هیچکدام اینها برای CGT قابل قبول نیست. اکنون دو ماه است که یک اتحاد بین اتحادیه‌ای گسترده، متشکل از CGT، FO، Solidaires، FSU (اتحادیه اکثریت معلمان) و سه سازمان جوانان، برای پس گرفتن فوری این پروژه اصلاحات می‌جنگند - CFE-CGC. سازمان اکثریت در بین کارمندان رده بالا، به ویژه در بخش خصوصی، نیز به این ائتلاف

پیوست. این وضعیت بسیار نادر است و سزاوار آن است که برجسته شود: دولت و کارفرمایان "موفق" به ایجاد جبهه اتحادیه ای گسترده در مقابل این پروژه برای خنثی سازی سیستم بازنشستگی فعلی در فرانسه شده اند. این جنبش از حمایت توده ای گسترده ای برخوردار شده است. در حقیقت، همه نظرسنجی ها نشان می دهد که از ابتدا تا به امروز، این حمایت به بالاتر از حدود ۶۰٪ افزایش یافته است. به همین ترتیب، بیش از ۶۰٪ مردم فرانسه بر این باورند که رئیس جمهور باید به این اعتراض گوش داده و پروژه اش را پس بگیرد CGT. صندوق اعتصاب ندارد و اعضای و فعالان آن به لطف صندوق های همبستگی توانسته اند این حرکت را ادامه دهند. به عنوان مثال، کارگران راه آهن و کارمندان مترو پاریس بیش از ۴۵ روز از جمله در طول تعطیلات در اعتصاب ماندند.

امروز سایر بخش های دیگر کارکنان برای ادامه فشار بر دولت به این جنبش پیوسته اند. این مورد کارگران انرژی، معلمان، آتش نشانان و کارگران حوضه و همچنین سایر متخصصان است که به ندرت در اعتصاب می روند، مانند وکلا، کارمندان اپرای پاریس و متخصصان بیمارستان، که تصمیم به "اعتصاب اداری" گرفته اند. طی دو ماه گذشته، اعضا و فعالان ما برای حفظ سیستمی که از حقوق ضعیف ترین افراد محافظت می کند، برای حفظ حقوق بازنشستگی مناسب برای همه، به دور از سیستم های درنده ای که در بسیاری از کشورهای جهان وجود دارد، تلاش می کنند. در بسیاری از مواقع، CGT پیشنهادات روشنی برای بهبود سیستم بازنشستگی موجود ارائه داده است. یک نفر گوش نکرد، چه رسد به شنیدن. تنها "امتیاز"ی که دولت ماکرون داد تشکیل کنفرانس ملی بودجه بازنشستگی بود. اما چهارچوب تحمیل شده توسط دولت برای گفتگوی واقعی مضر خواهد بود. اولین جلسه این همایش ملی روز پنجشنبه ۳۰ ژانویه برگزار شد CGT. با حسن نیت درین جلسه شرکت کرد تا دوباره پیشنهادات خود را ارائه دهد. در این جلسه، دو دیدگاه به وضوح پدیدار شد CGT: FO، CFE-CGC و FSU، که "مجدداً مخالفت بر خود با اصلاحات مبتنی بر امتیاز تأکید کرده و اعلام داشتند که آنها پیشنهادهایی دارند، حتی به دور از چارچوب تعیین شده در کنفرانس."، و در مقابل اتحادیه های CFTC و UNSA، که "مسئولیت های خود را از نظر نحوه تعیین بودجه پذیرفته و لزوم "تلاش مشترک بین کارفرمایان، دولت و کارگران" را توجیه کردند. نخست وزیر در نتیجه گیری خود موافقت کرد تا CGT پروژه خود را برای بهبود طرح فعلی بازنشستگی از جمله با کمک متخصصان مورد نظر خود را ارائه دهد. ما شما را از تحولات آینده آگاه خواهیم کرد. لطفاً یک بار دیگر، گرمترین تشکر ما را به خاطر اعلام همبستگی خود بپذیرید.

ارادتمند شما

فیلیپ مارتینز - دبیرکل س ژ ت

منبع: کانال تلگرام سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

(۵) - ادامه اعتراضات و کنش های دامنه دار کارگران معدن چادرملو نسبت به عدم اجرای طرح کامل طبقه بندی مشاغل، پرداخت مزد مساوی در برابر کار یکسان و سر دوندانشان با دادن وعده های توخالی

اعتراضات و کنش های دامنه دار کارگران معدن چادرملو (شرکت پیمانکاری حاتم) برای اجرای طرح کامل طبقه بندی مشاغل، رفع تبعیض و پرداخت مزد مساوی در برابر کار یکسان و سر دوندانشان با دادن وعده های توخالی ادامه دارد.

روز چهارشنبه ۷ اسفند یکی از این کارگران به خبرنگار رسانه ای گفت: از دوم تا چهارم برج ده، کارگران پیمانکاری حاتم در اعتراض به مختصات طرح پیشنهادی کارفرما برای طبقه بندی مشاغل، دست به اعتراض زدند. پس از آن، ما نمایندگان کارگران به کمیسیون کارگری شهرستان دعوت شدیم و مصوبه ای در مورد اجرای دقیق طرح صادر شد.

خواسته های ما این است که طرح باید به گونه ای اجرا شود که بین کارگران هم طبقه و هم پایه در سراسر مجتمع که شامل شرکت های پیمانکاری مختلف و همچنین کارگران قرارداد مستقیم است، تساوی مزدی برقرار شود.

او ادامه داد: روز بعد کارفرما در جمع کارگران حاضر شد و اعلام کرد، اصلاح طرح مذکور ظرف یک هفته انجام می‌شود. کارگران گفتند در یک هفته نمی‌خواهیم، در یک ماه هم که انجام شود، ما راضی هستیم. اما بعد از سی و چند روز انتظار، طرح بدون کوچک‌ترین تغییر برگشت و این خلف وعده، موجب نارضایتی کارگران شد. در ادامه در جلسه ۲۴ دی ماه در اداره کل جبران خدمت وزارت تعاون در تهران که با حضور نماینده کارفرمای اصلی معدن چادرملو، نمایندگان اداره کار استان، نماینده پیمانکار، طراح طرح، نماینده کارگران و کارشناسان وزارتخانه برگزار شد، همه به لزوم اجرای ماده ۳۸ قانون کار و برقراری تساوی مزدی در شرایط یکسان کار دعوت شدند و قرار شد اداره کار شهرستان پیگیری کند که کارگران هم‌طبقه در شرکت اصلی و پیمانکاران، مزایای مزدی یکسان بگیرند.

وی افزود: در ادامه، وزارتخانه به اداره کار نامه زد و اجرای طرح و پیگیری اختلاف دریافتی را خواستار شدند؛ ۲۸ دی ماه، نامه به استان یزد آمد و بازرسان اداره کار به مجتمع مراجعه کردند و نمونه فیش ما را با شرکت‌های دیگر و کارگران قرارداد مستقیم خود مقایسه کردند و گزارش‌های لازم را ارائه دادند منتها بعد از آن، اتفاق مثبتی نیفتاد؛ متأسفانه هنوز طرح به صورت دقیق و عادلانه اجرا نشده لیکن ما بعد دو سال تلاش، اثبات کردیم که حقوق ما ضایع شده است.

این کارگر معدن چادرملو همچنین گفت: از آنجا که قراردادهای کارگران حاتمی در روز پایانی اسفند امسال به پایان می‌رسد، کارگران نگران عدم تمدید قرارداد هستند چراکه کارفرما، برگه‌های تسویه حساب را در کارگاه توزیع کرده است.

وی افزود: در ۴ اسفند ما نمایندگان کارگران به استانداری یزد رفتیم که مقرر شد نامه‌ای در ارتباط با مطالبات کارگران به اداره کار شهرستان بفرستیم و آنها هم در مدت زمان محدودی که استانداری تعیین کرده، جوابگو باشند ما پنجم اسفند نامه را تحویل دادیم و اکنون منتظر پاسخ اداره کار هستیم؛

وی تاکید کرد: خواسته‌ی ما براساس ماده ۳۸ قانون کار، وضع مزایای مزدی یکسان برای همه گروه‌های شغلی در سطح کارگاه است و این خواسته را به همه‌ی نهادهای مرتبط و مسئول اطلاع داده‌ایم.

(۶) - بی اهمیتی جان کارگران در ساخت و سازهای استان خراسان شمالی

سقوط از ارتفاع علت اصلی مرگ و میر کارگران در حوادث ناشی از کاراستان خراسان شمالی اعلام شده و این در حالی است که بی‌تفاوتی مسوولان متولی امر ساخت و ساز، بلندایی به ارتفاع برج‌ها دارد.

اوضاع نابسامان ایمنی در کارگاه‌های ساختمانی استان خراسان شمالی، قابل تامل است، امنیت در حد صفر و بی تفاوتی مسوولان مربوطه، قدی به ارتفاع ساختمان‌هایی دارد که به وسیله کارگران بالا رفته و اوج می‌گیرد .

هفته پیش از ۳۰ کارگاه‌های ساختمانی مرکز استان خراسان شمالی بازرسی صورت گرفت و مشخص شد ۲۰ کارگاه، یعنی دو سوم آنها، نایمن هستند و اعلام شد به احتمال زیاد، پلمب می‌شوند که همین نشان از نبود ایمنی در کارگاه‌های این استان دارد.

نبود ایمنی و یا ناچیز بودن آن، بدان معنا است که نقش ناظر ساختمان در کارگاه‌ها در زمینه ایمنی تقریباً صفر است و مجریان ساختمانی توجهی به ایمنی ندارند، به دیگر سخن باید گفت که در ساخت ساختمان‌ها، تنها چیزی که مهم نیست، ایمنی و سلامت کارگران در حین کار است.

نبود ایمنی و یا ناچیز بودن آن، بدان معنا است که نقش ناظر ساختمان در کارگاه‌ها در زمینه ایمنی تقریباً صفر است و مجریان ساختمانی توجهی به ایمنی ندارند ایمنی کارگاه‌های ساختمانی یک موضوع چندوجهی است که تنها با همکاری همه دستگاه‌های وظیفه‌مدار در این صنعت قابل دستیابی است، سازمان نظام مهندسی ساختمان، شهرداری‌ها، راه و شهرسازی، تعاون، کار و رفاه

اجتماعی، سازمان صنعت، معدن و تجارت، سازمان تامین اجتماعی، آموزش فنی و حرفه ای و بنیاد مسکن از جمله دستگاه های وظیفه مدار در ایمنی صنعت ساختمان هستند اما آنگونه که بازرسان می گویند، اداره کار در این زمینه تنها مانده است .

یک بازرس اداره کار به خبرنگار رسانه ای گفت: راه و شهرسازی و سازمان نظام مهندسی ساختمان از جمله نهادهایی هستند که انتظار می رود، بیش از پیش و به صورت جدی، ایمنی کارگاه های ساختمانی را رصد کنند.

وی افزود: بر اساس مبحث ۱۲ مقررات ملی ساختمان، ایمنی ساختمان ها مورد تاکید قرار دارد و آیین نامه حفاظت کارگاه های ساختمانی هم با هدف پیشگیری از حادثه در کارگاه های ساختمانی، تدوین شده است که مقررات این آییننامه در تمام کارگاه های ساختمانی لازم الاجرا است.

او ادامه داد: در استان هم، کارگروه ارتقای ایمنی بخش ساختمان با همکاری تمام دستگاه ها و دفتر فنی استانداری خراسان شمالی تشکیل شده است که در آینده نزدیک در قالب یک شیوه نامه شرح وظایف همه دستگاه ها مطابق قوانین تعیین خواهد شد.

این بازرس اداره کار، درباره نقش مهندس ناظر بر جلوگیری از بروز حادثه گفت: مهندس ناظر باید بر ایمنی کارگاه ساختمانی نظارت داشته باشند اما این مهندسان، عمدتاً بر سر پروژه حضور ندارند.

وی گفت: یکی از اهداف تعریف مهندس ناظر برای اجرای پروژه ها، این است که افراد اهل فن و دارای صلاحیت وارد عرصه ساخت و ساز شوند اما این مهندسان عمدتاً بر سر پروژه حضور ندارند، فعالیت بدون مجوز شرکت های ارائه کننده داربست، سازه های موقت و نیز آرماتوربند را از آسیب های ایمنی در کارگاه های ساختمانی عنوان کرد و گفت: شمار شرکت های داربست و سازه های موقت که مجوز فعالیت دارند، بسیار ناچیز است که البته همین شرکت ها نیز به لحاظ ایمنی آموزش های لازم را به افراد ارائه نداده اند.

وی تصریح کرد: شرکت های اجاره دهنده ماشین آلات و تجهیزات هم ساماندهی نشده اند، هیچ نظارت و بررسی بر ماشین آلات وجود ندارد و وجود نقص فنی و شناسایی ایرادهای احتمالی به هیچ عنوان جدی گرفته نمی شود و در این زمینه، اصناف باید ورود پیدا کرده و فعالیت این شرکت ها را سامان دهند.

این بازرس اداره کار گفت: یکی از عللی که کارفرمایان، ایمنی در کارگاه های ساختمانی را جدی نگرفته اند، بیمه است، سازندگان و کارفرمایان، با ۲۰ میلیون ریال، یک پروژه چند ده میلیارد ریالی را بیمه می کنند و خیالشان از جبران خسارت ها راحت است، از این رو توجه لازم را به این امر ندارند.

حوادث کارگاهی استان خراسان شمالی بیش از میانگین کشوری

رئیس اداره بازرسی کار اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی خراسان شمالی گفت: براساس آمارهای ارائه شده، شمار حوادث ناشی از کار در کارگاه های ساختمانی استان، بیش از میانگین کشوری است، بنابراین دستگاه های مرتبط باید برای اقدامات پیشگیرانه، برنامه ریزی داشته باشند.

وی افزود: ۵۷ درصد از حوادث ناشی از کار استان در سال ۹۸ در کارگاه های ساختمانی اتفاق افتاده و این در حالی است که در کشور ۴۶ درصد و در دنیا ۱۸ درصد از حوادث ناشی از کار در صنعت ساختمان به وقوع می پیوندد.

وی خاطر نشان کرد: با توجه به بالا بودن شمار حوادث ناشی از کار بخش ساختمان در استان، ۳۰ درصد بازرسی های کارگاهی، به بازرسی از این کارگاه ها اختصاص یافته است .

وی افزود: عامل وقوع ۴۰ درصد از کل حوادث ناشی از کار استان در سال ۹۸، سقوط از ارتفاع بوده و این در حالی است که ۸۰ درصد از حوادث ناشی از کار کارگاه های ساختمانی استان، مربوط به سقوط از ارتفاع گزارش شده است.

او در ادامه گفت: علت اصلی سقوط از پرتگاه ها و ارتفاع در کارگاه های ساختمانی، استفاده نکردن از سامانه های مناسب کار در ارتفاع و ایجاد نشدن جایگاه کار مناسب در زمان فعالیت در ارتفاع است.

وی گفت: بیشترین حوادث ناشی از کار در اثر سقوط، مربوط به آرماتوربندان است که از ابتدای امسال ۲۵ حادثه سقوط آرماتوربندان در استان گزارش شده است که در آن، سه تن جان باخته اند.

اجاره غیرمجاز ماشین آلات ساختمانی در استان خراسان شمالی

او گفت: قریب به اتفاق افراد و شرکت های اجاره دهنده تجهیزات و ماشین آلات ساختمانی در استان، مجوزی برای فعالیت ندارند و این وضعیت، نظارت بر ایمنی کارگاه های ساختمانی را دچار مشکل کرده است.

وی افزود: فعالیت غیرمجاز این شرکت ها مانند بالابرها، داربست ها، جک و قالب ها، سبب نبود نظارت بر فعالیت آنها در محیط های کاری شده و در نتیجه زمینه ساز بروز حوادث ناگوار در محیط های کاری می شود.

وی افزود: در شهر بجنورد، ۱۳۰ نفر و گروه کاری در زمینه پیاده سازی داربست و سازه های موقت، فعالیت دارند که بدون مجوز و فارغ از نظارت هیچ ارگان و نهادی کار می کنند.

وی تصریح کرد: بیشتر این افراد حتی با اصول فنی اولیه داربست بندی نیز آشنایی ندارند و داربست های نایمینی که توسط این افراد برپا می شود، باعث بروز حوادث می شود.

وی با بیان اینکه بیشترین حوادث سقوط در کارگاه های ساختمانی، مربوط به آرماتوربندان است و دومین عامل بروز حوادث کارگاهی استان در سال ۹۸ هم درگیری با ماشین آلات و تجهیزات نایمین بوده است.

وی افزود: خطرات مربوط به ماشین آلات نایمین و دارای نقص فنی به عنوان خطرات وارداتی در کارگاه ها شناخته می شوند و متأسفانه به علت نبود نظارتهای کافی بر اجاره دهندگان و تامین کنندگان این تجهیزات، خطرات فراوانی را با خود به محیط های کاری وارد می کنند .

وی گفت: بر اساس آیین نامه ایمنی کارگاه های ساختمانی و مبحث ۱۲ مقررات ملی ساختمان، مهندسان ناظر مکلف شده اند تا علاوه بر نظارت های فنی بر ساخت و سازه ها، بر رعایت مسایل ایمنی در حین اجرا نیز نظارت کرده و ضمن ارایه راهکارهای ایمن سازی به کارفرمایان، مراتب را برای برخورد قانونی با کارفرمایان متخلف به ادارات تعاون، کار و رفاه اجتماعی اعلام کنند که انتظار می رود همکاری لازم در این زمینه از طرف ناظران انجام شود.

وی گفت: در صورتی که سازمان صنعت، معدن و تجارت هر استان و اتاق اصناف بتوانند نسبت به ساماندهی صنوف و واحدهای اجاره دهنده تجهیزات و ماشین آلات ساختمانی اقدام کرده و بر فعالیت آنها نظارت داشته باشند می توان از ورود دستگاه ها و تجهیزات نایمین به کارگاه ها پیشگیری کرد. و این امر، به معنای کاهش خطرات وارده به کارگاه ها و در نتیجه ایمن سازی و کاهش حوادث ناشی از کار خواهد بود.

(۷) - وضعیت نا به سامان راننده ها و کمک راننده های کامیون کارخانه سیمان بجنورد (خراسان شمالی)

گزارش دریافتی: بالاخره دزد و سایل کامیون های کارخانه سیمان بجنورد توسط راننده ها بازداشت شد. این خبر باعث شد تا به میان راننده کامیون ها برویم هم از اخبار دزدی با خبر شویم و هم از اوضاع آنها گزارشی تهیه کنیم.

بنا به گفته راننده ها يك سري دزدی سریالی از ابتدای پاییز ۹۸ در محل پارکینگ ماشین های سنگین کارخانه سیمان بجنوردبوقوع پیوست. دزدی هایی کوچک از قبیل سرقت لوازم داخل ماشین (از دستمال کاغذی و فلاسک بگیر تا آچار ، عينك ، جانماز...) این دزدی ها باعث آن شد که صاحبان کامیون به راننده های خود و راننده ها به کمک راننده ها و کمک کارگران بخش بارگیری شك و در مواردی انگ دزدی بزنند .

اما با بازداشت دزد توسط راننده ها و تحویل آن به حراست کارخانه معلوم شد دزد جزئی از لشکر بیکاران است که تا سال پیش در این کارخانه مشغول به کار بوده است ، و با تغییر پیمانکار نیروی انسانی کارش را از دست داده است. تنها جرم وی برای اخراج از سر کار بالا بودن سابقه و سطح حقوقش نسبت به دیگر همکاران اش بوده است.

نظر آقای "الف" را که یکی از راننده کامیون های کارخانه است که از وی دزد هم شده را در مورد دزدی ها جويا شدیم، او میگوید ؛ "دزد که به این آفتابه دزد نمیگن ، دزدای واقعی تو کارخونه نشستند و بار جابجا میکنند." وقتی از وی پرسیدیم باید با این دزد وسایل چه کنند؟ میگوید؛ هیچی، باید ویش کنند. این بره زندون زن و بچش هم از گرسنگی باید خلاف کنند. اون که بدتره. بهش کار بدن آگه دزدی کرد دستش رو قطع کنند. نه که یه گرسنه رو بفرستی زندون به هیچی هم کار نداشته باشی... من خودم رفتم شکایتم رو پس گرفتم. از او در مورد باقی مشکلات رانندگان پرسیدیم ، میگوید؛ "ما راننده ها همدم مون ماشین. خونه مون ماشین. صبح ساعت ۵ میزنیم بیرون از خونه آگه مسیر داخل استانی بریم ۱۰ شب خونه ایم" او در ادامه از نریختن بیمه ها به صورت کامل شکوه میکند. وی می افزاید حق بیمه اش را ۱۵ تا ۲۰ روز میریزند. میگوید پنج سال بیمه او را ناقص ریختند. با این که رانندگی جزء مشاغل نیمه سخت است اما متاسفانه صاحبان ماشین برای ارزان شدن حق بیمه ها از پرداخت کامل بیمه ها سر باز میزنند و به دلیل کم سوادی رانندگان که حق بیمه را چک نمیکنند اکثرا حتی از این موضوع خبر هم ندارند .

اما وضعیت شاگرد راننده ها از این هم فاجعه بارتر است. هیچ يك از شاگرد راننده ها بیشتر از يك میلیون حقوق نمیگیرند. و هستند کسانی که با پانصد هزار تومانکار می کنند. حق بیمه هم ندارند و اگر هم بیمه باشند بیشتر از ۱۰ روز در ماه حق بیمه برایشان واریز نمیشود.

آقای "دال" که صاحب یک يك کامیون بنز قدیمی و راننده است. از مشکلاتشان میگوید. از گران شدن هزینه های ماشین از قیمت های لاستیک و تایر تا کم بودن قیمت حمل نقل ها می گوید. از قدیمی بودن ماشینش نالان است و تنها آرزویش خرید يك ماشین صفر کیلومتر است. او که بیشتر از سی سال سن ندارد اما چهره اش به مردان جا افتاده بیشتر شبیه است ، میگوید ماشین را از پدر مرحومش به ارث برده. برادرش زمین های کشاورزی پدرش را به ارث برده خواهرانش خانه روستا را برداشته اند و وی ماشین را به شرط خرجی دادن به مادرشان برداشته است. اکنون مادرش با همسر و تك دخترش را از روستا آورده شهر اما از پس هزینه هایشان بر نمی آید. میگوید "شب روز در جاده ام بدون راننده کمکی و حتی شاگرد. اما خرج ماشین هم به زور در میاد چه برسه خرج خودم و خونه." او میگوید از پول دریافتی برای هر سري بار بردن باید مقداری به باربری بدهد و کمی هم برای بیمه کردن بار بپردازد و شیرینی برای کارگران بخش بارگیری کنار بگذارد و حق سیگار به باربر های محل تخلیه بدهد.

با توجه به صحبت ها و گفتگو ها میتوان پایین بودن حقوق شاگرد راننده ها و کم بودن بیمه های راننده ها و شاگردانشان و ناچیز بودن حمل بار و پرداخت رشوه تحت عناوین متفاوت را جزء مشکلات این زحمتکش دانست.

ندا ناجی آزاد شد

ندا ناجی از حامیان کارگران ایران که در روز جهانی کارگر همراه با دیگر کارگران در مقابل مجلس دستگیر شده بود امروز پنجشنبه هشتم اسفندماه پس از ده ماه بازداشت ظالمانه با قرار کفالت موقتاً از زندان آزاد شد.

ندا در دادگاه بدوی به حکم سنگین پنج سال و شش ماه حبس محکوم شد که در دادگاه تجدید نظر این حکم به سی ماه حبس تعزیری تغییر یافت.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ضمن ابراز انزجار از صدور حکم زندان برای ندا ناجی، آزادی این فرزند جسور طبقه کارگر را به وی و خانواده اش شادباش می گوید و خواهان لغو احکام صادره علیه کارگران و فعالین کارگری و آزادی تمام زندانیان کارگری و سیاسی است.

اتحادیه آزاد کارگران ایران- هشتم اسفند ماه نود و هشت

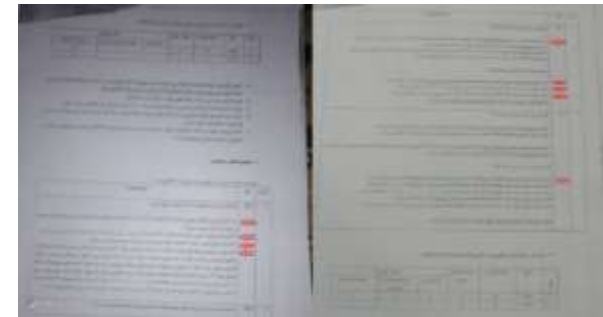
(۸) - تهدید جان کارگران معدن طلای زرشوران بدلیل شرایط کاری نامناسب و عوامل بیماری زا

تا پایان سال ۹۶، حداقل ۲۱ کارگر معدن طلای زرشوران با مشکل ریوی، ۱۱۲ کارگر دیگر با مشکل شنوایی و ۳ نفر هم با مشکل خطرناک قلبی مواجه بوده اند. در سال ۹۷ هم ارقام تقریباً مشابهی را شاهد بودیم و وضعیت تغییر چندانی پیدا نکرده بود.

قرار گرفتن این معدن با ارزش در یکی از نقاط دور افتاده کشور باعث شده تا علی‌رغم تلاش رسانه‌های محلی، صدای گله و شکایات مردم این منطقه به گوش رسانه‌ها و مسئولان نرسد؛ گله و شکایت‌هایی از جنس رعایت نکردن بهداشت کارگری، اختلالات زیست محیطی و مواردی از این قبیل.

بنا به گزارش رسانه ای شده بتاريخ ۱۰ اسفند، قرار گرفتن معدن طلای زرشوران در یکی از نقاط دور افتاده کشور باعث شده تا صدای گله و شکایات مردم این منطقه به گوش رسانه‌ها و مسئولان نرسد؛ گله و شکایت‌هایی از جنس رعایت نکردن بهداشت کارگری، اختلالات زیست محیطی و مواردی از این قبیل.

اسناد و مدارک به دست آمده حاکی از وضعیت بسیار نابسامان بهداشت کارگری در این معدن است؛ بنا بر اعداد و ارقام درج شده در این اسناد تا پایان سال ۹۶، حداقل ۲۱ نفر با مشکل ریوی، ۱۱۲ نفر با مشکل شنوایی و ۳ نفر با مشکل خطرناک قلبی مواجه بوده اند؛ قطعاً بالا بودن میزان تراز فشار صوت نسبت به میزان استاندارد و بالا بودن میزان سرب، اسید کلریدریک، آمونیاک، آرسنیک و سایر مواد موجود در کارگاه‌ها بر این موضوع بی‌تاثیر نبوده است. در سال ۹۷ هم ارقام تقریباً مشابهی را شاهد بودیم و وضعیت تغییر چندانی پیدا نکرده بود.

به طور معمول انتظار می‌رود شرایط فعالیت برای کارگران به مرور زمان بهبود پیدا کرده و مشکلات بهداشت کارگری این واحد معدنی با تذکرات داده شده برطرف شود، اما مدارک رسیده خبر از تشدید شرایط و افت سلامت محیط کار در این معدن می‌دهد؛

در نامه‌های ارائه شده توسط دانشگاه علوم پزشکی آذربایجان غربی این معدن از جمله کارگاه‌های با درجه خطر یک محسوب می‌شود.

کارگاه‌های دارای مشاغلی با ریسک غیرقابل تحمل، در ارزیابی مخاطرات ناشی از مواجهه با عوامل زیان آور، کارگاه درجه یک به شمار برده می‌شوند. مشاغلی با ریسک غیر قابل تحمل شامل مشاغلی است که در آن‌ها ترکیبات منتشره سرطانزا، ایجاد کننده فیبروز ریوی، ترکیبات موتاژن یا عواملی مثل سیلیس، آزبست، فلزات سرطان زا و ترکیبات آلی فرار منتشره در هوا وجود دارد که نیاز به توجه ویژه دارند.

انتشار نامه‌ای مبنی بر بی‌توجهی در بازرسی و کنترل کمی ماجرا را دردناکتر می‌کند.

از طرفی اسناد به دست آمده حاکی از آن است که این آلودگی‌ها و مشکلات، تا همین چند وقت قبل هم بر طرف نشده و گویی معدن طلای زرشوران قصد رسیدگی به آن را ندارند.

ساکنان محلی گر چه اطلاعات چندانی از بهداشت کارگری نداشتند اما در موارد بسیاری با بروز بیماری در اطرافیان‌شان مواجه شده بودند.

برخی اهالی ساکن منطقه علت فوت تعدادی از کارگران این معدن را بی‌توجهی به مسائل بهداشت کارگری می‌دانند و ظواهر تخلفات بر احتمال بروز این اتفاق دامن می‌زند.

خاطر نشان می‌شود که معدن طلای زرشوران بزرگترین معدن طلای ایران است که در ۳۵ کیلومتری شهرستان تکاب و ۱۵ کیلومتری مجموعه سازمان میراث فرهنگی و گردشگری تخت سلیمان واقع شده است و اکنون تمام امتیاز آن در اختیار سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران قرار دارد. بنابر اعلام بسیاری از منابع، بر اساس مطالعات نهایی ذخیره قطعی معدن طلای زرشوران تکاب چهار میلیون تن کانسنگ طلا با عیار $5/8$ ppm گرم در تن (برآورد شده است، اما ذخیره احتمالی این معدن ۳۰ میلیون تن با عیار متوسط ۵ ppm است.

(۹) - ادامه باتکلیفی شغلی و معیشتی ۳ هزار کارگر حفاظت از جنگل‌های شمال و پینگ پونگ دولت و پیمانکاران با آنها

۳ هزار کارگر حفاظت از جنگل‌های شمال کشور که نگران معیشت و امنیت شغلی خود هستند، مانند توپ پینگ پونگ، میان شرکت‌های پیمانکاری و دولت پاسکاری می‌شوند.

بنابه گزارش رسانه ای شده بتاريخ ۳ اسفند، کارگران حفاظت و دیگران کارگران مجموعه‌های سابقا بهره‌بردار، مانند «چوکا» و «صنایع چوب و کاغذ مازندران» که تعداد آنها به ۲۹ شرکت می‌رسد، بعد از اجرای طرح تنفس جنگل، دستمزدهای خود را به جای کارفرمای شرکت خصوصی، از دولت دریافت می‌کنند؛ چراکه برابر «قانون برنامه‌ی پنج ساله ششم توسعه» شرکت‌های بهره‌بردار از زمان اجرای قانون تنفس جنگل، باید، دست از قطع درختان بردارند تا در عوض آن، دولت، دستمزدهای آن دسته از کارگزارانشان را که به حفاظت از جنگل‌ها می‌پردازند، پرداخت کند .

به این ترتیب، این ۲۹ شرکت بعضا زیان‌ده حاضر شدند در عوض تجارت پرسود و کم ریسک قطع درختان، از کمک دولت برای کسب سود و پرداخت دستمزد کارگران حفاظت از جنگل بهره‌مند شوند. به بیان دیگر، اگر تا پیش از تصویب این قانون، شرکت‌ها پیمانکار دولت در قطع درختان بودند از پس از آن، دولت؛ پیمانکار نگهداری از جنگل‌ها شد. مشکل محافظان جنگل هم از همین جا

شروع شد؛ چراکه دولت در اختصاص بودجه‌ی طرح تنفس جنگل بدعه‌ی می‌کند و شرکت‌ها هم به خاطر دست کشیدن از فعالیت تجاری، زیان‌دهی و البته نداشتن تکلیف قانونی، ریالی به کارگران خود که حفاظت از جنگل‌ها را برعهده دارند، نمی‌پردازند.

به همین خاطر شرکت‌های چوب و کاغذ شمال کشور، که حالا باید نیاز خود به الوار را از بازار غیررسمی و واردکنندگان چوب تامین کنند، باید به دولت و سازمان برنامه و بودجه فشار وارد کنند تا بودجه لازم برای پرداخت دستمزدها را بگیرند و اگر نتوانند این کار را انجام دهند شروع به تعدیل یا تهدید به تعدیل کارگران حفاظت از جنگل می‌کنند. برای نمونه فروردین ماه سال جاری، شرکت «نکا چوب» اعلام کرد: «قرارداد کارکنان این شرکت از یکم اردیبهشت، تمدید نمی‌شود و به دلیل مسائل مالی و پیش‌بینی نشدن بودجه لازم برای شرکت‌های بهره‌بردار سابق، کارکنان این شرکت از مجموعه بیکار می‌شوند.»

شرکت‌های بهره‌بردار به تعهدات خود عمل نکردند

در همین حال شرکت‌های بهره‌بردار سابق، خود متهم به برداشت بیش از اندازه‌ی سهامشان، از کمک دولت و پرداخت نکردن به موقع دستمزدها و حق بیمه کارگران هستند.

کارگران نگران تمدید نشدن قراردادهای پیمانکاران

با این حال تنها مشکل کارگران حفاظت از جنگل‌های شمال کشور، معوقات نیست؛ چراکه «امنیت شغلی» آنها هم مطرح است؛ موضوعی که پس از اجرای قانون تنفس جنگل با در بسته مواجه شده است. قراردادهای ۱۰ ساله کارگران با شرکت پیمانکار به قراردادهای ۱ ساله تبدیل شده‌اند.

قرارداد یک ساله این کارگران ۳۱ فروردین ۹۹ به اتمام می‌رسد. کارگران نگران هستند که دیگر قراردادهای شرکت‌های کنونی با سازمان منابع طبیعی تمدید نشود؛ چراکه به هر حال برون سپاری حفاظت از جنگل‌ها، باید مناقصه جدید برگزار شود.

آنچه برای کارگران مهم است، ماندشان بر سر این شغل است؛ چراکه نمی‌خواهند در اوج پختگی با بیش از ۲۰ سال سابقه کار در جنگل راهی خانه شوند.

(۱۰) - فراخوان کارگران راه آهن به اعتصاب سراسری

روز پنج شنبه ۱۵ اسفند، کارگران راه آهن فراخوان به اعتصاب سراسری دادند.

در این فراخوان خطاب به کارگران راه آهن اراک، اسلامشهر، اندیمشک، تهران، خراسان، رباط کریم، زاکرس، سمنان، شاهرود، دامغان، لرستان، قم، کرج و هرمزگان آمده است:

- بدلیل گسترش ویروس کرونا و عدم تدابیر پزشکی توسط مسئولین راه آهن در کارخانجات و تمامی مناطق راه آهن هم اکنون جان کارگران در خطر است،

- به ما حقوق نمی‌دهند و قادر هم نیستیم ماسک و وسایل ضد عفونی برای خودمان و خانواده هایمان خریدار کنیم،

- به ۷۰۰۰ کارگر راه آهن از مدت ها پیش قول تجمیع قرارداد داده اند ولی تا به امروز هیچ اقدامی صورت نگرفته و دوباره وعده به خرداد ماه سال ۹۹ کرده اند.

به این دلایل برای دست یابی به مطالبات فراخوان به اعتصاب از روز ۱۶ اسفند ماه داده شده است.

(۱۱) - تجمع اعتراضی کارگران کارخانه پومر نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی مقابل فرمانداری ساوه برای دومین روز متوالی

روز سه شنبه ۲۰ اسفند برای دومین روز متوالی، کارگران کارخانه پومر تولید کننده مبلمان و لوازم اداری واقع در شهر صنعتی کاوه شهرستان ساوه برای اعتراض به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی دست به تجمع مقابل فرمانداری شهرستان ساوه زدند.

یکی از کارگران این واحد تولید کننده مبلمان و لوازم اداری، سیستم های ریلی و قفسه بندی انبار و همچنین ملزومات دفتری و پروپیلن به خبرنگار رسانه ای گفت: طی دو سال اخیر کارگران بارها و بارها به نهادهای مختلف اعم از فرمانداری، اداره کار، دفتر نماینده مجلس، خانه کارگر و دفتر امام جمعه مراجعه کرده اند و بخاطر مشکلات شدید خانوادگی و مالی و تنگنای مراجعه کرده اند ولی تاکنون هیچ حمایتی از آنها صورت نگرفته است.

وی افزود: کارفرمایان به راحتی نسبت به وضعیت اسفبار ما بی تفاوت هستند. بارها با نامه نگاری های صورت گرفته خواستار احقاق حقوق خود و مطالبات مان شده ایم، اما هیچ توجهی از سوی مسئولان صورت نگرفته است.

وی در خاتمه گفت: آنها در روزهای اخیر به بهانه شیوع ویروس کرونا از کار اخراج شده اند.

یکی دیگر از کارگران کارخانه پومر گفت: ما حدود چهار نفر هستیم که متأسفانه بخاطر عدم توجه کارفرما و حمایت نشدن از طرف نهادهای مختلف حدود دو سال است که با مشکلات بسیار شدید اقتصادی بخاطر پرداخت نشدن مطالبات مان که همان حداقل حقوق کارگری است مواجه هستیم و شرایط اقتصادی دشواری را سپری می کنیم تا آنجا که مشکلات اقتصادی بعضاً منجر به اختلافات خانوادگی شده است.

یکی دیگر از کارگران این کارخانه نیز گفت: بسیاری از کارگران این شرکت دارای سابقه کار بالای ۱۵ الی ۲۰ ساله هستند و ماهها حقوق معوقه دارند، به گونه ای که سه سال است عیدی دریافت نکرده ایم و در مجموع ۱۵ ماه حقوق و دستمزد ماهانه از شرکت طلب داریم که مربوط به دو سال اخیر است.

وی افزود: متأسفانه کارفرمای شرکت لیست بیمه ماهانه کارگران را در سازمان تامین اجتماعی ثبت نکرده است و این در حالی است که تا ۱۴ اسفند ماه سال جاری ما مشغول به کار بوده ایم و تولید در کارخانه جریان داشته است. کارفرما بارها به ما قول و وعده پرداخت حقوق را داده اما عملی نشده است.

یکی دیگر از کارگران از طرح شکایت به دستگاه قضائی گفت و افزود: در همین رابطه شکایتی در دادگستری شهرستان مطرح شده و در حال رسیدگی است.

او ادامه داد: کارفرما پس از اطلاع از این اقدام قضائی به یکباره آنها را از شرکت اخراج کرده است.

وی افزود: با اعلام کارفرما قرار است تا آخر ماه پایان کار کارگران صادر و بطور قطعی اخراج شویم در حالی که تا هفته قبل مدعی بود که بخشی از مطالبات (به میزان چهار ماه حقوق) پرداخت خواهد شد و اصلاً مسئله اخراج و پایان کار نیز مطرح نبود.

وی در پایان گفت: اخراج کارگران به خاطر شیوع ویروس کرونا بهانه ای بیش نیست چرا که هیچ واحد تولیدی و صنعتی در ساوه به خاطر کرونا تعطیل نشده و کارگران آن اخراج نشده اند.

بنا بر آخرین گزارشات منتشره، فرمانداری ساوه پس از تجمعات اعتراضی این کارگران گفت: در جلسه ای با حضور معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری مرکزی و برخی مدیران استانی و شهرستانی، مشکلات کارگری شرکت پومر مطرح و کارفرمای این واحد تولیدی مکلف به برآورده شدن مطالبات کارگران شرکت شد که متأسفانه تاکنون محقق نشده است.

وی افزود: براین اساس در جلسه پنجشنبه این هفته کمیسیون کارگری که با حضور مدیران و نماینده کارگران برگزار و مطالبات کارگران مطرح و تصمیم گیری خواهد شد.

(۱۲) - اعتراض جمعی از کارگران کارخانه هپکو نسبت به تاراج سهام هپکو

روز چهارشنبه ۲۱ اسفند، جمعی از کارگران کارخانه هپکو نسبت به تاراج سهام هپکو با صدور بیانیه ای اعتراضشان را نسبت به تاراج سهام هپکو از جمله فروش یک درصد دیگر از سهام بلوکی شرکت توسط سازمان خصوصی سازی و واریز آن به خزانه دولت، اعلام کردند.

بخش هایی از این بیانیه بقراریست:

در حالیکه سایه شوم ویروس منحوس کرونا در وانفسای عدم مدیریت بحران، مردم کشور عزیزمان را درگیر خود کرده است ویروس منحوس دیگری با نام ویروس بی تدبیری، خیانت، رانت، عدم تعهد، عدم شفافیت و... در حال از بین بردن پیکره بی رمق شرکت هپکو است.

با ورود ویروس کرونا تمامی دلسوزان به صف شدند برای مهار آن، ولی متأسفانه بیش از ۱۲ سال از ورود ویروس بی کفایتی و عدم نظارت برخی مسئولین به شرکت هپکو و کارگزارانش گذشته و نه تنها هیچ حرکتی در راستای از بین بردن این ویروس صورت نگرفته است بلکه به تنهایی کارگران هپکو در حال دست و پنجه نرم کردن با ویروس "نفوذ" هستند و متأسفانه تا کنون کلی تلفات مادی و معنوی داشته است.

اخیرا آقای صالح رئیس سازمان خصوصی سازی در مصاحبه ای در سایت معدن نیوز از فروش یک درصد دیگر از سهام بلوکی شرکت هپکو جهت تعادل بخشی و جلوگیری از افزایش بی رویه قیمت سهم و واریز آن به خزانه دولت خبر داده اند.

فارغ از این موضوع که طی شش ماه گذشته تمامی مدیران سازمان خصوصی سازی و تمامی مدیران عامل انتصابی اعزامی شان به شرکت هپکو به کمک برخی بازیگران سهم، با تولید اخبار کذب و غیر واقعی از راه اندازی تولید، و بسیج جریان رسانه های خودشان، در پی بهبود وضعیت هپکو تنها در راستای افزایش قیمت سهام و تولید واقعی، بوده اند، باید پرسید آیا راه بهتری برای جلوگیری از افزایش بی رویه قیمت سهام نبود؟

آیا نمی شد با جلوگیری از اخبار کذب و یا یک مصاحبه، شفاف سازی و به غیر واقعی بودن قیمت سهام اشاره کرد؟

آقایان مسئول! در سازمان خصوصی سازی - در شرایطی که بدهی های شرکت هپکو بعنوان یک صنعت مادر تخصصی، پیرو همین سیاست های غلط و بی تدبیرانه به بیش از ۱۰۰۰ میلیارد تومان رسیده و عملاً تولیدات آن به صفر رسیده و کارگران آن بیش از ۳ ماه مطالبات و عیدی معوق دارند - به جای تلاش برای رفع مشکلات، با بکار گماردن مدیران ناکارآمد، نجومی بگیر و بی خاصیت در هپکو و تولید همزمان برخی اخبار کذب، قیمت سهم را بالا می برند و سپس خودشان در راستای جلوگیری از افزایش بی رویه قیمت سهم، بخشی از سهام کنترلی را فروخته و وجه آن را به خزانه دولت واریز می کنند!

آیا تنها راه باقی مانده برای احیاء شرکت، فروش بخشی از اموال این شرکت نیمه جان و واریز آن به خزانه دولت بوده است؟

سوال مهم دیگر اینکه اصولاً نجات هپکو و راه اندازی خطوط تولید، در این وضعیت بفرنج در کجای استراتژی آقایان قرار دارد؟

و اصولاً برنامه ای برای شکوفایی هپکو دارند، و یا از آنجا که هپکو را سهم دوستان خود میدانند، دولت آن را رها کرده تا هپکو بار دیگر بشود هدیه ای به دوستان و همفکران حزبی شان؟؟

هر چند که بعید می دانیم اصلاً استراتژی وجود داشته باشد! و واقعا از این همه تدبیر، نبوغ مدیریتی، سرعت عمل در خدمتگزاری به مردم و امانتداری بیت المال انگشت حیرت به دهان برده و در عجبیم!

واقعا آیا اگر کارگران زخم خورده شرکت هپکو از این ویروس کرونا جان سالم به در ببریم، از این همه بی تدبیری و بعضاً خیانت در حق صنایع استراتژیک کشورمان جان سالم به در خواهند برد؟ راستی آقایان نماینده مجلس!

از قول های انتخاباتی شما مبنی بر پیگیری مشکلات هپکو چه خبر؟
راستی آقایان مسئول!

از این همه مصوبه دروغین طی چند سال گذشته برای نجات شرکت هپکو و نهایتاً مصوبه آذرماه معاون اول رئیس جمهور مبنی بر واگذاری دو هفته ای هپکو به وزارت صمت و ایمیدرو چه خبر؟ در پایان هم به رئیس سازمان خصوصی سازی و اعضاء هیئت عامل این سازمان یادآور می شود که از سرنوشت سلف خود، آقای پوری حسینی که هم اکنون در بازداشت به سر می برد، درس بگیرند و اشتباهات گذشته را تکرار نکنند.

(۱۳) - معلمان حق التدریس: دولت باید حقوق ما را به صورت کامل پرداخت و حق بیمه های ما باید کامل به حساب تامین اجتماعی واریز شود

جمعی از معلمان حق التدریس به خبرنگار رسانه ای گفتند: حالا که مدارس نزدیک به دو هفته است که تعطیل شده و قرار است لااقل تا عید نوروز تعطیل بماند، باید دستمزد ما را کامل پرداخت کنند. خواسته ما این است که در این بحران کرونا به فکر معیشت ما باشند و دستمزد اسفند ماه را کامل بپردازند.

معلمان حق التدریس به اندازه ساعات تدریس خود و به شیوه ساعتی حقوق می گیرند؛ حقوق آنها بر مبنای دستمزد ساعتی شورای عالی کار تعیین می شود و بستگی مستقیم به ساعات حضور در مدرسه و تدریس دارد؛ به همین دلیل است که این معلمان می گویند حالا که به خاطر کرونا همه مدارس تعطیل شده، باید به ما نیز مانند معلمان رسمی که در خانه می نشینند ولی حقوق کامل می گیرند، حقوق کامل بدهند.

این معلمان که دستمزد آنها گاهاً از حداقل دستمزد وزارت کار نیز کمتر است، خواستار توجه به وضع معیشتی خود هستند و می گویند: در شرایط حاضر، هم بابت شیوع کرونا نگران هستیم و هم نگران بی پولی در شب عید هستیم؛ نگرانیم که نکند عدم حضور در کلاس را بهانه کنند و به ما شب عید دستمزد ندهند.

یکی از این معلمان که سالهاست به صورت حق التدریسی در مدارس استان قزوین کار می کند، می گوید: ما معلمان حق التدریس همان کار معلمان رسمی را در همان محیط، یعنی در مدارس دولتی انجام می دهیم؛ چرا خلاف آنچه سازمان بین المللی کار تاکید دارد، قانون کار یکسان- مزد یکسان در مورد ما رعایت نمی شود؟ چرا ما بسیار کمتر از رسمی ها حقوق می گیریم و از همه مزایای مزدی محرومیم؟ اگر آموزش و پرورش به کار ما نیاز دارد، چرا ما را رسمی و ثابت نمی کند و به ما حقوق ثابت نمی پردازد؟ بسیاری از همکاران ما بیش از پنج یا ده سال است که حق التدریس کار می کنند و همیشه کمتر از حداقل دستمزد وزارت کار حقوق می گیرند، آنهم در شرایطی که همه آنها تحصیلات خوب و مدرک دانشگاهی دارند!

این معلم می گوید: هر سال افزایش حقوق شامل حال معلمان رسمی می شود اما شامل حال ما نمی شود! بسیاری از ما حتی ماهی یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان هم درآمد نداریم! که این موضوع اکنون به خاطر کرونا، اوضاع نگران کننده تر هم شده است!

معلمان حق التدریس، علاوه بر نگرانی بابت دستمزد اسفند ماه، بابت حق بیمه های خود هم نگرانند؛ معمولاً حق بیمه این معلمان مانند دستمزد آنها به نسبت ساعات تدریس ماهانه واریز می شود؛ این معلمان بیمه صندوق تامین اجتماعی هستند.

آنها انتظار دارند حالا که به خاطر کرونا مدارس تعطیل شده، حق بیمه ها کامل پرداخت شود.

این معلم حق‌التدریس قزوین می‌گوید: ما حق‌التدریسی‌ها اگر ۴۰ سال هم کار کنیم به بازنشستگی نمی‌رسیم! حداقل الان در این بحران کرونا، برای یکبار هم که شده حق بیمه‌های ما را کامل به حساب تأمین اجتماعی واریز کنند و دستمزد ما را کامل بپردازند؛ لاقلاً این ماه را به اندازه حداقل دستمزد وزارت کار به ما حقوق بدهند.

به گفته او، برای اینکه بحران کرونا، راحت‌تر تمام شود، دولت باید به فکر گروه‌هایی باشد که آسیب‌پذیری بیشتری دارند و یکی از این گروه‌ها، معلمان غیررسمی و حق‌التدریسی هستند.

(۱۴) - عدم پرداخت ۲ ماهه ونیم حقوق و عیدی هزاران کارگر شرکت خدمات مهندسی خط و ابنیه فنی راه آهن (تراورس)

۲ ماهه ونیم حقوق و عیدی هزاران کارگر شرکت خدمات مهندسی خط و ابنیه فنی راه آهن (تراورس) شامل کارگران نگهداری خط و ابنیه فنی راه آهن مناطق اصفهان، اسلامشهر و رباط کریم تهران، خراسان (مشهد و نیشابور)، زاگرس، لرستان و هرمزگان و کارخانجات کرج و اندیشمک پرداخت نشده است.

تاریخچه شرکت تراورس و چرایی بلاتکلیفی شغلی و معیشتی هزاران کارگرش:

سال ۱۳۶۰:

«تراورس» وجود خارجی نداشت و به جای آن، «اداره کل خط و ابنیه فنی» در راه آهن بود که کارخانه‌های تولید تراورس زیر نظر این اداره کل کار می‌کرد.

سال ۱۳۶۷:

مسئولیت ساخت تراورس‌های مورد نیاز خطوط راه آهن به «معاونت نوسازی و بازسازی راه آهن» محول شد.

سال ۱۳۷۰:

«اداره کل بالاست و تراورس» تشکیل شد.

سال ۱۳۷۱:

با تصویب همزمان شورای وقت اقتصاد و مجمع عمومی راه آهن، شرکت «تراورس نوین» به شماره ثبت ۲۵۶۵ در اداره ثبت شرکت‌های کرج متولد شد. این اقدام فعالیت اداره کل «بلاست و تراورس» را از هم جدا کرد.

سال ۱۳۷۲:

اداره کل «نوسازی خطوط راه آهن» در شرکت «تراورس نوین» ادغام شد تا شرکت جدیدی به نام «تهیه و تولید تراورس و روسازی خط» متولد شود.

سال ۱۳۷۹:

شرکت از کرج به تهران منتقل شد. شماره ثبت جدید شرکت ۱۷۰۸۰۰ بود.

سال ۱۳۸۱:

پس از ادغام ها، «تراورس» به «شرکت خدمات مهندسی خط و ابنیه فنی راه آهن» تغییر نام داد.

به دستور شورای عالی اداری کشور، ۷ هزار و ۸۴۵ نفر از کارکنان اداره کل نگهداری خطوط و ابنیه فنی راه آهن به شرکت «منتقل» شدند. با این اقدام، توفانی بزرگ در ادارات خط و ابنیه فنی در ۱۲ ناحیه راه آهن رخ داد.

سال ۱۳۸۴:

با تصویب سیاست های جدید اصل ۴۴ قانون اساسی، شرکت در فهرست بنگاه های مشمول واگذاری قرار گرفت.

سال ۱۳۸۶:

قیمت اولیه شرکت پس از ارزیابی اموال ۴۰ میلیارد تومان عنوان شد. مدیر عامل این قیمت را پایین دانست و از خصوصی سازی جلوگیری کرد.

سال های ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸:

قیمت جدید شرکت ۲۱۷ میلیارد تومان اعلام و برای مزایده، آگهی شد.

سال ۱۳۸۹:

شرکتی به نام «آهن و فولاد لووشان» متعلق به گروه «امیر منصور آریا» شرکت را به قیمتی پایین تر از مبلغ ارزیابی شده خرید.

سال ۱۳۹۰:

همان مدیر عاملی که ابتدا با خصوصی سازی شرکت مخالفت کرده بود، دوباره در دوره «مه آفرید امیر خسروی» مدیر عامل «تراورس» شد.

سال ۱۳۹۳:

مه آفرید امیر خسروی به اتهام فساد موسوم به اختلاس ۳ هزار میلیاردی اعدام شد؛ مشکلات «تراورس» نیز شدت گرفت.

با افشای فساد گسترده در شبکه بانکی توسط گروه آریا و گریختن مدیر عامل بانک ملی از ایران، مدیریت «تراورس» نیز به مشکل خورد. قوه قضاییه همزمان با محاکمه نفر اول گروه آریا و متهمان اصلی این پرونده، رای به حراج اموال شرکت های زیرمجموعه این گروه برای آنچه «اصلاح ساختار این شرکت ها» نامیده شد، داد. این فرآیند «اصلاح ساختار» برای کارگران «تراورس» تا همین الان نیز ادامه دارد.

از زمان اصلاح ساختار «تراورس» موج اعتراض ها و تجمع های کارگران نیز آغاز شده و تا همین امروز هم تداوم دارد.

اواسط بهمن ماه سال جاری، رئیس قوه قضاییه وعده داد که سهام گروه امیر منصور آریا در این شرکت را مورد بررسی قرار می دهد و از طریق این سهام می تواند مشکلات تراورس را حل کند. رئیسی در این جلسه گفته است: از آنجایی که ۹۵ درصد سهامدار این شرکت در اختیار گروه امیر منصور آریا است، نسبت به این ۹۵ درصد امکان تصمیم گیری وجود دارد و می توان این موضوع را حل کرد.

علیرغم وعده رئیس قوه قضاییه و ارجاعش به محسنی اژه‌ای (معاون اول رئیس قوه قضائیه) جهت پیگیری با شرکت تراورس تعیین تکلیف نشده است و بلا تکلیفی شغلی و معیشتی صدها کارگر این شرکت کماکان ادامه دارد.

ضمیمه ها:

* - فراخوان شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران برای شرکت در مراسم خاکسپاری عباس معارفی زنجانی از بنیانگذاران کانون صنفی معلمان ایران

زمان: جمعه ۲ اسفند ماه ۱۳۹۸

مکان: مقابل سالن عروجیان بهشت زهرا

شنبه، اول اسفند بود و هشت - شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران :

عباس معارفی زنجانی از پیشکسوتان و بنیانگذاران کانون صنفی معلمان ایران روز پنجشنبه، اول اسفند، در گذشت. او در دو دهه فعالیت صنفی خود برای استقلال تشکل‌های صنفی تلاش بسیار نمود و همواره از حامیان خانواده‌های معلمان زندانی بود.

پیکر این پیشکسوت آموزش و پرورش روز جمعه، دوم اسفند، بر روی دستان معلمان تشییع خواهد شد. از تمام معلمان و فعالان صنفی در استان تهران، البرز و استان‌های نزدیک دعوت می‌شود در صورت امکان در این مراسم شرکت نمایند.

زمان تشییع: جمعه، ده صبح

مکان: مقابل سالن عروجیان بهشت زهرا

* - نامه سرگشاده شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران بتاريخ اول اسفند نامه سرگشاده ای بشرح زیر خطاب به ملت، سران قوای سه گانه کشور و معلمان صادر کرد:

بیش از دو دهه است که تشکل‌های صنفی فرهنگیان بر اساس اصل ۲۶ قانون اساسی ایران در جهت ساماندهی و هدایت فعالیت‌های صنفی در حوزه آموزش و پرورش، شکل گرفته و در این عرصه، حضور داشته اند.

فلسفه وجودی این نهادها، ارتقای شرایط معیشتی و حرفه‌ای فرهنگیان و اعتلای کیفیت آموزشی کشور بوده است. هدفی که تحقق آن، بسترساز بالندگی و توسعه همه جانبه کشور خواهد بود.

اما عوامل مختلفی سبب شده است که فضای فعالیت آزاد و اثربخش برای کنشگران این عرصه، هر روز بیش از پیش، تنگ و تنگ تر شود؛ آنگونه که در چندساله اخیر، این نهادها به جای پیگیری مطالبات صنفی، بنابر جبری که بر آنها تحمیل شده است، همواره گرفتار پروسه احضار توسط نیروهای امنیتی، محاکمات قضایی، سلول های زندان و تحمل رنج تبعید و ... بوده اند. چهل و یک سال حبس، ده ها ضربه شلاق، تبعید و بازنشستگی زودتر از موعد اعضای انجمن صنفی فرهنگیان خراسان شمالی از جدیدترین مصداق این شرایط است. سوال اساسی این است که چرا شرایط بدین گونه است؟ ریشه مشکل در کجاست؟ چرا در سالیان اخیر، خروجی مجلس در این حوزه، حذف نهادهای صنفی از مدار حمایت های قانونی بوده است؟

آیا کنشگری صنفی در نگرش حاکمان کشور و در قاموس قضایی ایران، جرم امنیتی، تعریف شده است که فعالان صنفی فرهنگی همواره در زمره متهمان این مقوله قرار داده می شوند و با ترازوی ضدیت با نظام و اقدام علیه امنیت کشور، توزین، محاکمه و کیفر می گردند؟ اگر چنین است، تکلیف اصل ۲۶ قانون اساسی چیست؟

اگر چنین برداشتی، نادرست است، لابد در تحلیل و دکتترین مدیریتی مسئولان تصمیم ساز کشور و همچنین در مرانامه نیروهای امنیتی و مراجع قضایی، عملکرد تشکل های صنفی فرهنگیان، از جنس ساختار شکنانه، امنیت سوز و همسو با جریان های معاند، تعریف شده که همواره پرونده های این بخش، سهمیه محتوم پروفایل دادگاه های انقلاب و کلاسه اتهامات امنیتی است.

در حوزه عمل و اجرا، ماهیت احضارها، جنس بازجویی ها، محاکمات و احکام قضایی این کنشگران، بیانگر غلبه چنین نگرشی بر مجموعه حاکمیتی کشور بوده است. گویی فعالان صنفی فرهنگی، همان ایران کنونی هستند و مجموعه حاکمیتی کشور، گزینه ی نهادهای بین المللی. کنشگران صنفی حوزه آموزش و پرورش همواره و از پیش محکومند و در تحریم کامل قرار دارند.

ادامه این وضعیت جز تداوم تولید انبوه آسیب های دامنه دار و بنیان سوز اجتماعی و تامین بستر مناسب برای استفاده جریان های غیر همگن، حاصل دیگری در پی نخواهد داشت.

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران به منظور جلوگیری از ادامه تخریب بنیان های مدنی و در جهت شفافیت موضوع، با عزمی جزم تر از گذشته، مصمم است تا از طریق مذاکره بی واسطه با رئیس قوه قضاییه، وزیر دادگستری، وزیر اطلاعات و مسئول اطلاعات سپاه پاسداران به تبیین و تحلیل همه زوایای موضوع بپردازد تا با رفع ابهامات موجود و روشن شدن زوایا و خفایای این مقوله، هم روزه های استفاده ایزاری بسته شود و هم بستر مناسبی برای کنشگری صنفی شفاف، ساختارمند و آزاد فراهم گردد.

از آنجا که دستیابی به مقامات مزبور بسیار دشوار و مستلزم عبور از موانع گوناگونی می باشد، شورای هماهنگی ضمن پیگیری های لازم و مستمر برای حصول آن از شیوه های متعارف و موجود، انتظار دارد مقامات مورد نظر، این بیانیه را به عنوان تقاضایی رسمی از طرف تشکل های صنفی فرهنگیان تلقی کنند و مسئولانه، زمینه لازم برای تحقق این دیدارها در اسفندماه ۹۸ را فراهم آورند.

اگر واقعا رویه غیرقانونی کنونی، روندی طراحی شده و عامدانه نیست، روسای قوای سه گانه و زیرمجموعه های آنها مسئولیت قانونی، مدنی و اخلاقی دارند که فرصت این شفاف سازی و ابهام زدایی را فراهم کنند تا زمینه برای حاکمیت غیرسلیقه ای قانون و جاری شدن فعالیت های مدنی شفاف و توسعه آفرین مهیا گردد.

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران - یکم اسفند ۱۳۹۸

*** - اعتصاب دانشجویان علوم پزشکی تهران در اعتراض به شرایط نامناسب قرنطینه برای ویروس کرونا و عدم تامین و فراهم سازی امکانات و تمهیدات لازم جهت ایمن سازی و محافظت از کادر درمان**

روز شنبه ۳ اسفند، دانشجویان علوم پزشکی تهران برای اعتراض به شرایط نامناسب قرنطینه برای ویروس کرونا و عدم تامین و فراهم سازی امکانات و تمهیدات لازم جهت ایمن سازی و محافظت از کادر درمان دست به اعتصاب زدند و در محل کشیک های خود در بیمارستان ها حاضر نشدند و اعلام کردند تا زمان توجه مسئولان تمهیدات لازم جهت ایمن سازی و محافظت از کادر درمان را ایجاد نکنند، آنها به بیمارستان نخواهند رفت.

انترن‌های بخش داخلی بیمارستان شریعت، داخلی بیمارستان سینا، اطفال مرکز طبی، اطفال امام، ای ان تی امیراعلم، پوست بیمارستان رازی، بیهوشی امام، بیهوشی شریعتی، سوانح سوختگی، قلب امام، مسمومیت بهارلو، زنان امام (با پیشنهاد خود اساتید)، زنان آرش، زنان شریعتی، زنان میرزا، درمانگاه بهارلو، ارتو سینا (به جز کشیک)، جراحی سینا (به جز کشیک) و برخی دیگر از بخش‌های بیمارستان، اعتصاب کرده و حاضر به حضور در بیمارستان تا زمان ایمن شدن شرایط نشدند.

یکی از انترن‌های بخش پوست بیمارستان رازی گفت: امروز (۳ اسفند) بعد از دو روز مذاکره توانستیم ماسک معمولی دریافت کنیم.

انترن دیگری که در بیمارستان زنان محب یاس است، گفت: بیمارستان به صورت شبانه تخلیه شده و برای سانتر کرونا تبدیل شده است و هیچ وسایل مراقبتی جز یک ماسک ساده به ما نداده‌اند.

در همین رابطه یکی از دانشجویان پزشکی به خبرنگار رسانه ای گفت: نخستین ضرورت برای رسیدگی به بیماران این است که امنیت جانی بخش پزشکی حفظ شود تا بتواند به بیمار برسد. مثل اینکه غریق نجاتی که شرایط مناسبی نداشته باشد را بخواهیم برای نجات یک فرد بفرستیم.

او افزود: شرط نخست این است که وزارت بهداشت شرایطی را ایجاد کند که دانشجویان و کادر پزشکی در محیط امن باشند تا بیماری را به دیگران منتقل نکنند زیرا آنها دائماً با محیط آلوده سر و کار دارند، اما از آنجا که این شرایط در برخی از بیمارستان‌ها مهیا نیست، انترن‌های غیر کشیک و دانشجویان پزشکی در بیمارستان‌ها حاضر نشده‌اند.

این دانشجوی پزشکی دانشگاه تهران ادامه داد: تصمیم کادر پزشکی به هیچ عنوان به معنای فرار از درمان نیست بلکه اقدامی است که به واسطه آن بتوانند کنترل بیشتری ایجاد کنند.

یکی دیگر از دانشجویان علوم پزشکی تهران گفت: وزارت بهداشت در خروج نیروهای غیر ضروری و خلوت‌سازی بیمارستان‌های قرنطینه تعلل می‌کند و این یعنی آلودگی بیشتر بیمارستان‌ها.

دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی تهران در انتقاد به شرایط بیمارستان‌ها بیانیه ای هم منتشر کردند، که بخش‌هایی از آن بقرار زیر است:

ما دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی تهران که با همه اوصاف موجود، به هیچ وجه از مسئولیت اجتماعی خود در این شرایط نا آگاه نیستیم و نه تنها بنا نداریم کشور و مردم را در این شرایط بحرانی تنها بگذاریم بلکه بسیاری از ما حتی داوطلب خدمت برای حل این بحران هستیم، کما این که تا به حال اینگونه بوده و حضور ما و همکاران ما بخش عظیمی از لود درمانی کشور رو به عهده گرفته است.

نگرانی ما، از امکان وقوع سوءمدیریتی است که با توجه به اطلاعات فعلی (که هر چند اندک باشد) نشان می‌دهد به قدری وجود داشته است. ما جزء معدود کشورهایی هستیم که ریت مورتالیتیه (میزان مرگ و میر) به تشخیص بالا داشته و گزارش اولین موارد ابتلا به کرونا نیز فاصله بسیار کمی با گزارش مرگ و میر ناشی از آن دارد (همزمانی اعلام هردو مورد) که این مساله نشان از سوء مدیریت (چه به شکل اطلاع دیر هنگام به مردم، چه به شکل عدم تشخیص زودهنگام بیماری) این بحران دارد و موجب وارد آوردن آسیب‌هایی همچون گسترش بی مهابای شیوع بیماری و عدم اعتماد جامعه و نیز کادر درمان به اخبار و اطلاعات واصله و نیز دستورهای پیشگیری کننده است.

همچنین مدیریت اولیه پس از اعلام عمومی نیز دچار اشکالاتی است که باز هم بر بی اعتمادی کادر درمانی به عملکرد مسئولین می‌افزاید. مواردی همچون:

- کادر درمانی بعد از مواجهه با این بحران، به نحوی که باید و شاید از لوازم حفاظت شخصی برخوردار نبوده است که آثار سوء آن را می‌توان در بسیاری از موارد مثبت اعلامی که یا از کادر درمان بوده‌اند یا از بستگان آنها، جستجو کرد.

- نحوه تریاژ بیماران در بسیاری از بیمارستان‌ها به طریقی نامناسب انجام شده که گزارش‌های آن در گروه موجود است.

- بخش‌های مناسب و کافی جهت بستری موارد مشکوک به میزان کافی و با رعایت استانداردهای لازم در نظر گرفته نشده است؛ برای مثال بیمارستان‌های ریفالی همچون امام و... که مملو از بیماران با مشکلات عدیده طبی، نقص ایمنی و ... است، برای پذیرش این بیماران در نظر گرفته شده! حال آن که بهتر بود بیمارستان‌هایی کوچکتر و با امکان ترخیص بیماران موجود و عدم پذیرش بیماران غیر از سندروم حاد تنفسی (مشکوک به کرونا) برای این کار در نظر گرفته می‌شد، ضمن رعایت اصولی که دوستان از منابع علمی در گروه به اشتراک گذاشتند.

- همراهی و همدلی مناسب و این احساس که ما در کنار هم هستیم از جانب مسئولان و اساتید ایجاد نشد، به گونه‌ای که طبق گزارش‌ها، بخش عفونی زنان بیمارستان امام روز پنج شنبه با یک استاد و روز جمعه بدون حضور استاد و توسط کارورزان و دستیاران اداره شد! حال آن که انتظار می‌رفت علاوه بر اساتید، مسئولین نیز برای ایجاد دلگرمی و همدلی در این مراکز حضور پیدا کرده و از بیماران و کادر درمانی سرکشی کنند تا احساس رهاشدگی برای کارورزان و دستیاران ایجاد نشود (البته در همینجا باید از اساتید علی‌الخصوص اساتید طب اورژانس و مسئولینی که دوشادوش کادر درمان به ارائه خدمت می‌پرداختند تشکر ویژه شود و ما کارورزان قدردان آن‌ها هستیم.

مسئولین دانشگاه علوم پزشکی تهران بدانید بیانیه‌های شما برای دانشجویان کافی نیست و ما منتظر پاسخ مناسب، شفاف و قانع‌کننده شما هستیم و تا زمان عدم پاسخ درخور از سوی شما، حرف و عمل بدنه دانشجویی بزرگترین دانشگاه علوم پزشکی کشور یکی است:

بدنه دانشجویی خواستار توجه و فراهم کردن فوری تجهیزات و امکانات لازم (پروتکشن و ضدعفونی) برای تمامی پاییون‌ها، تمامی افراد در خوابگاه‌های دانشجویی از سوی دانشگاه هستند.

تمامی فراگیران می‌توانند به عنوان افراد داوطلب در این موقعیت خطیر در صورت تمایل و وجود پروتکشن کافی در امر درمان به صورت داوطلبانه حضور پیدا کنند.

الزامات مورد نیاز فراگیران: «ضرورت لغو حضور غیر ضروری و تامین ضروریات حضور ضروری» است و در صورت محقق نشدن خواسته‌های بدنه دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی تهران و عدم توجه بیشتر از سوی مسئولین با اقدامات بیشتر و جدی‌تر این مجموعه پاسخ داده خواهد شد.

*** - اعتراض کارگران عسلویه و کنگان نسبت به عدم برقراری امکانات پیشگیرانه جهت مقابله با شیوع کرونا**

کارگران عسلویه و کنگان: اینجا همه چیز جمعی است حتی خوابگاه‌ها!

روز یکشنبه ۴ اسفند، کارگران عسلویه و کنگان اعتراضشان را نسبت به عدم برقراری امکانات پیشگیرانه جهت مقابله با شیوع کرونا، رسانه ای کردند.

کارگران پارس جنوبی با اشاره به اینکه اینجا همه چیز جمعی است حتی خوابگاه‌ها، به خبرنگار رسانه ای گفتند: عسلویه به عنوان کلونی کارگری، در معرض خطر است.

این کارگران افزودند: اینجا وضعیت نگران‌کننده است؛ وسایل بهداشتی خیلی کم است؛ اما از قرار معلوم جلساتی گذاشته‌اند که پک‌های بهداشتی به پرسنل داده شود. اما احتمالاً این پک‌ها به همه‌ی کارگران داده نخواهد شد، برخی پیمانکاران سطح بالاتر، به کارگران این تجهیزات را می‌دهند ولی پیمانکاران سطح پایین، احتمالاً این پک‌ها را به کارگران خود نخواهند داد؛ چراکه امکانات احتمالاً محدود است.

کارگران عسلویه در ارتباط با احتمال مبتلا شدن کارگران عسلویه و کنگان به کرونا گفتند: شایعاتی وجود دارد که سه، چهار نفر از کارگران عسلویه در بیمارستان، بستری و قرنطینه شده‌اند.

کارگران پیمانکاری پارس جنوبی گفتند: از آنجایی که تمام کارها و پروژه‌ها، در پالایشگاه‌های عسلویه و کنگان به صورت دسته‌جمعی انجام می‌شود و کمپ‌های استراحت و اقامت نیز دسته‌جمعی است، اعلام می‌کنند که نگرانی‌ها جدی‌ست.

آنها تاکید کردند: باید در همه کارگاه‌ها مایعات ضدعفونی کننده و امکانات بهداشتی بگذارند؛ در خیلی از کارگاه‌ها، چنین امکانات و تجهیزاتی وجود ندارد؛ آن پک‌های گفته شده نیز تا این لحظه، هنوز توزیع نشده و فقط در حد حرف است.

*** - اعتراض کارگران کارخانه هپکو اراک نسبت به عدم اقدامات جدی و کافی برای پیشگیری از کرونا**

روز یکشنبه ۴ اسفند، کارگران کارخانه هپکو اراک ضمن اعتراض نسبت به عدم اقدامات جدی و کافی برای پیشگیری از کرونا، خواهان توزیع مواد ضدعفونی عمومی، ماسک، دستکش و ژل ضدعفونی کننده در این واحد تولیدی شدند.

هپکویی ها به خبرنگار رسانه ای گفتند: در حال حاضر ثبت ساعت کاری که به صورت ثبت اثر انگشت بوده، متوقف شده و ثبت حضور و غیاب مطابق گذشته به صورت کارت زنی انجام می شود.

*** - اعتراض کارگران راه آهن قم نسبت به عدم اجرای عملیات لازم برای پیشگیری کرونا**

روز یکشنبه ۴ اسفند، کارگران راه آهن قم (شرکت فلق) با انتشار نامه ای در شبکه های اجتماعی اعتراضشان را نسبت به عدم اجرای عملیات لازم برای پیشگیری کرونا اعلام کردند. در این نامه آنها از جمله نوشتند:

راه آهن قم چه خبر است؟ واقعا مسولین راه آهن قم در خواب هستند؟ دستگاه های ضد عفونی شما کجا هستند؟

آقای مدیرکل کارگرحق قم در معرض بیماری قرار دارن دچرا فکری به حال کارگرحق نمیکنید؟

چون شما مسولین در معرض خطر نیستید، جلسه ای هم در این باره برگزار نمی شود؟

از ترس بیماری حداقل نامه بزنید. چرا دسته کارگر ی خط را کشیکی نمی کنید؟ مگر ما آدم نیستیم؟

*** - بیانیه تشکلهای و گروه های فعالین اجتماعی در ارتباط با پنهانکاری وجود ویروس کرونا در ایران**

مقامات حکومتی و دولتی به سیاق همیشگی خود در پنهانکاری و انکار، مدتها است که ورود ویروس کرونا به ایران را انکار کرده و از بروز خبر آن و اطلاع رسانی ممانعت به عمل آورده اند.

همین چند وقت قبل بود که وزیر بهداشت اعلام کرد که همه تمهیدات برای جلوگیری از ورود کرونا به ایران اندیشیده شده و مراکز درمانی آمادگی کامل برای درمان، در صورت مشاهده هر مورد مشکوک را دارند!

امروز معلوم شده که باز هم سیاست دروغگویی بکار گرفته شده است. روز ۲۹ بهمن اعلام کردند که دو مورد مشکوک به کرونا در قم مشاهده شده و روز بعد اعلام کردند که هر دو مورد فوت کرده اند! در حالیکه بنا به نظرات پزشکان در اکثر کشورهای صاحب تکنولوژی های پیشرفته پزشکی، کسی که به این ویروس مبتلا شود حداقل تا دو هفته هیچ علائمی بروز نمی دهد و بعد از بروز علائم، می تواند با درمان به موقع نجات یابد .

اما مقامات حکومتی ایران از آنجا که مصالح و منافع سیاسی و حکومتی برایشان بر هر چیزی حتی جان انسانها ارجحیت دارد، ظرفیت خیلی بالایی در کشتار و قربانی کردن گسترده مردم دارند تا از این طریق آشکار و نهان به مصالح و منافع حاکمیت خود برسند و اینبار نیز نشان دادند که ابایی از قربانی شدن گسترده مردم ندارند.

در حالیکه که از روز اول اعلام شیوع کرونا در چین همه پروازهای مسافرتی تمام کشورها به چین ممنوع شده و همچنان ممنوع است، مقامات حکومتی ایران همچنان پروازهای معمول به چین و بالعکس را تداوم بخشیده و هنوز هم برقرار است. زیرا که حکومت ایران با حکومت چین رابطه سیاسی استراتژیک دارد و نیازمند حمایت های سیاسی و دیپلماتیک چین در کشمکش هایش با غرب و آمریکا است.

اکنون مردم ایران به خاطر پنهانکاری، دروغگویی و انکار مقامات ایرانی به خاطر تامین منافع سیاسی و حکومتیشان، در آستانه تجربه یکی از هولناکترین فجایع انسانی قرار گرفته اند.

تا کنون ده ها نفر در اثر ابتلا به ویروس کرونا در ایران جانباخته اند. این افراد و افرادی که احتمالاً در آینده جان خود را به خاطر کرونا از دست خواهند داد، از آنجا که عاملش علاوه بر ویروس کرونا، قربانی انکار و دروغگویی مقامات هستند و خواهند بود، باید به عنوان کشتار و قتل عام سازمانیافته به حساب آورد.

تجمعات و اعتراضات علیه دروغگویی و پنهان کاری و عدم انجام اقدامات پیشگیرانه توسط حاکمیت در بعضی شهرها از جمله تالش و ماسال و در اکثر دانشگاهها طی روزهای گذشته شکل گرفته اند. باید با سراسری کردن این اعتراضات، ضمن تحت فشار قرار دادن دولت و حکومت برای اقدام فوری و بدون فوت وقت نسبت به در اختیار عموم گذاشتن وسایل استاندارد پیشگیری از ابتلا به ویروس کرونا به طور رایگان و همچنین درمان مبتلایان به طور کامل و با هزینه دولت، خواهان محاکمه و مجازات دروغگویان و پنهانکاران مربوطه گردید.

۱- انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه

۲- سندیکای نقاشان البرز

۳- شورای بازنشستگان

۴- کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری

۵- گروهی از فعالین کارگری سنندج

۶- گروهی از فعالین لغو کار کودکان

* - بیانیه شوراهای صنفی دانشجویان سراسر کشور در رابطه با تصمیم خطرناک استمرار فعالیت های مراکز عمومی و آموزش عالی

خطاب به همه دانشجویان گرامی و دانشگاهیان گرانقدر ایران عزیز

با سلام و آرزوی سلامتی و تندرستی شما عزیزان ؛

چنان که مستحضردید ، کمتر از یک هفته از اعلام رسمی وجود کرونا ویروس در کشور و مثبت اعلام شدن نتایج آزمایش کویید۱۹ در رابطه با تنی چند از هموطنانمان ، هم اکنون با بیش از ده قربانی ، ایران رتبه دوم در آمار کشته شدگان جهانی است.

آنچه ادعای دولت و حاکمیت است کنترل اوضاع و بهبود شرایط است اما گزارش‌های میدانی به ویژه در شهرهای درگیر این موضوع، حکایت از وخامت اوضاع و تعداد بالای مبتلایان و پنهان کاری قصد شده در ایران دارد. چنان‌که امیرآبادی فراهانی نماینده‌ی قم در مجلس شورای اسلامی از فوت بالغ بر ۵۰ نفر بر اثر ابتلا به کروناویروس در این شهر پرده برداشته و به گفته ایشان نخستین ابتلا و قربانیان در شهر قم مربوط به بیش از دو هفته گذشته است. علی‌رغم تکذیب معاونت وزارت بهداشت در رابطه با ادعای این نماینده مجلس، آنچه شاهدان عینی روایت کرده اند عدم رعایت اصول اولیه، عدم پذیرش مناسب در بیمارستان‌ها و عدم پیشگیری و تامین بهداشت شهروندان در اماکن عمومی است.

«در روزهای گذشته شوراهای صنفی قریب به صد دانشگاه زیر مجموعه وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی، پیشنهاد خود را مبنی بر تعطیلی دانشگاه‌ها، تامین امنیت دانشجویان و دانشگاهیان و دیگر راهکارهای جایگزین تا رفع صد در صدی این خطر بزرگ ارائه دادند که در نهایت شاهد تعطیلی اکثر دانشگاه‌ها، مدارس و مراکز آموزشی در استان‌های گوناگون بودیم.»

با توجه به بروز این تهدید جانی، و کوتاهی‌ها در اطلاع‌رسانی صادقانه، عدم تامین سلامت افراد در مراکز عمومی و کمبود امکانات بهداشتی برای شهروندان، و همچنین با توجه به شرایط خطرناک دیگر همچون زلزله در چند نقطه کشور، و احتمال وقوع سیل در برخی مناطق، الزام تعطیلی مراکز عمومی همچون دانشگاه‌ها و مدارس تا حصول اطمینان کامل از امنیت جانی و بهداشتی شهروندان بیش از پیش حائز اهمیت و فوریت است.

تعطیلی فعالیت‌های آموزشی و فوق برنامه، همایش‌ها و اردو‌ها در دانشگاه‌ها و تعطیلی کلاس‌ها به مدت یک هفته اگرچه اقدامی ارزنده، اما ناکافی است. حضور دانشجویان در خوابگاه‌ها همچنان امکان سرایت و ابتلای دسته جمعی را افزایش می‌دهد. تعطیلی مراکز آموزشی به مدت یک هفته به هیچ عنوان رافع تهدیدات نبوده چنانکه تعویق آزمون‌های سراسری (دکترا و دستیاری پزشکی) به سال آینده موکول گردید.

لیکن در کمال شگفتی همه فعالان مدنی و متخصصین امر و آحاد جامعه که مستقیماً درگیر این عارضه ناگهانی شده‌اند، و نیز برخلاف پیشنهاد کمیسیون بهداشت و درمان مجلس و هیئت ۵ نفره ویژه آن، بنا بر اعلام رئیس جمهور تصمیم ستاد مقابله با کرونا ادامه فعالیت‌های مراکز عمومی و آموزشی به صورت عادی است!

بدین‌وسیله شوراهای فعالین صنفی دانشگاه‌های ذیل به عنوان نمایندگان حقوقی قاطبه دانشجویان سراسر کشور، با توجه به شرایط خطرناک به وجود آمده، فارغ از تصمیمات سیاسی و غیر کارشناسی اتخاذ شده، از همه دانشجویان درخواست دارد در صورت تعلل و کوتاهی دانشگاه‌ها در اعلام تعطیلی به موقع و عدم رسیدگی مناسب و تامین بهداشت لازم، به صلاح‌دید خود و به صورت خودجوش اقدام به ترک دانشگاه و خوابگاه تا آخر سال و تعطیلات نوروزی نمایند و بهداشت و سلامت جان خود، خانواده، دوستان و هم‌دانشگاهیان را بر هر امری مقدم و ارجح بدانند.

از تمامی مدیران آموزش عالی، از متولیان وزارتین عتف و بهداشت تا مدیران و معاونین دانشگاهی و کارشناسان دانشجویی و آموزشی درخواست می‌گردد، از پیگیری و استمرار در اقدامات پیشگیرانه و تامینی لحظه‌ای فروگذار نبوده و تمهیدات لازم و خدمات بهداشتی و غذایی را برای آن دسته از دانشجویان که امکان مراجعه و بازگشت از دانشگاه را ندارند فراهم نمایند.

همچنین مطابق با نخستین بند درخواست پیشین شوراهای صنفی دانشجویان کشور، وزارتین عتف و بهداشت میبایست در اسرع وقت تعطیلی دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی، الزام دانشگاه‌ها به تغییر تقویم آموزشی، عدم احتساب غیبت برای دانشجویان و همچنین برگزاری کلاس‌ها به شیوه مجازی و راه دور (به عنوان آخرین راه حل) را به مدیران دانشگاهی ابلاغ نمایند.

لازم به ذکر است اطلاعیه و بیانیه حاضر مبنی بر اعلام تعطیلی از سوی مدیران دانشگاهی نبوده و فراخوانی است دانشجویی که به صورت خودجوش و تنها به دلیل نگرانی‌های شدید پیش آمده از شرایط کشور، تالم حاصل از فوت برخی هموطنان و نیز تعلل جامعه دانشگاهی در واکنش مناسب این حادثه ارائه گردیده است.

شوراهای صنفی امضاکننده بیانیه:

۱. شورای صنفی دانشگاه علم و صنعت

۲. شورای صنفی دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی
۳. شورای صنفی دانشگاه صنعتی امیرکبیر
۴. شورای صنفی دانشگاه صنعتی شیراز
۵. شورای صنفی دانشگاه زنجان
۶. شورای صنفی دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل
۷. شورای صنفی دانشگاه صنعتی مالک اشتر
۸. شورای صنفی مرکز آموزش عالی استهبان
۹. شورای صنفی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان
۱۰. شورای صنفی دانشگاه سمنان
۱۱. شورای صنفی دانشگاه گیلان
۱۲. فعالین صنفی دانشگاه صنعتی ارومیه
۱۳. شورای صنفی دانشگاه کردستان
۱۴. شورای صنفی دانشگاه صنعتی شیراز
۱۵. شورای صنفی دانشگاه گرمسار
۱۶. شورای صنفی دانشگاه غیردولتی شمال
۱۷. شورای صنفی دانشگاه بین المللی قزوین
۱۸. شورای صنفی دانشگاه علم و فناوری مازندران
۱۹. شورای صنفی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی ساری
۲۰. شورای صنفی دانشگاه بوعلی سینا همدان (تعدادی از واحد ها)
۲۱. شورای صنفی دانشگاه خوارزمی

۲۲. شورای صنفی دانشگاه صنعتی اصفهان
۲۳. شورای صنفی دانشگاه فنی و مهندسی گلپایگان
۲۴. شورای صنفی دانشگاه هنر تهران
۲۵. شورای صنفی دانشگاه نیشابور
۲۶. شورای صنفی دانشگاه صنعتی کرمانشاه
۲۷. شورای صنفی دانشگاه تهران
۲۸. شورای صنفی دانشگاه گناباد
۲۹. شورای صنفی دانشگاه دامغان
۳۰. شورای صنفی دانشگاه اصفهان
۳۱. شورای صنفی دانشگاه ولیعصر رفسنجان
۳۲. شورای صنفی دانشگاه تفرش

به گزارش ۶ اسفند کانال تلگرام شوراهای صنفی دانشجویان کشور این لیست به روز رسانی خواهد شد...

* - ادامه اعتراضات کارگران راه آهن نسبت به عدم بکارگیری اقدامات لازم جهت مقابله با شیوع ویروس کرونا از طرف شرکت های پیمانکاری

کارگران راه آهن: «ما از مسافران خواستار هستیم از خدمات قطار استفاده نکنند بدلیل اینکه بیمار خواهند شد»

روز چهارشنبه ۷ اسفند، جمعی از کارگران راه آهن با انتشار نامه ای در شبکه های اجتماعی اعتراضشان را نسبت به عدم بکارگیری اقدامات لازم جهت مقابله با شیوع ویروس کرونا از طرف شرکت های پیمانکاری تراورس، فلق قم، گسترش آهن راه، جوش گستر و ریل صنعت کاران و بخطر افتادن جان کارگران و مسافران رسانه ای کردند.

بخش هایی از این نامه بقرار زیر است:

متأسفانه هیچ کدام از شرکت های راه آهن برای سلامتی و گسترش پیدا نکردن بیماری کرونا به کارگران ماسک و ژل ضد عفونی ندادند و این باعث نگرانی ما همه شده .

با اینکه شرکتهای راه آهن سود بسیار زیادی از راه آهن می برند ولی حاضر نیستند برای سلامتی کارگران راه آهن یک ریال خرج کنند و ما نسبت به عمل کرد این شرکت ها اعتراض داریم متأسفانه بدلیل اینکه قانون جنگل در شرکت های راه آهن تراورس، فلق قم، گسترش آهن راه، جوش گستر و ریل صنعت کاران حکمفرما است و با قابلیت های دزدی از کارگران از سمت مدیران شرکت ها .

همچنین قطار های مسافرتی هیچ ضد عفونی نشده است و ما از مسافران خواستار هستیم از خدمات قطار استفاده نکنند بدلیل اینکه بیمار خواهند شد .

کارگران که هم اکنون حقوق ناچیزی می‌گیرند و در زمان مشخص شده هم حقوق نمی‌گیرند قادر به خرید ماسک و ژل ضد عفونی نیستند. با اینکه دو نامه به راه آهن در خصوص مسایل کرونا زده شده متاسفانه هیچ واکنشی به همراه نداشته است.

* - بازی مدیران شرکت های نفت و گاز با جان کارگران و اهالی عسلویه، جم و کنگان

عسلویه، جم و کنگان سه نقطه اصلی تجمع نیروی کار کشور است و بیش از ۵۰ درصد درآمد کشور هم از اینجا تامین می‌شود. اگر فقط و فقط یک مورد بیماری کرونا در این منطقه ثبت شود می‌تواند به فاجعه ملی و اقتصادی تبدیل شود.

به گزارش ۷ اسفند یک منبع خبری محلی، ویروس کرونا بخش زیادی از کشور را فراگرفته است.

با توجه به اینکه معمولاً در فضاهای تجمع عمومی احتمال شیوع بیماری به مراتب بیشتر است استانداری بوشهر با پیشنهاد دانشگاه علوم پزشکی اقدام به تعطیلی مدارس، دانشگاه ها، مهدکودک ها، عروسی ها و ... کرده است.

در همین راستا، دستگاه های ثبت اثر انگشت در ادارات و شرکت ها برای پیشگیری از انتقال ویروس کرونا غیر فعال شده اما همچنان برخی شرکت های نفت و گاز در عسلویه و جنوب استان، حاضر به خاموش کردن این دستگاه ها و کاهش ریسک شیوع کرونا نیستند!

جنوب استان بوشهر، محل تجمع نیروهای کارگری است و بسیاری از کارکنان اقماری به صورت مستمر از اقصی نقاط کشور به عسلویه سرازیر می‌شوند و این خود، خطر شیوع ویروس کرونا را افزایش می‌دهد.

با توجه به امکانات و ظرفیت های کشور برای مقابله با کرونا، بعید است که اقدامات موثر و قاطعی برای کاهش خطر شیوع ویروس در شرکت های منطقه انجام شده باشد و همین که مدام خبر می‌رسد که برخی شرکت ها به بهانه های مختلف حتی حاضر به حذف موقت دستگاه های ثبت اثر انگشت نیستند نشان می‌دهد انسجام جدی برای پیشگیری از این بیماری در مجموعه نفت و گاز نیست یا شاید برای مدیران نفت و گاز، جان کارگران و خانواده های شان، اهمیت چندانی ندارد!

عسلویه، جم و کنگان سه نقطه اصلی تجمع نیروی کار کشور است و بیش از ۵۰ درصد درآمد کشور هم از اینجا تامین می‌شود. اگر فقط و فقط یک مورد بیماری کرونا در این منطقه ثبت شود می‌تواند به فاجعه ملی و اقتصادی تبدیل شود.

به نظر می‌رسد مدیران نفت و گاز منطقه با وجود شیوع گسترده این بیماری، چندان درک درستی از تبعات ورود کرونا به منطقه ندارند و مسئولان محلی به ویژه در عسلویه هم توان لازم برای الزام شرکت ها به رعایت دستورالعمل های بهداشتی ندارند.

لازم است تا دیر نشده جلوی رفتارهای سلیقه ای در شرکت ها گرفته شود تا شاهد لجبازی های کودکانه برخی مدیران شرکت ها و بازی با جان کارگران و مردم نباشیم.

* - هشدار جمعی از خانواده‌های زندانیان اجتماعی و سیاسی به مسئولان قوه قضائیه نسبت به در خطر بودن جان زندانیان بدنبال شیوع ویروس کرونا

جمعی از خانواده‌های زندانیان اجتماعی و سیاسی طی نامه ای سرگشاده ضمن هشدار به مسئولان قوه قضائیه نسبت به در خطر بودن جان زندانیان بدنبال شیوع ویروس کرونا، خواهان آزادی و یا دست کم مرخصی آنها شدند.

متن نامه و امضاکنندگان که رسانه ای شده است بقرار زیر است:

با توجه به اخبار نگران کننده در مورد شیوع ویروس کرونا در زندان های کشور و نظر به اینکه زندانیان ضمن عدم برخورداری از امکانات بهداشتی و درمانی مناسب و قابل قبول، به دلیل زندگی جمعی و تنگاتنگ به شدت در معرض خطر ابتلا به این ویروس هستند، ما جمعی از خانواده های زندانیان سیاسی به منظور جلوگیری از وقوع یک فاجعه انسانی خواهان آزادی یا حداقل مرخصی قابل قبول زندانیان تا پایان دوران بحران هستیم.

خانواده های زندانیان:

محمود بهشتی لنگرودی

اسماعیل عبدی

محمد حبیبی

نرگس محمدی

امیرسالار داودی

فرهاد میثمی

روبین عطوفت

جعفر عظیم زاده

شهناز اکملی

مجید آنرپی

آتنا دائمی

سام رجبی

مراد طاهباز

نیلوفر بیانی

عبدالرضا کوهپایه

امیرحسین خالقی

هومن جوکار

طاهر قدیریان

ندا ناجی

مهرداد محمد نژاد

محمد ابوالحسنی

پیمان کوشک باغی

ارس امیری

جعفر فاضل

علیرضا گلی‌پور

* - فراخوان جمعی از والدین برای اعتصاب و نفرستادن فرزندان به مدارس و دانشگاه ها

اعتصاب مادرانه «جان فرزندم مهم تر از تحصیل اوست»

این بار دولت نا کار آمد انگشت اتهامش را رو به فرزندان ما گرفته است! .

ولی ما با اعتصاب و نفرستادن عزیزان مان به مدارس و دانشگاه و حتی بیرون از منزل تا پاک شدن کامل کشور از این ویروس کشنده به دستور آن ها *نه* می گوئیم.

در صورتی که بهداشتی ترین مسئول جامعه معاون وزیر بهداشت به کرونا مبتلا شده است دیگر تصمیم گیرنده جان فرزندان ما نمی توانند باشند!!.

شعار ما *جان فرزندم مهم تر از تحصیل اوست*

اگر به فکر فرزندان هستید متن را انتشار دهید

* - تجمع اعتراضی دانشجویان علوم پزشکی دانشگاه بهشتی نسبت به نبود امکانات حفاظتی در برابر کرونا

بعد از ظهر روز چهارشنبه ۷ اسفند، جمعی از دانشجویان علوم پزشکی دانشگاه بهشتی برای اعتراض به نبود امکانات حفاظتی در برابر کرونا دست به تجمع در این دانشگاه زدند.

* - اعتراض ۱۴۰۰ دانشجوی علوم پزشکی دانشگاه کرمان با تحریم غذای سلف سرویس

روز چهارشنبه ۷ اسفند، ۱۴۰۰ دانشجوی علوم پزشکی دانشگاه کرمان در اعتراض به عدم بکارگیری اقدامات کافی برای پیشگیری از شیوع ویروس کرونا دست به تحریم غذای سلف سرویس زدند.

* - بیانیه‌ی کانون صنفی معلمان ایران (تهران) درباره‌ی شیوع ویروس کرونا و خطرات احتمالی آن در صورت بازگشایی مجدد مدارس

معلمان و فرهنگیان محترم ، اولیای دلسوز و دانش آموزان عزیز!

این روزها با شیوع ویروس کرونا (Coronaviruses) در ۱۹ استان کشور ،مرگ ۲۶ نفر در استان‌های مختلف و ابتلای دهها نفر از هموطنان، موجی از اضطراب و تشویش جامعه را در بر گرفته است. خطر اپیدمی و گسترش بیماری در لایه‌های مختلف جامعه احساس می‌شود. چنانکه افراد و خانواده‌های بسیاری را مجبور کرده است بیش‌ازپیش، نکات بهداشت فردی و عمومی و جوانب پیشگیری از ابتلا به ویروس کرونا را رعایت کنند و با توجه به تجربه کشورهای دیگر از حضور در مراکز پر جمعیت و خطر آفرین خودداری کنند.

در همین راستا اقدامات دولت و وزارتخانه‌های آموزش و پرورش و بهداشت با تعطیلی یک هفته‌ای مدارس و مراکز آموزشی کشور اگر چه اقدامی ارزشمند و لازم بوده، اما شواهد نشان می‌دهد کفایت امر را نداشته است. شواهدی که بیانگر افزایش مرگومیرها در اثر ابتلا به ویروس کرونا همچنان از سوی مسئولان و ستادهای ذی‌صلاح بیان می‌شود.

مدارس به عنوان مراکزی با جمعیت بالا و با شرایطی که از نبود (یا کمبود) امکانات بهداشتی رنج می‌برند، مستعدند تا به محیط‌هایی پرخطر و ناقل ویروس از فرد بیمار به افراد سالم تبدیل شوند. این خطر با توجه به آمار بالای مدارس در مناطق کمتر توسعه یافته حساس‌تر و خطر آفرین‌تر می‌شود.

با نگاهی به امکانات بهداشت عمومی و فردی مدارس مشاهده می‌شود که متأسفانه مدارس از تجهیز به امکانات اولیه بهداشتی (اعم از اقلام ایمنی فردی و عمومی، مواد استریل کننده و ضد عفونی و شوینده های بهداشتی و...) محرومند. وضعیت سرویسهای بهداشتی بسیاری از مدارس نامطلوب و غیربهداشتی است، واضح است در شرایط کنونی استفاده از آنها خطر آفرین خواهد بود. آب‌خوری‌های مدارس محدود و عمومی است و می‌تواند به بستری برای شیوع ویروس بدل گردد. مکانهای اینچینی که دانش آموزان در ساعتهای حضور در مدرسه مجبور به استفاده از آنها هستند باید مورد تایید وزارت بهداشت و آموزش و پرورش قرار گیرند. بدون شک تجهیز و آماده سازی موارد ذکر شده به زمان و بودجه زیادی نیاز دارد و شفاف ، برنامه‌های تبلیغاتی مشکل گشای مدارس نخواهد بود.

کلاسهای درس به عنوان فضای سرپوشیده با تراکم بالای دانش‌آموزانی که در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند، خود معضلی است که بارها و بارها فعالان صنفی معلمان هشدارهای لازم را به مسئولان و فرادستان حکومتی داده‌اند و قاعدتا اکنون در شرایط حساس‌تر و البته پرخطری برای انتقال ویروس از فرد آلوده به دانش آموزان دیگر و پرسنل مدارس می‌باشند. کلاسهای درس، سالن‌های اجتماعات، کارگاهها، آزمایشگاهها ، دفاتر مدارس و ... از سیستم تهویه مناسبی برخوردار نیستند. فضای کلاسها و اشیای مختلف که بصورت عمومی استفاده می‌شوند به راحتی می‌توانند حامل ویروس شوند.

ناوگان حمل و نقل شهری (اتوبوس‌ها، مترو ، تاکسی) و سرویس‌های مدارس برای دانش آموزان و معلمانی که از این وسایل استفاده می‌کنند خطر آفرین خواهند بود.

کانون صنفی معلمان ایران (تهران) از اولیای محترم و خانواده‌ها می‌خواهد با رعایت جوانب پیشگیری و بهداشتی همراه با همه مردم ایران زمین، مراقبتهای ویژه و سختگیرانه‌ای را برای سلامت خود ، فرزندان و دانش آموزان در پیش بگیرند و همچنانکه وزارت بهداشت بهترین راه جلوگیری از شیوع بیشتر ویروس کرونا را مانند در محیط‌های امن و عدم حضور در محیط‌های پر خطر اعلام کرده است از حضور فرزندان و دبیرانشان در محیط‌های پر خطر خودداری کنند.

دولت، وزارت بهداشت و وزارت آموزش و پرورش باید نخست بستر مناسب را ایجاد نماید تا دانش‌آموزان و معلمان و کادر اجرایی مدارس با کمترین خطر به امر آموزش بپردازند و عواقب هر گونه کوتاهی و قصور بدون هیچ تردیدی در این زمینه بر عهده دولت است.

کانون صنفی معلمان ایران از دولت و حاکمیت می‌خواهد تا اطمینان از ریشه‌کنی ویروس کرونا و بازگشت جامعه به شرایط عادی علاوه بر تامین کلیه امکانات بهداشتی، شرایط را برای نگهداری دانش آموزان توسط خانواده‌ها در خانه مهیا کند و بجای حضور دانش‌آموزان در مدارس، از امکانات کلاسهای غیر حضوری و تلویزیون استفاده کند و خانواده‌ها و دانش‌آموزان را به استفاده از کلاسهای آموزش از راه دور و غیرحضوری ترغیب کند.

از توزیع و نشر فیلمهای تبلیغاتی و تصمیمات بی‌اساس و احساسی بپرهیزد که در شرایط کنونی بهترین نتیجه از تصمیماتی حاصل می‌شود که بر اساس عقل و منطق اتخاذ شود. باید از خرافات دوری نمود و از تجربیات کشورهای که در این مورد حاد، مفیدتر و کارآمدتر عمل کرده‌اند، استفاده نمود.

شوآف‌ها و مانورهای شست و شوی دست در مدارس و سفیران بهداشت برای خانواده‌ها و کارگردانی فیلمهای شستشوی مدارس و مترو، تضمینی بر پاکیزه بودن این محیطها و وسایل نخواهد بود.

شستشو و ضدعفونی کردن روزانه مدارس سراسر کشور و حتی چند استان آلوده در توان دولت نیست و بیم آن می‌رود اجرای این طرح در چند مدرسه لاکچری و خاص و در مقابل دوربینهای صداوسیما محدود شود.

از سوی دیگر وضعیت بهداشتی زندانها نگران کننده است. خطر ابتلای معلمان دربند و بسیاری از فعالان مدنی و محبوسان احکام قضایی به ویروس کرونا در زندانها، احساس می‌شود.

کانون صنفی معلمان ایران(تهران) از مسئولان زندانها و دستگاه قضایی می‌خواهد، ضمن اجرای اصول بهداشتی و پیشگیرانه در زندانها، اقدامات لازم برای آزادی همکاران #دربند معلم را انجام دهد و هر چه سریعتر این عزیزان را به آغوش خانواده‌هایشان بازگرداند و تاکید می‌کند مسئولیت سلامت و جان همه زندانیان از جمله #معلمان دربند بر عهده دستگاه قضایی کشور می‌باشد.

کانون صنفی معلمان ایران(تهران)

هشتم اسفندماه ۹۸

* - بیانیه شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران پیرامون شیوع ویروس کرونا

ویروس کرونا در حالی استانها و شهرها و روستاها را یک به یک فتح می‌کند و جامعه را در بهت و بحران فرو برده است که ما شاهد یک مدیریت ناکارآمد در مواجهه با بحران هستیم این ناکارآمدی ریشه در عوامل ساختاری کلان دارد و یک شبه به وجود نیامده است. تاکید بر خصوصی‌سازی و پولی‌سازی خدمات آموزشی و بهداشتی از سوی تمام جناح‌های سیاسی، رشد و گسترش فقر و نابرابری در سالهای اخیر، گسترش فساد و اختلاس و احتکار و عدم قاطعیت در برخورد با دزدان و فاسدان، عدم آگاهی و توانمندی شهروندان در مواجهه با بحران، مدیریت باندی و جناحی، پنهان‌کاری و نبود صداقت با مردم، بی‌توجهی به تجربه‌های موفق جهانی، عدم توجه به تخصص و علم و سلطه برخی قشریون و متحجران در سیستم مدیریتی کشور و ... از جمله عوامل ریشه‌ای و ساختاری است که امروز و هنگام مقابله با کرونا خود را در مدیریت ناکارآمد نشان داده است و اگر تلاش و کوشش شبانه روزی پزشکان، پرستاران، بهیاران و سایر نیروهای خدمات درمانی نبود، در موقعیت بسیار بدتری قرار داشتیم که شایسته است از فداکاری تمام پرسنل و کادر بهداشتی و درمانی تشکر و قدردانی نماییم.

با شیوع کرونا در چین، رویکرد کاسب کارانه و سودمحور باعث شد که مسئولان پروازهای چین به ایران را محدود نکنند و متأسفانه عملاً زمینه ورود ویروس به کشور فراهم گردید بعد از آن نیز سیاست کتمان و پنهان‌کاری، عدم تامین امکانات و ایجاد زیرساخت‌های ضروری موجب شده است که اینک آمار رسمی ابتلا و فوت بیماران با آمار غیررسمی بسیار زیاد باشد به طوری که برخلاف آمارجهانی (دو درصد)، طبق آخرین آماررسمی نرخ فوت مبتلایان در ایران کمی بیش از ده درصد برآورد شده است از سوی دیگر برخی مسئولان با گرفتن ویدئو و اعلام کرونا مثبت خود در حال عادی سازی شرایط هستند و رییس جمهور از روال عادی از روز شنبه سخن می‌گوید. مسئولان در حالی شو کرونا من هم مثبت است راه انداخته‌اند که تعدادی از پزشکان و پرستاران فداکار به خاطر

فقدان امکانات و ایمنی جان خود را از دست داده‌اند جالب اینکه در شبکه‌های اجتماعی مردم تست مثبت کرونا را به حساب دسترسی آنان و خانواده هایشان به کیت تشخیص و نمونه دیگری از تبعیض و نابرابری می‌دانند و خواستار آن هستند که رئیس جمهور هم مانند مردم روز شنبه از وسایل عمومی نقلیه استفاده کند تا بفهمد اوضاع چقدر عادی است!

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران با نثار آرزوی سلامتی و تندرستی برای همه آحاد جامعه به خصوص پیشگامان مبارزه با کرونا رو به مسئولان، مردم و همکاران اعلام می‌کند:

۱. مسئولان باید دست از کتمان برداشته با مردم صادق باشند و تمام امکانات را برای مقابله با کرونا بسیج نمایند. تعطیلی مراکز پرجمعیت و پرتردد از مدارس تا دانشگاه‌ها و سینما و مراکز خرید می‌تواند یک گام موثر باشد. دولت باید برای تمام اقشار شرایطی فراهم نماید که اگر کسانی مجبور شدند خود را قرنطینه نمایند مشکل معیشتی نداشته باشند.

۲. دولت باید تمام امکانات ضروری را برای تیم پزشکی فراهم نموده و ماسک، دستکش و مواد ضدعفونی کننده را به صورت رایگان و کافی در اختیار همه قرار دهد متأسفانه روزانه شاهد کشف میلیونی از این اقلام هستیم ولی هنوز در مراکز درمانی و بهداشتی پرسنل و مردم از این خدمات بی‌بهره هستند.

۳. دولت باید از تجربه موفق دیگر کشورها استفاده می‌کند و شهر قم را به عنوان منشأ، قرنطینه می‌نمود حالا که ویروس به بیش از ۲۰ استان سرایت نموده‌است بهترین کار ماندن در خانه و پرهیز از رفت و آمدهای غیر ضروری است. مردم عزیز و شریف ایران باید ضمن آگاهی از این ویروس، تمام نکات ایمنی و بهداشتی را رعایت نمایند.

۴. به جای ایراد نطق‌های غیرمسئولانه چون گشایش مدارس از روز شنبه، دولت باید زمینه‌های آموزش مجازی را فراهم نماید تا دانشجویان و دانش‌آموزان در محیط خانه بتوانند درس بخوانند بی‌شک معلمان و اساتید کشور بعد از بحران در راستای جبران این ایام تلاش بیشتری خواهند نمود.

۵. زندان‌ها و پادگان‌ها از جمله مراکزی هستند که در صورت شیوع به خاطر محدودیت تردد و امکانات با فاجعه انسانی بزرگی روبرو خواهد شد لذا ما موکداً از مقامات مسئول خواهان اهدای مرخصی به زندانیان و سربازان هستیم. شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران از قوه قضاییه، سازمان زندان‌ها می‌خواهد شرایط آزادی و مرخصی #معلمان_زندانی را در کنار سایر زندانیان فراهم نماید.

ما چون گذشته معتقدیم قدرت ما در اتحاد ماست باید یکی شویم تا پیروز این میدان شویم باید روحیه فردگرایی و خودخواهی را کنار بگذاریم و با رعایت بهداشت به دیگران و بهبود وضعیت کمک نماییم.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران

۱۳۹۸/۱۲/۹

* - بیانیه اتحادیه آزاد کارگران ایران پیرامون شیوع بیماری کرونا

شیخ مرگ بر فراز جامعه سایه انداخته است. با شیوع ابتلای گسترده به ویروس کرونا، این مرض مرگبار به یک اپیدمی جدی تبدیل شده است. روزانه اخبار ابتلا و مرگ و میر افراد جدیدی در شهرهای مختلف منتشر می‌شود. نگرانی‌ها از آن سو بسیار بیشتر از آمار رسمی است که اکنون دیگر بر همه عیان شده است که نهادهای دولتی در اعلام شروع این اپیدمی مرگبار با پنهانکاری جان مردم را به بازی گرفتند. اگر از همان ابتدای شیوع این بیماری اخبار صحیح به جامعه اطلاع داده میشد مردم زودتر می‌توانستند اعمال پیشگیرانه‌ی فردی را رعایت کنند. با توجه به ضعف جدی سیستم درمان در ایران و نبود امکانات پزشکی پیشرفته بایست در همان ابتدای شیوع، در مناطق درگیر محدودیتهای بهداشتی اعمال می‌گشت تا بیماری به این سرعت در سراسر کشور منتشر نمی‌شد.

جدای از خطرات جدی شیوع این بیماری، عدم صلاحیت و توانایی حاکمیت برای اداره امور کشور بویژه در این شرایط بحرانی، هراس و نگرانی‌های مردم را چندین برابر کرده است.

هیچ فردی نه در خانه و نه در محیط کار، نه در مدارس و دانشگاه ها و نه در هیچ جایی احساس امنیت نمی کند. شرایط برای اقتشار و طبقات فرودست جامعه بغرنج تر است که هم ناچار به حضور در محیط کار و اماکن عمومی هستند و بلحاظ اقتصادی هم توانایی تهیه و استفاده از مواد بهداشتی و وسایل پیشگیری از ابتلای به این ویروس را ندارند.

کارگران کارخانجات و مراکز صنعتی در محیطهای بسیار غیر بهداشتی به سر میبرند که خطر ابتلا به بیماری برایشان بسیار زیاد است.

زندانیان زیادی در زندانهای کشور به سر میبرند که از طریق تماس با خانواده های شان اعلام کرده اند که هیچگونه بهداشتی در زندانها رعایت نمی شود و نه تنها محیط زندانها ضدعفونی نگشته است بلکه هیچگونه مواد بهداشتی نیز در اختیار زندانیان قرار نگرفته است و حتی در فروشگاه های داخل زندان نیز مواد بهداشتی و ضدعفونی کننده ای برای خرید وجود ندارد. در این میان تعداد زیادی از زندانیان سیاسی در زندانهای کشور وجود دارند که بخاطر ضدیت حاکمیت با این زندانیان، بیشتر از دیگران در معرض خطر قرار دارند.

کودکان کار که در خیابانها و مراکز غیر بهداشتی به کار گرفته شده اند بدون هیچگونه آموزشی در اینباره، با جانیشان بازی میشوند. سربازان زیادی در محیط های غیر بهداشتی پادگان ها در جمع های پر تعداد به اسارت گرفته شده اند.

ختم کلام اینکه جان کل جامعه به بازی گرفته شده است.

در چنین شرایطی حکومت موظف است که:

- ۱- هر نوع مواد بهداشتی و پزشکی که برای رعایت بهداشت فردی نیاز است را به رایگان و سریعاً در اختیار تمامی افراد قرار دهد.
 - ۲- آموزش های لازم برای پیشگیری از شیوع بیشتر بیماری را از طریق نهادهای ذیربط و صدا و سیما، سریعاً و به صورت تخصصی در اختیار جامعه قرار دهد.
 - ۳- مراکز تخصصی پزشکی و آزمایشگاهی را برای تشخیص و درمان سریع بیماری در تمامی شهرها تجهیز کرده و به مردم اعلام نماید.
 - ۴- آمار واقعی میزان ابتلا و تلفات را بدون هیچ مخفی کاری و دروغ بافی به اطلاع جامعه برساند.
 - ۵- تصمیم گیرندگان و عاملین پنهانکاری درباره شیوع این بیماری که منجر به گسترش بیماری شد را به جامعه معرفی نماید تا آنها بعنوان اقدام کنندگان علیه امنیت جانی افراد جامعه در دادگاه های صالحه محاکمه گردند.
 - ۶- تمامی زندانیان محبوس در زندانهای کشور بایست به فوریت یا آزاد گردند یا اینکه تا پایان دوران بحران به مرخصی فرستاده شوند.
 - ۷- مدارس، دانشگاه ها و تمام مراکز آموزشی کشور باید تا پایان دوران شیوع بیماری تعطیل گردند.
 - ۸- با توجه به شدت شیوع بیماری، مراکز کاری چه دولتی و چه خصوصی، کارخانجات و محیطهای صنعتی به مدت زمان لازم تعطیل اعلام گردند و چنانچه دولت از تعطیلی عمومی سر باز بزند کارگران و دیگر اقتشار، خود رأساً برای تعطیلی اقدام نمایند.
- اتحادیه آزاد کارگران ایران- نهم اسفندماه نود و هشت

* - بیش از هزار نفر از فعالین اجتماعی خواهان آزادی زندانیان بخاطر پیشگیری از ابتلای آنها به بیماری کرونا شدند

شیوع بیماری کرونا بسیار جدی در حال گسترش است. کسی در جامعه در امان نیست. اما در این میان زندانیان محبوس در زندانهای کشور در خطر بسیار بالایی قرار دارند. تعداد زیادی از بهترین فرزندان این کشور به اتهامات سیاسی در این زندانها محبوس هستند.

باتوجه به عدم وجود امکانات بهداشتی و پزشکی در زندانها اگر در هر بندی از زندانهای کشور یک نفر به ویروس کرونا مبتلا گردد آن زندان به قتلگاه زندانیان بدل میشود.

اخباری که از داخل زندانها مبنی بر عدم انجام هیچگونه اقدامی جهت ضدعفونی کردن محیط و عدم دسترسی زندانیان به مواد بهداشتی به بیرون از زندانها میرسد خانواده های زندانیان و کل جامعه را به شدت نگران کرده است.

واقعیت این است که زندانیان در شرایط اسارت، برای پیشگیری از ابتلا به بیماری هیچگونه توانایی برای حفاظت از سلامت خویش ندارند به همین جهت مسئولیت حفظ سلامت زندانیان تماماً با مسئولین قضایی است.

از اینرو ما امضاکنندگان زیر همگام با خانواده زندانیان و در تأیید درخواست آنها، قاطعانه از قوه قضائیه و نهادهای مرتبط می خواهیم که نسبت به آزادی زندانیان و یا قبول مرخصی تا پایان دوران بحران اقدام نمایند.

لینک امضاها:

https://seureservercdn.net/160.153.137.163/a7e.fff.myftupload.com/wp-content/uploads/2020/02/%D8%A8%DB%8C%D8%B4_%D8%A7%D8%B2_%D9%87%D8%B2%D8%A7%D8%B1_%D9%86%D9%81%D8%B1_%D8%A7%D8%B2_%D9%81%D8%B9%D8%A7%D9%84%DB%8C%D9%86_%D8%A7%D8%AC%D8%AA%D9%85%D8%A7%D8%B9%DB%8C.pdf

* - بیانیه کانون صنفی فرهنگیان الیگودرز مبنی بر درخواست تعطیلی مدارس تا پایان تعطیلات نوروز ۱۳۹۹

ضمن عرض تسلیت به خانواده جانباختگان بیماران ناشی از ویروس کرونا و آرزوی بهبود کامل برای همه مبتلایان...

آگاهیم یک بار دیگر طمع، جهالت، ناکارآمدی و بی‌تدبیری برخی مدیران کشور باعث شیوع روز افزون بیماران مبتلا به "ویروس کرونا" شد.

متأسفانه طمع‌ورزی جاهلانه در آزادی پروازهای چین به ایران و ورود مسافران چینی به ایران آن هم در زمانی که تمام کشورها ممنوعیت ورود این مسافران را اجرایی کرده بودند، نقشی اساسی در انتشار این ویروس داشت.

پنهان کردن زمان آغاز بیماری به دلایل نامعلوم و عدم اجرای پروتکل‌های بهداشتی و درمانی، باعث شیوع گسترده و سریع بیماری شده و کشور را در آستانه یک فاجعه بزرگ قرار داده است.

در شرایطی که تمام متخصصان و کارشناسان کشور به مردم توصیه اکید می‌کنند تحت هیچ شرایطی از خانه بیرون نیایند، ریاست جمهور با هدف "عدم تحقق برنامه دشمن" از عادی شدن روال امور کشور و بازگشایی مدارس سخن می‌گوید.

مردمی که حتی دسترسی به نیازهای ساده‌ای چون مواد ضدعفونی کننده و ماسک ندارند هر روز شاهد ویدئوهای هستند که در آن مدیران سرخوش و مسرور خبر از مثبت بودن تست کرونای خود می‌دهند. مردمی که در این سالها، کذب و جعل از مدیران شنیده‌اند باور چنین ویدئوهای را برای خود دشوار می‌بینند و در خوشبینانه‌ترین حالت این تستها را جز برخورداری از رانت قدرت تلقی نمی‌کنند که بدون کمترین علایم، بیماریشان شناسایی شده و تحت مراقبت‌های ویژه قرار می‌گیرند.

اما از سوی دیگر روزانه شاهد تصاویری هستیم که در آن مردم عادی در خیابان و معابر و مترو از بدحالی روی زمین می افتند ولی سهمی را در آمار کشور ندارند.

به واسطه این حجم عظیم بی‌تدبیری ها، ما مردم بی‌پناه فقط راه چاره را در خود سراغ می گیریم و به منظور انجام قرنطینه در خانه ها، تعطیلی کامل مراکز آموزشی را حداقل اقدام مؤثر برای تحقق این امر و جلوگیری از گسترش بیماری می‌دانیم.

در این میان از خاطر نمی بیریم زندانیان و سربازان را که مظلومانه در شرایط بسیار نامساعد بهداشتی در خطر مرگ هستند.

فراموش نمی کنیم کارگران روزمزدی را که برای هر روز دست کشیدن از کار به منظور حفظ سلامت خویش، سفره غذای حداقلی را نیز از دست می‌دهند.

یادمان نمی‌رود تمامی کادر درمانی و پرستاری را که عاشقانه جانفشانی می‌کنند و دردمندانه به سوگند پزشکی خود پایبندند و قربانی این سومدیریت می‌شوند.

یادمان نمی‌رود مشاغل حساسی را که تعطیل شدنشان غیرممکن است و همچنان مشغول خدمت‌رسانی هستند.

مسئولیت تهیه شرایط لازم برای این اقشار برای اینکه تا حد امکان از خطر بیماری دور بمانند نیز مستقیماً متوجه تمام مجموعه حاکمیت است.

دادن مرخصی به سربازان و زندانیان به ویژه زندانیان صنفی، مدنی، سیاسی، تأمین معاش کارگران روزمزد و اقشار ضعیف‌تر، تهیه تمامی امکانات بهداشتی و شیفتهای منصفانه برای کادر درمان و مشاغل حساس و در نهایت آزاد شدن همه رسانه‌ها برای نشر اخبار واقعی و پوشش خبری کامل این بحران حداقل خواسته همه مردم است.

بی‌شک همه ما می‌دانیم بانیان اصلی این وضعیت چه کسانی هستند، اما در شرایط موجود و برای گذر از این بحران، کانون صنفی فرهنگیان الیگودرز در حال حاضر به عنوان بخشی از جامعه آموزشی کشور خواستار تعطیلی مراکز آموزشی تا پایان تعطیلات نوروز ۱۳۹۹ می باشد، البته با امید به آنکه شرایط بهداشتی جامعه به وضعیت نرمال برگردد.

کانون صنفی فرهنگیان الیگودرز

۱۳۹۸/۱۲/۱۰ خورشیدی

* - اعتراض و کنش های کارگران معدن زغال سنگ طزره نسبت به عدم بکارگیری اقدامات لازم جهت مقابله با شیوع ویروس کرونا

جمعی از کارگران معدن زغال سنگ طزره نسبت به عدم بکارگیری اقدامات لازم جهت مقابله با شیوع ویروس کرونا معترضند و پیگیری هایشان برای وادار کردن کارفرما برای اجرا کردن تمهیدات ادامه دارد.

جمعی از کارگران معدن زغال سنگ طزره از وضعیت بسیار بد بهداشت محیط کار در این واحد معدنی گلایه کردند و به خبرنگار رسانه ای گفتند: حدود ۸۰۰ نفر در معدن زغال سنگ طزره مشغول کارند که از وضعیت بهداشت در حمام، دستشویی، رختکن و حتی سرویس‌های غذاخوری رضایت ندارند.

این کارگران با بیان اینکه ابتلا به ویروس جدید کرونا، کارگران این واحد معدنی را نگران کرده است، افزودند: برای کارگرانی که در هر شیفت کاری در محل کار خود غذا می‌خورند، دوش می‌گیرند و از سرویس‌های بهداشتی استفاده می‌کنند فراهم شدن حداقل امکانات بهداشتی و مواد شوینده یک ضرورت است.

آنها با بیان اینکه رعایت موارد بهداشتی در محل کار یک الزام قانونی است، افزودند: حتی مایع دستشویی و سایر مواد شوینده برای ما تهیه نمی‌شود و در مدتی که همه بر رعایت بهداشت در محیط‌های کاری بر جلوگیری از شیوع بیماری کرونا تاکید می‌کنند، به هر کارگر فقط یک ماسک ساده داده شده که کافی نیست.

این کارگران با بیان اینکه در روزهای گذشته بارها از مسئولان معدن درخواست مهیا کردن امکانات بهداشتی را در سرویس‌های بهداشتی کرده‌ایم و به دنبال این پیگیری‌ها به واحدها مایع دستشویی داده شده است، در ادامه گفتند: اگر وضعیت بهداشت در این واحد معدنی به همین رویه ادامه پیدا کند قطع یقین خطر ابتلا به ویرس کرونا؛ کارگران شاغل در این معدن را تهدید می‌کند که در نتیجه جدا از همه عواقبی که در پی دارد، به تعطیلی محل کارمان می‌انجامد.

کارگران معدن طزره در بخش پایانی سخنان خود با اشاره به ابلاغیه کاهش ساعت کاری کارکنان ادارات دولتی - تولیدی استان سمنان گفتند: کارفرمای این واحد معدنی از یک ماه قبل ساعت کاری کارگران این واحد معدنی که مشمول قانون سخت و زیان‌آور هستند را دو ساعت کاهش داده است اما کارگران پیمانکاری که همانند کارگران رسمی این معدن از سختی کار برخوردارند، از این کاهش ساعت بهر‌مند نیستند.

*** - ادامه اعتراضات نسبت به عدم مقابله جدی با شیوع ویروس کرونا:**

۱- کرونا در زندان تهران بزرگ و خواست آزادی زندانیان

بنا بر اخبار منتشر شده در فضای مجازی، امیرحسین مرادی از بازداشتی‌های آبان ماه که به اعدام محکوم شده در اندرزگاه ۲ زندان تهران بزرگ به کرونا مبتلا شده و به مکان نامعلومی منتقل شده است.

لازم به ذکر است محمد حبیبی، معلم زندانی، در همین اندرزگاه محبوس است و جان وی و سایر زندانیان به خاطر شیوع کرونا در خطر جدی است. پیش از این شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران، کانون صنفی فرهنگیان الیگودرز و کانون صنفی معلمان ایران (تهران) خواستار آزادی معلمان دربند و سایر زندانیان شدند و نسبت به عواقب بی‌توجهی به وضعیت زندانیان هشدار دادند.

۲- نارضایتی رانندگان شرکت واحد از تبعیض شهرداری در نوع برخورد بین رانندگان و کارگران واحد با کارکنان شهرداری

تعدادی از رانندگان شرکت واحد با پیام‌هایی در پی وی سندیکا، از بی‌توجهی مدیریت شرکت واحد در رعایت پیشگیرانه و تدابیر لازم برای رانندگان در جهت جلوگیری از ابتلا به بیماری کرونا و تبعیض بین کارکنان شهرداری و کارگران واحد اعتراض دارند.

این رانندگان در پیام‌هایی به سندیکا اعلام کرده‌اند که هنوز مدیریت شرکت واحد و مسئولان شهرداری هیچ تدابیر جدی و موثری برای جلوگیری از ابتلا شدن رانندگان به ویروس کرونا در نظر نگرفته‌اند و هنوز رانندگان نه دستکش و نه ماسک و نه مواد ضدعفونی‌کننده شخصی مانند آن‌پکچی که نمایندگان مجلس دریافت کرده‌اند نگرفته‌اند در صورتی که روزانه با صدها مسافر بطور مستقیم سروکار دارند و در مبدا و مقصد خطوط کابین راننده توسط عوامل ضدعفونی‌کننده‌ها ضدعفومی نمی‌گردد.

متأسفانه بر اساس همین گزارشات رانندگان، عواملی که اتوبوس‌ها را ضدعفونی می‌کنند موادی را که از میله‌ها روی زمین چکه می‌کند بدون توجه به اینکه کف اتوبوس‌ها را هم مورد شستشو با مواد قرار دهند از درب جلو وارد و از درب عقب خارج می‌شوند و فقط روی صندلی‌ها و میله‌ها مواد می‌پاشند.

از آنجایی که شهرداری تهران ساعات کاری کارکنان و مدیران خودش را به دلیل شیوع بیماری کرونا کاهش داده است متأسفانه تاکنون هیچ اقدامی در این زمینه برای رانندگان و کارگران شرکت واحد در نظر نگرفته است و این مسائل باعث نارضایتی شدید رانندگان گردیده که چرا باید شهرداری بین کارکنانش تبعیض قائل شود چرا که رانندگان بیشتر در معرض خطرات انتقال ویروس کرونا می‌باشند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اعلام میدارد کارگران و رانندگان شرکت واحد هم از زیر مجموعه های شهرداری تهران میباشند و از شهردار تهران میخواهد که هرگونه تبعیض بین رانندگان و کارگران شرکت واحد و شهرداری خوداری کنند. لذا شرایط بحران کنونی برای هم یکسان است و زحمت کشان حمل و نقل عمومی بیشتر از همه در معرض خطر این آلودگی قرار دارند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۳- اعتراض نسبت به عدم بکارگیری اقدامات پیشگیرانه در رابطه با کارکنان اقماری صنعت نفت

کارکنان اقماری شرکت های زیرمجموعه وزارت نفت که مدت ۲ هفته را در مناطق عملیاتی نفت بوده و ۲ هفته نیز برای استراحت به شهرهای محل اسکان خانواده های خود باز می گردند در صورت اسکان در شهرهایی که ویروس کرونا در آنجا شیوع بیشتری داشته ممکن است حامل این ویروس شده و پس از برگشت به محل کار خود ویروس کرونا را میان همکاران خویش گسترش دهند.

در این شرایط و برای مقابله با چنین تهدیدی بهداری و بهداشت صنعت نفت و از آن مهمتر مدیریت HSE شرکت های تابعه نفت می توانند نقش بسیار مهم و تعیین کننده ای در کنترل و جلوگیری از شیوع آن ایفا نمایند.

این واحدها می توانند به سرعت پروتکلی را تهیه و تدوین کرده بر اساس آن نیروهای اقماری را پیش از بازگشت به محل خدمت ملزم به انجام آزمایش های تشخیصی ویژه کرونا کرده و در صورت مثبت بودن آن از اعزام این افراد به محل خدمت جلوگیری نموده و اقدام های لازم درمانی در مورد آنان را سرعت اجرایی کند.

اما تا به امروز اقدامات جدی در این رابطه در دستور کار مسئولین امر قرار نگرفته است.

۴- اعتراض نسبت به برخورد سازمان منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی ماهشهر و احتمال بروز فاجعه

«مدیرانی که با ماشین مخصوص و تنها به منطقه مراجعه می کنند و این تصمیم ها را برای پرسنل می گیرند، آیا اگر خودشان هم با این اتوبوس و مینی بوس ها می آمدند باز هم این تصمیم را می گرفتند؟!»

در اطلاعیه سازمان منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی ماهشهر بتاريخ ۷ اسفند با اشاره به احتمال روند رو به رشد شیوع ویروس کرونا در منطقه، رستوران پتروشیمی ها تعطیل شد، ساعت کار کارگران روزکار تغییر کرد و محدودیت های طرح ترافیک منطقه تا اطلاع ثانوی حذف شد.

در همین رابطه یکی از کارگران پتروشیمی منطقه ماهشهر گفت: آیا با کم کردن ساعت کاری می توان روزانه صدها اتوبوس از کارکنان را به منطقه ویژه از آبادان، اهواز، ماهشهر، شهرک بعثت آن هم با طول مسیر بیش از یک ساعت در فضای اتوبوس حداقل ۴۰ نفری جابجا کرد؟!

اگر یک نفر در این اتوبوس آلوده باشد با توجه به دوره نهفتگی ۱۴ روزه بیماری احتمال وقوع فاجعه ای بزرگ در منطقه ویژه پتروشیمی ماهشهر اتفاق افزایش خواهد یافت.

مدیرانی که با ماشین مخصوص و تنها به منطقه مراجعه می کنند و این تصمیم ها را برای پرسنل می گیرند، آیا اگر خودشان هم با این اتوبوس و مینی بوس ها می آمدند باز هم این تصمیم را می گرفتند؟!

۵- ایران خودرو و کرونا

در شرکت عریض و طویل ایران خودرو به جز کارکنان حراست که به ماسک و دستکش مجهز شده اند به بقیه کارگران و کارکنان هیچ چیزی برای پیشگیری ارایه نشده است. فقط اوراق تبلیغاتی که در همه جا می توان یافت را در پانل ها نصب کرده اند. همین. بخشی از کارکنان اداری و فنی با ابتکار شخصی اقدام به ضد عفونی کردن وسایل کار خود نموده اند. این در حالی است که اگر یک مورد بیماری کرونا در این شرکت مشاهده شود معلوم نیست چه فاجعه ای رخ خواهد داد.

کارشناسان سندیگایی ایران خودرو پیشنهادهای زیر را برای مقابله با بیماری کرونا در شرکت ایران خودرو ممکن می دانند:

۱- نصب و بهره برداری از دستگاههای کارت زن چشمی

۲- مجهز کردن نگهبانی به دستگاههای لیزری در هنگام ورود برای اندازه گیری دمای کارگران

۳- ضدعفونی کردن همه کارگران هنگام داخل شدن به کارخانه به همراه سرویس حمل و نقل مربوطه

۴- دادن غذا در ظروف یکبار مصرف

۵- بازرسی سختگیرانه از رستوران و آشپزخانه شرکت ایران خودرو

۶- ضدعفونی کردن سرویس های بهداشتی بصورت هر ۴ ساعت یکبار

۷- ضدعفونی کردن محل کارگاهها بعد از خروج کارگران از محل کار

۸- کاهش ساعت کار کارگران تا بتوان زمان برای ضدعفونی کردن سالن های تولیدی و اداری و فنی داشت.

۹- فعال کردن تعاونی ایران خودرو و دادن مایحتاج مصرفی کارگران در بسته های بهداشتی تا خانوادههای کارگری کطکمتر به مراکز خرید مراجعه کنند

۱۰- در اختیار گذاشتن ماسک، دستکش یکبار مصرف و مواد ضدعفونی کننده در همه کارگاهها و سالن ها

اینگونه می توان این بیماری را نابود کرد و سلامت کارگران و خانواده هایشان را تضمین نمود.

۶- کارگران صنعتی شهر ساوه خواستار تعطیلی یا کاهش ساعات کاری در کارخانجات شدند

کارگران کارخانه های سن ایچ، لاستیک پارس، فدرسازی خاور، پارس فنر، سالمین و... واقع در شهر ساوه خواستار تعطیلی یا دستکم کاهش ساعات کاری کارگران به علت شیوع کرونا شدند.

جمعی از این کارگران به خبرنگار رسانه ای گفتند: بعد از شیوع کرونا، نمایندگان کارگران در واحدهای تولیدی و تشکل های کارگری به فرمانداری نامه زدند و خواستار عدم غفلت از مسائل کارگران شدند.

کارگران صنعتی بیش از دیگران در معرض ابتلا به کرونا قرار دارند. کارگران در کنار یکدیگر کار می کنند و در سرویس های عمومی به محل کار رفت و آمد می کنند. در عین حال پایین آمدن قدرت خرید کارگران و گرانی بنزین، هزینه های رفت و آمد کارگران را گران تر کرده و استفاده از حمل و نقل عمومی در بین کارگران شیوع پیدا کرده است. کارگران در رستوران ها نیز در کنار یکدیگر هستند و اصولاً یک زندگی جمعی دارند.

کارگران افزودند: ما اغلب در شهرک صنعتی کاوه مشغول به کار هستیم و کارگران اصولاً از ابتلا به کرونا مصون نیستند. حال که اداره ها مشمول کاهش ساعت کاری شده اند، ما نیز خواستار کاهش ساعت کاری هستیم.

۷- رانندگان حمل و نقل جاده ای بیرجند خواستار آزمایشات کرونا در پلیس راه ها شدند

رانندگان حمل و نقل جاده ای بیرجند دلیل اینکه می توانند ناقل کرونا از شهری به شهر دیگر باشند، خواستار آزمایشات اولیه کرونا در پلیس راه ها شدند.

رانندگان حمل و نقل جاده‌ای بیرجند طی گفتگو با رسانه ای، ضمن ابراز نگرانی نسبت به شیوع کرونا در کشور گفتند: شغل رانندگان حمل و نقل جاده‌ای بعد از شیوع کرونا در معرض تهدید بیشتری نسبت به مشاغل است. ما با وجود مشکلات معیشتی و بالا بودن هزینه‌های استهلاک و تعمیرات ماشین‌های سنگین و لوازم یدکی نمی‌توانیم کار را تعطیل کنیم و در خانه بمانیم.

آنها افزودند: رانندگان به علت تردد بین شهرها یکی از مهم‌ترین ناقل‌ها محسوب می‌شوند. در صورتی‌که راننده مبتلا شود، این بیماری را از شهری به شهر دیگر منتقل می‌کند و عامل شیوع به حساب می‌آید اما متأسفانه فکری بابت این مسئله نشده است. در عین حال هر بار که بارگیری می‌کنیم با افرادی در تماس هستیم که برای خودمان نیز خطرناک است.

آنها گفتند: باید کنترل بیشتری به لحاظ تجهیزات و بهداشت بر رانندگان حمل و نقل جاده‌ای صورت بگیرد. مثلاً در پلیس راه‌ها می‌توان آزمایشات لازم را از رانندگان گرفت. در عین حال سازمان حمل و نقل جاده‌ای کشور باید اقدام به توزیع رایگان ماسک و مواد ضد عفونی‌کننده کند. به خصوص که خیلی از این لوازم بهداشتی در دسترس جامعه نیست و کمیاب شده است.

۸- اعتراض کارگران خدماتی مترو تهران نسبت به کمبودها برای رعایت موارد پیشگیری‌کننده

این کارگران خواهان کاهش ساعت کاری یا شیفتی کردن کار هستند

کارگران خدماتی مترو تهران که در پایان هر شب مسئولیت نظافت و شستشوی واگن‌ها را بر عهده دارند، گفتند: با برای رعایت موارد پیشگیری‌کننده از بیماری با کمبودهایی مانند ماسک و دستکش مواجهیم و از مسئولان مترو انتظار داریم راهکاری را در حمایت از کارگران برای کاهش ساعت کاری یا شیفتی کردن کار پیدا کنند.

آنها با اشاره به اینکه نگرانی هر روز در کارگران تقویت می‌شود که مبدا به نوعی به این بیماری مبتلا شویم، به خبرنگار رسانه ای گفتند: همکاران با سابقه واحد خدماتی مترو که مسئولیت نظافت واگن‌ها را در پایانه‌های مختلف بر عهده دارند بیشتر از همه در معرض ابتلا به این بیماری و هر نوع بیماری دیگر هستند.

آنها با بیان اینکه کارگران خدماتی مترو تهران در پایان هر شب مسئولیت نظافت و شستشوی واگن‌ها را بر عهده دارند، گفتند: با این وجود به نظر می‌رسد برای رعایت موارد پیشگیری‌کننده از بیماری با کمبودهایی مانند ماسک و دستکش مواجهیم.

این کارگران با بیان اینکه ما ناچار از حضور در محل کار هستیم، در ادامه گفتند: از مسئولان مترو انتظار داریم راهکاری را در حمایت از کارگران برای کاهش ساعت کاری یا شیفتی کردن کار پیدا کنند.

کارگران تصریح کردند: همه امکاناتی که مترو برای ایجاد آرامش میان شهروندان و اعتماد به مترو در جهت حمل و نقل عمومی با ضد عفونی اماکن، ایستگاه‌ها و واگن‌های قطار شهری انجام می‌دهد با کار شبانه‌روزی کارگران صورت می‌گیرد.

۹- اعتراض کارگران فروشگاه‌های زنجیره‌ای نسبت به عدم توزیع ماسک و دستکش یکبار مصرف کافی

کارگران فروشگاه‌های زنجیره‌ای اعتراضشان را نسبت به عدم توزیع ماسک و دستکش یکبار مصرف رسانه ای کردند.

این کارگران که تعداد زیادی از آنها حداقل بگیر هستند و حتی در مواردی بیمه هم ندارند، در ارتباط با بهداشت فردی خود نگرانی‌هایی دارند. آنها به خبرنگار رسانه ای گفتند: ماسک و از آن مهم‌تر، دستکش یکبار مصرف به اندازه کافی در اختیارمان گذاشته نمی‌شود. در فروشگاه‌های بزرگ، مشتریان اجناس داخل قفسه‌ها را به کرات لمس می‌کنند و در نتیجه ویروس به آسانی می‌تواند گسترش یابد؛ به همین دلیل کارفرمایان باید در اختیار ما دستکش، مواد ضد عفونی‌کننده و ماسک به اندازه کافی قرار دهند.

این کارگران که اکثریت آنها از وضعیت معیشتی مناسبی برخوردار نیستند، افزودند: علاوه بر ضد عفونی کردن مرتب محیط کار و همه دستگاه‌ها و قفسه‌های اجناس، تامین وسایل بهداشت فردی کارگران نیز بر عهده کارفرماست.

بر اساس ماده ۸۵ قانون کار، تامین بهداشت کارگران و رعایت موازین بهداشتی که وزارت بهداشت و شورای عالی حفاظت فنی مقرر کرده، بر عهده کارفرمایان همه واحدهای تولیدی است و تخطی از آن، جرم محسوب می‌شود.

* - بجای مقابله با شیوع ویروس کرونا اهالی نگران و خشمگین شهرک توحید بندرعباس را بازداشت کردند

جانشین فرمانده انتظامی استان هرمزگان از دستگیری ۸ نفر از تجمع کنندگان مقابل مرکز بهداشت درمان شهرک توحید بندرعباس خبر داد.

روز دوشنبه ۱۲ اسفند، عباسعلی بهدانی فرد به خبرنگار رسانه ای گفت: با توجه به انتشار شایعه مبنی بر غربالگری بیماران و آگیردار (کرونا) در درمانگاه شهرک توحید بندرعباس تعدادی اهالی محل در مرکز بهداشت درمان شهرک توحید تجمع و نسبت به آتش زدن زباله های داخل محوطه و لاستیک های اطراف مرکز اقدام کردند.

وی افزود: مامورین پلیس امنیت عمومی استان با همکاری مامورین شهرستان بندرعباس تعدادی از عوامل اصلی تجمع و تخریب مرکز بهداشت را شناسایی و با هماهنگی مقام قضایی، در چند عملیات جداگانه تعداد ۸ نفر شامل (۲ نفر خانم و ۶ نفر آقا) از عاملان اصلی تجمع مرکز بهداشت درمان شهرک توحید را دستگیر کردند و تلاش پلیس برای شناسایی و دستگیری دیگر عوامل احتمالی تجمع ادامه دارد.

* - اعتراض خانواده های زندانیان سیاسی و زندانیان بند ۸ زندان اوین به کارشکنی های دادستانی در اعطای مرخصی به زندانیان

دیروز و امروز دهم و یازدهم اسفندماه خانواده های زندانیان سیاسی برای پیگیری مرخصی زندانیان به دادباری ناظر بر زندان مراجعه کردند و به عدم اجرایی شدن بخشنامه قوه قضائیه پس از ۴ روز از صدور آن برای اعطای مرخصی به زندانیان اعتراض نمودند. سه نفر از اعضای خانواده های زندانیان به نمایندگی از دیگران موفق به دیدار وزیر دادباری ناظر بر زندانها شدند که وی اعلام نموده که لیست زندانیان برای مرخصی به دادستانی ارسال شده است و باید دادستانی با اعطای مرخصی زندانیان موافقت نماید و در صورت موافقت با مرخصی هر کدام از زندانیان به خود زندانی ابلاغ خواهد شد و پاسخ دهی این روند را به روز شنبه هفته آینده حواله داده است.

دیروز نیز زندانیان سیاسی بند هشت زندان اوین به عدم اجرای بخشنامه مرخصی به زندانیان دست به اعتراض زدند و گفتند چگونه است که پس از ۴ روز از صدور این بخشنامه هیچگونه حرکتی مبنی بر اجرای این بخشنامه صورت نگرفته و حتی زندانیان مرخصی رو که وثیقه ی ضبط شده در پرونده هایشان موجود است و هیچ کار اداری برای مرخص شدن ندارند کماکان به مرخصی نرفتند که رئیس بند نیز با اعلام اینکه اعطای مرخصی باید توسط دادباری ناظر بر زندان و دادستانی انجام شود از زیر بار مسئولیت شانه خالی کرده است و گفته است که مسئولین زندان از چرایی عدم اجرای این بخشنامه بی اطلاع هستند.

شب گذشته یکی از زندانیان مسن، در بند هشت از شدت مریضی خون بالا آورده است اما هیچگونه اقدام درمانی در این راستا انجام نشده تا اینکه امروز در پی اعتراض زندانیان بند هشت وی را به بیمارستان منتقل کرده اند و اکنون زندانیان نگران برگشت این زندانی به داخل زندان از بیمارستانهای آلوده خارج از زندان هستند

طبق اظهار زندانیان، بندهای زندان تاکنون ضد عفونی نشده است و تنها دیروز یک دستکش و یک ماسک ساده به زندانیان تحویل داده شده است که عملاً هیچ کارایی برای حفظ سلامت زندانیان ندارد. در همان بند هشت برای نزدیک به ۱۲۰ نفر زندانی تنها سه توالت و دستشویی وجود دارد و کوچکترین ماده و یا ژل ضد عفونی کننده ای در اختیار زندانیان قرار ندارد.

با شدت گرفتن همه گیری بیماری کُشنده ی کرونا نگرانی درباره وضعیت زندانیان بسیار بالا گرفته است.

با کارشکنی های مسئولین در اعطای مرخصی به زندانیان و بهانه تراشی های غیرقانونی در غربالگری زندانیان برای مرخصی، هیچ بعید نیست که زندانهای کشور را عامدانه به قتلگاه زندانیان تبدیل کنند. اگر ذره ای برای جان زندانیان اهمیت قائل بودند باید سریعتر زندانیان را به خارج از زندان میفرستادند تا هم جان زندانیان در امان باشد و هم با تخلیه بندها امکان ضدعفونی و گندزدایی داخل زندان راحتتر فراهم گردد.

خانواده های زندانیان سیاسی ضمن ابراز شدید نگرانی از سلامت عزیزانشان تصمیم دارند که هر روز به محل دادرسی ناظر بر زندان مراجعه کنند و از خانواده دیگر زندانیان هم میخواهند تا به آنها ملحق گردند.

سلامت جانی زندانیان در خطر است و مسئولیت آن تماماً به عهده حکومت است و نهادهای مسئول باید سریعاً در راستای اعطای مرخصی به زندانیان اقدام نمایند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ۱۱ - اسفند ۹۸

* - برای نجات جان زندانیان فوراً دست بکار شویم

با گسترش ویروس کرونا در سراسر ایران، عملاً جامعه با فاجعه جدیدی روبرو شده است. بی توجهی عامدانه مسئولان به اخطارها و هشدارهای سازمان جهانی بهداشت، سبب شده که این ویروس خطرناک از کنترل خارج شود.

تاکنون ده ها و شاید صدها نفر در اثر ابتلا به ویروس کرونا جان خود را از دست داده اند و خانواده های نگران از این وضعیت با مراجعه به دفاتر دادستانی و دفاتر زندان ها هیچ نتیجه ای نگرفته اند و این در حالی است که خود قوه قضائیه تحت فشار جامعه ابلاغیه ای را به تمامی مراجع قضایی مبنی بر فراهم آوردن شرایط آزادی و مرخصی زندانیان صادر نموده، هیچ اقدامی برای آزاد سازی زندانیان بی دفاع صورت نگرفته و مسئولیت این مرگ ها و تمامی عواقب فاجعه بار انتشار ویروس به عهده مسئولان ذیربط است.

از آنجا که در زندانها و بازداشتگاهها ابتداییترین امکانات بهداشتی و درمانی موجود نیست و همچنین تراکم جمعیت بیش از ظرفیت زندانها می باشد، سرایت ویروس کشنده کرونا باعث قتل عام وسیع زندانیان خواهد شد.

خبرهای بشدت نگران کننده ای از سرایت ویروس کرونا به زندانها در سراسر کشور منتشر شده است و تاکنون تعدادی در زندان بزرگ تهران (فشافویه)، دستگرد اصفهان، رجایی کرج و قزل حصار مبتلا شده و آمار دقیقی از جانباختگان در دست نیست.

در این میان بویژه وضعیت زندانیان سیاسی به دلیل امنیتی کردن شرایط زندگیشان، آنان را بیشتر از سایر زندانیان از دید جامعه مخفی کرده اند. بسیاری از آنان مدتها از دارو درمان و اعزام به مراکز درمانی و حتی دسترسی به امکانات اولیه بهداشتی محروم بوده اند.

در این شرایط، باید همه زندانیان بدون درنگ و در اولین اقدام، تحت آزمایشات دقیق و برابر استاندارد جهانی تشخیص ویروس کرونا قرار گیرند، و از زندان آزاد شوند.

خانواده های همه زندانیان اعم از سیاسی و عادی را فرامی خوانیم با حضور در دفاتر زندانها و مراکز قوه قضائیه، خواهان آزادی و مرخصی فوری کلیه زندانیان شوند. باید خانواده ها به نهادهای انساندوست در سراسر جهان نامه بفرستند و اضطراری بودن وضع زندانیان در ایران را اعلام نموده و همچنین به کل جامعه اطلاع رسانی کنند.

ما امضاء کنندگان که خانواده های زندانیان، فعالین اجتماعی و انسانهای نگران از حال زندانیان هستیم، از همه مجامع جهانی بشر دوستانه می‌خواهیم تا در این وضعیت بشدت خطرناک در کنار زندانیان و خانواده‌های آنان قرار گیرند و همه تلاش خود را برای آزاد کردن زندانیان بکار گیرند. صدها زندانی سیاسی در سراسر زندانهای کشور باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد گردند و بقیه زندانیان به مرخصی فرستاده شوند. برای نجات جان زندانیان از خطر گسترش ویروس کرونا باید کلیه زندان‌های کشور به هر شکل ممکن تعطیل شوند!

ما همچنین از همه خانواده های زندانیان، انسانهای شرافتمند، تشکلهای، گروه‌ها، سازمانها و احزاب انساندوست می‌خواهیم برای قدرتمندتر کردن این کمپین، پتیشن «آزادی زندانیان» را امضاء کنند.

زندانهای سیاسی محبوس در زندان مرکزی سنج: «خبات دهدار، اسحاق روحی، توفیق محمودی»

خانواده های زندانیان سیاسی و عقیدتی محبوس در زندان های قرچک، رجائی و اوین: دائمی، خلوصی، شیرزاد، شریفی، کریم بیگی، کرد افشاری، آریانی

هاله صفر زاده، ناهید شقاقی، فوزیه خالصی، سیما خواجهی، محبوبه هرباسیان، نگار مسعودی، افسانه عظیم زاده، واله زمانی، جوانمیر مرادی، علیرضا ثقفی، محمود صالحی، اکبر یزدی، محمد قراگوزلو، حسین آذرگشوب، یدی صمدی، عثمان اسماعیلی، مظفر صالحی نیا، شریف ساعدیناه، زاهد سلیمی، رضا حق نظری، حشمت امیری، شعبان محمدی، علی اسدالهی، علیرضا آدینه، مازیار شیرخانی، شاهرخ مطاعی، بهرام علیزاده، مجید جعفری، خلیل کریمی، امیرچمنی، امیرحسین میربهراری

* - اعتراضات کارگران نسبت به عدم مقابله جدی با شیوع ویروس کرونا ادامه دارد:

۱- کارگران شهرداری تهران: پیمانکاران برای جان کارگران ارزشی قائل نیستند

کارگران شهرداری تهران که تحت مسئولیت پیمانکاران مختلف در بخش خدمات (جمع‌آوری زباله‌ها) و فضای سبز شهرداری تهران مشغول کارند، در ارتباط بامقابل با شیوع کرونا گفتند: در این روزهای پرخطر، پیمانکاران طرف قرارداد با معاونت خدمت شهری شهرداری تهران نسبت به رعایت اصول محافظتی در برابر کرونا کم‌توجه هستند و به همین دلیل جان کارگران شهرداری و خانواده‌هایشان در خطر است.

آنها با بیان اینکه پیمانکاران طرف قرارداد با شهرداری تهران برای جان کارگران ارزشی قائل نیستند، افزودند: در این روزهای پرخطر ناشی از کرونا که همه به رعایت بهداشت فردی تاکید می‌کنند، متأسفانه ما کارگران جمع‌آوری زباله و فضای سبز بدون ماسک، دستکش و هرگونه محافظ دیگری در نقاط مختلف شهر مشغول کارند.

این کارگران که اکثریت آنها با چندین ماه حقوق معوقه از وضعیت معیشتی مناسبی برخوردار نیستند، می‌گویند: تامین بهداشت و امنیت جانی کارگران بر عهده کارفرمایان است و نظارت بر این امر، وظیفه دولت است.

۲- ویروس کرونا شوخی بردار نیست، اما کارگران دکل های حفاری نفت چه؟!

«کارگران دکل های حفاری نفت لباس ضد کرونا تن نکرده اند... آنها حتی از معمولی ترین امکانات در برابر ویروس کرونا مانند ماسک معمولی و مواد ضد عفونی کننده و غیره هم محروم هستند...»

یکی از کارکنان شرکت ملی حفاری ایران برای رسانه ای نوشت: در این مدت که ترس از ویروس کرونا همه جا را فرا گرفته و همه جا اسم این ویروس منحوس بر سر زبانهاست به نظر میرسد کارگران دکل های حفاری نفت مورد بی توجهی قرار گرفته اند.

در عجب چطور با گذشت حدود ۱۰ روز هیچ رسانه و نهادی به این ماجرا و خطرات احتمالی ناشی از آن در دکل های حفاری و در بین کارکنان آن واکنشی نشان نداده است.

مگر خون این زحمت کشان از خون بقیه مردم کمرنگ تر است!!

مگر یک دکل حفاری که حدود ۱۲۰ نفر نیروی کار در آن مشغول کار هستند در معرض خطر و ابتلا به این ویروس نیستند؟؟

اگر خدایی ناکرده یک نفر از آنها دچار ویروس کرونا باشد سرعت انتقالش به دیگران به مراتب بیشتر از مدارس و دانشگاه و ادارات و ... هست چون مدام چه در کارگاه و چه در خوابگاه و ... در کنار هم هستند و زندگی میکنند و جالبتر یا بهتر است بگوییم وحشتناک تر آنکه از تمام نقاط ایران در دکل های حفاری نفت نیروی کار مشغول خدمت هست و این دقیقا مصداق یک بمب خوشه ای هست...

تعطیلی برای همه هست ... آری... باید باشد.

کسی نمیتواند ایراد گرفت... ویروس کرونا شوخی بردار نیست... اما کارگران حفاری چه؟؟؟...

آنها لباس ضد کرونا تن نکرده اند... آنها حتی از معمولی ترین امکانات در برابر ویروس کرونا مانند ماسک معمولی و مواد ضد عفونی کننده و غیره هم محروم هستند...

هان... چه شده است با تعطیلی و ... چرخه اقتصاد و صنعت متوقف میشود؟؟ بشود. به چه قیمت این چرخ بچرخد و جان این عزیزان به خطر بیفتد...

چرخیدن این چرخ به کام کسانی است که حالا از ترس کرونا درون خانه خود مانده اند و خطر این ویروس بیخ گوش عزیزان کارگر ما در صنعت و خصوصا دکل های حفاری باشد...

۳- اعتراض کارگران خودروسازان استان های تهران والبرز نسبت به عدم جدیت کارفرمایان برای جلوگیری از شیوع ویروس کرونا

کارگران خودروساز استان های تهران والبرز ضمن ابراز نگرانی از شیوع کرونا از عدم برخورد جدی کارفرمایان در امر رعایت اصول ایمنی به خصوص در خطوط تولید اعتراض کردند.

این کارگران به خبرنگار رسانه ای گفتند: اگر یک مورد بیماری در خطوط تولید دیده شود، خیلی راحت به همه مجموعه سرایت خواهد کرد و تبدیل به یک اپیدمی خواهد شد.

این کارگران خواستار رعایت برخی اصول بهداشتی و ایمنی شدند و از کارفرمایان خواستند که این اصول را جدی بگیرند؛ از جمله، ضد عفونی کردن سرویس های بهداشتی، هر چهار ساعت یکبار، کاهش ساعات کار کارگران، در اختیار قرار دادن دستکش یکبار مصرف به تعداد کافی، فعال نمودن تعاونی های خودروسازها و دادن مایحتاج مصرفی کارگران در بسته های بهداشتی به این تعاونی ها تا خانواده های کارگری کمتر به مراکز خرید مراجعه کنند، دادن غذا در ظروف یکبار مصرف و بازرسی سختگیرانه از رستوران و آشپزخانه ها.

۴- اعتراض کارگران عسلویه و کنگان نسبت به عدم بکارگیری اقدامات لازم برای جلوگیری از شیوع کرونا

کارگران عسلویه و کنگان: به خاطر تردد زیاد در این منطقه و همچنین زندگی اشتراکی در کمپ های کارگری، اوضاع نگران کننده است. کارگران غیربومی در این منطقه، در کمپ های مشترک زندگی می کنند و محل خواب، رستوران، سرویس بهداشتی و حمام اشتراکی دارند. شیوه کار این کارگران ۱۴-۱۴ یا ۲۳-۷ است بنابراین در هر ماه، چند هزار کارگر بعد از گذراندن روزهای مرخصی در استان های دیگر به عسلویه و کنگان باز می گردند و همین امر، می تواند خطر ابتلا به کروناویروس را افزایش دهد.

علی، یکی از کارگران پیمانکاری کنگان به خبرنگار رسانه ای گفت: در کمپ های درجه دو و درجه سه، اصول بهداشت فردی به خوبی رعایت نمی شود؛ فقط در ورودی و خروجی پالایشگاه ها، مواد ضد عفونی کننده قرار داده اند اما محل کار و به خصوص محل خواب و استراحت ما می تواند منشأ آلودگی بسیار باشد.

این کارگر با بیان اینکه، تبعیض در توزیع امکانات در عسلویه همیشه وجود داشته و اکنون خودش را بیشتر نشان می دهد، می گوید: باید به فضای زیستی کارگران پیمانکاری بوشهر بیشتر توجه کنند.

به گفته او، اگر کنترل کافی در ورودی‌ها و خروجی‌های استان صورت نگیرد، چند هزار کارگری که هر ماه برای استراحت با هواپیما یا اتوبوس به استان‌های دیگر می‌روند، موقع برگشت می‌توانند ناقل ویروس باشند؛ حتی یک مورد ویروس کرونا در کمپ‌های استراحت کارگران، می‌تواند خطر همه‌گیر شدن بیماری را به همراه داشته باشد.

این کارگران همچنین از بابت رستوران‌های پالایشگاه‌ها نگران هستند و می‌گویند: ما مجبور به صرف غذا در رستوران‌ها هستیم و چاره دیگری نداریم.

کارگران بیمانکاری پارس جنوبی همچنین از عدم توزیع «پک‌های بهداشتی» انتقاد دارند و می‌گویند: علیرغم اینکه توزیع پک‌های بهداشتی در میان همه پرسنل و کارگران، مصوبه اخیر منطقه آزاد پارس جنوبی است، اما بسیاری از کارگران بیمانکاری هنوز این پک‌ها را دریافت نکرده‌اند.

کارگران عسلویه و کنگان که ناچار به ماندن در پارس جنوبی و دور از خانواده‌های خود هستند، خواستار کنترل ورودی‌ها و خروجی‌های استان بوشهر هستند تا آمار صفر ابتلا به کرونا در این استان نفتی ثابت بماند و خدای نکرده موردی از ابتلا در میان کارگران دیده نشود.

۵- کارگران کارخانه لاستیک بارز کردستان خواهان تعطیلی یا کاهش ساعت کاری هستند

این کارگران به خبرنگار رسانه ای گفتند: اگر یکی از کارگران در سالن‌هایی که با مواد شیمیایی ارتباط دارد، به بیماری مبتلا شود، تا سر حد مرگ پیش خواهد رفت .

جایگزین کردن چهره نگاری به جای انگشت‌نگاری و توزیع دستکش و مواد ضدعفونی در کارخانه از جمله اقدامات کارفرما در خصوص پیشگیری از ابتلای کارگران بوده است اما همچنان به علت شرایط جمعی محیط کار خطر ابتلا وجود دارد .

به گفته کارگران، در رختکن ۱۵ متری این کارخانه طی سه شیفت ۱۲۰ نفر لباس عوض می‌کنند. یعنی در هر شیفت ۴۰ نفر. سرویس بهداشتی‌ها مشترک و کوچک هستند و سرویس‌های ایاب ذهاب هم شلوغ است. در سالن‌های تولید نیز سر و کار کارگران با مواد شیمیایی همچون کائوچو و کربنات سدیم و... است. در کل بیش از ۵۰ نوع ماده شیمیایی وجود دارد که باعث می‌شود، سالن‌ها پر از دود باشند .

به گفته این منابع، در دو سالن (سالن آمیزه مواد و سالن پخت) که مستقیم با مواد شیمیایی در ارتباط هستند، وضعیت ریه کارگران خطرناک است به گونه‌ای که اگر یک نفر مبتلا شود، هر آن می‌تواند اتفاق بسیاری بدی بی‌افتد.

۶- اعتراض کارکنان اداری ساختمان مرکزی وزارت نفت نسبت به عدم تغییر ساعت کار

کارکنان اداری ساختمان مرکزی وزارت نفت، همزمان با آغاز موج دوم فراگیری ویروس کرونا در کشور، نسبت به عدم تغییر ساعات کار خود اعتراض کردند.

جمعی از کارکنان اداری وزارت نفت که در ساختمان مرکزی آن واقع در خیابان طالقانی تهران، کار می‌کنند، به خبرنگاران گفتند: در این روزها مانند روزهای عادی سال، پایان ساعت کار ۱۶ بعد از ظهر است؛ درحالی‌که استانداری تهران با ارسال مصوبه‌ای به دستگاه‌های اجرایی، کاهش ساعات کار ادارات را مورد تأکید قرار داده است.

* - اعتراض به خطر ابتلای کارگران استان قزوین به ویروس کرونا با اضافه کاری اجباری بجای کاهش ساعت کاری

یک کارگر استان قزوین: کارگران در برخی واحدهای تولیدی استان قزوین به اجبار روزی ۱۶ ساعت طی روزهای متوالی به کار گرفته شده و این کار زیاد باعث ضعف سیستم ایمنی بدن آنها و مستعد شدن برای ابتلا به ویروس کرونا است. در صورت مخالفت کارگران با اضافه کاری تهدید به اخراج می‌شوند.

روز چهارشنبه ۱۴ اسفند، یکی از کارگران استان قزوین به خبرنگار رسانه ای گفت: چرا ساعت کاری کارخانجات مانند ادارات کاهش نمی‌یابد تا از احتمال ابتلای این قشر به ویروس کرونا گرفته شود؟ وی اضافه کرد: کارگران استان قزوین چه فرقی با کارمندان دارند درحالیکه شرایط کاری آنها به لحاظ فیزیکی و روانی سخت‌تر از محیط‌های اداری است؟

این کارگر گفت: با تصویب مدیریت ارشد استان، ساعت کار کارمندان به منظور پیشگیری از ویروس کرونا تا سه ساعت کاهش یافته اما در برخی واحدهای تولیدی و خدماتی استان نه تنها ساعت کاری کاهش نیافته بلکه کارگران مجبور به کار بیش از ۱۲ ساعت در روز هستند.

وی اضافه کرد: این موضوع باعث ضعف سیستم ایمنی بدن آنها و مستعد شدن برای ابتلا به ویروس کرونا است.

این کارگر با تاکید بر اینکه سلامت کارگران استان در خطر ابتلا به ویروس کرونا قرار دارد، افزود: کارگران در برخی واحدهای تولیدی استان به اجبار روزی ۱۶ ساعت طی روزهای متوالی به کار گرفته شده و در صورت مخالفت و نخواستن اضافه کاری تهدید به اخراج می‌شوند و باید نهادهای نظارتی و بازرسی به این موضوع به صورت جدی‌تر ورود کنند.

* - جلوگیری از توزیع مایع ضد عفونی برای رانندگان توسط معاون عملیات خطوط سامانه چهار شرکت واحد

بنا بر گزارشات رسیده به سندیکای کارگران شرکت واحد از سوی رانندگان سامانه ۴ خطوط بی آر تی.

معاون عملیات خطوط این سامانه رسول فتوحی در روز دوشنبه مانع از توزیع مایع ضد عفونی کننده رایگان از طرف شرکت اوه برای رانندگان در پایانه معین (راه آهن) شد. با وجود اینکه مایع ضد عفونی توزیعی بین رانندگان با آرم و مشخصات شرکت مذکور و معتبر و از طریق تلفن رانندگان از شرکت تولید کننده اعلام گرفته بودند اما معاون عملیات خطوط با استدلالاتی پوچ که توزیع مواد ضد عفونی با نام شرکت خاص باعث تبلیغات برای آن شرکت می‌شود و همچنین قابل تایید نبودن مواد ضد عفونی کننده داخل بسته، مانع از توزیع مواد ضد عفونی بین رانندگان توسط نماینده شرکت مواد ضد عفونی شد. مواد ضد عفونی در این پایانه توسط نماینده شرکت یاد شده بین رانندگان اتوبوس و تاکسی توزیع می‌شد.

جلوگیری از توزیع مواد ضد عفونی توسط معاون عملیات خطوط باعث اعتراض رانندگان شد چرا که مدیریت این سامانه به بهانه اینکه ماسک و مواد ضد عفونی کننده در بازار موجود نیست، ماسک و مواد ضد عفونی در برابر ویروس کرونا به رانندگان نمی‌دهد. در این سامانه حتی اتوبوس‌ها در مبدا و مقصد خط ضد عفونی نمی‌شوند و با توجه باینکه در برخی خطوط هر چند خیلی ضعیف اتوبوس‌ها در مبدا و مقصد خط ضد عفونی می‌گردند مشخص است که مدیریت سامانه چهار شرکت واحد همین توان حداقلی را هم ندارد.

توزیع مواد ضد عفونی رایگان بین رانندگان توسط شرکت تولید کننده مواد ضد عفونی حکایت از این دارد دروغ‌پردازی مدیریت شرکت واحد در مورد تلاش حداکثری برای تهیه مواد ضد عفونی و ماسک صحت ندارد و چنانچه دغدغه جدی مدیریت شرکت واحد تهیه این محصولات بود قطعاً می‌توانست آنرا برای رانندگان و کارگران تهیه کند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

* - حضور سرزده و کم سابقه مدیر عامل در میان رانندگان پایانه آزادی اما با دست‌های خالی!

بنابر گزارشات رسیده به سندیکای کارگران شرکت واحد با توجه به تاخیر در پرداخت عیدی رانندگان و کارگران، مدیر عامل شرکت واحد صبح امروز پنجشنبه پانزدهم اسفند سرزده به میان رانندگان در پایانه آزادی رفت اینگونه دیدار مدیر عامل با رانندگان در این بازه زمانی بسیار کم سابقه می‌باشد و ارزیابی‌ها حکایت از این دارد که مدیر عامل جدید شرکت محمود ترفع در هراس از بروز

اعتراضات کارگری و توقف اتوبوس‌ها به میان رانندگان آمده است. البته کارگران درخواست دارند که مدیر عامل بطور مرتب در جمع کارگران حاضر و با مشکلات‌شان آشنا و در جهت رفع آن اقدام کند.

اما حضور یکباره در جمع رانندگان با دست خالی و بدون انگیزه رفع مشکلات کارگران چه فایده‌ای می‌تواند برای کارگران داشته باشد در زمانی که ویروس کرونا همه‌گیر شده و رانندگان تماس زیادی روزانه با صدها نفر دارند و برایشان هیچ امکانات حفاظت فردی مهیا نشده است. آقای مدیر عامل حتی موعد پرداخت عیدی گذشته و عیدی کارگران را حتی طبق معمول سنوات قبل پرداخت نکرده‌ای در دو ماه گذشته هر ماه دو روز پرداخت حقوق را عقب انداخته‌ای. کارگران فریب چرب زبانی مدیران را نمی‌خورند و باید حقوق و مطالبات کارگران بدون فوت وقت پرداخت شود. باید برای کارگران تجهیزات حفاظت از خودشان در برابر ویروس کرنا مهیا شود.

بنابر همین گزارش مدیرعامل در پاسخ راننده‌ای درباره پرداخت عیدی گفته است عیدی بیستم اسفند پرداخت خواهد شد. همچنین درخواست‌های دیگری نظیر بازنگاری طرح طبقه بندی مشاغل و ۳۰ درصد حق جذب که به حقوق کارمندان اضافه شده اما کارگران از آن محروم بوده‌اند در صحبت رانندگان با مدیر عامل بسیار مطرح شد.

چرا کارگران باید به حرف مدیرعامل اعتماد کنند؟ اصلا چرا باید حقوق کارگران با تاخیر پرداخت بشه؟ آیا در صورت این تاخیرها در پرداخت حقوق کارگران، زمینه برای تاخیر در پرداخت حقوق کارگران بطور مرتب را مهیا نمیکنه؟

سندی‌کای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

* - شیوع ویروس کرونا و بی توجهی به سلامت کارگران نمایندگی ایران خودرو بجنورد

گزارش دریافتی: در این روز هایی که مردم درگیر مبارزه با کرونا هستند و مدارس ، دانشگاه ها تعطیل شده اند و ادارات دولتی به حالت نیمه تعطیل از طریق کم کردن ساعات کاری کارمندان درآمد است، دولت هیچ تصمیم قاطعی در مورد وضعیت کارگران نگرفته است.

دولت در وضعیتی که باید حکم به تعطیلی کارگران میداد تا از سلامت بیست میلیون کارگر حمایت کند نه تنها شانه خالی کرد بلکه بهداشت و سلامت کارگران را به کارفرمایان سپرده است.

بازدید از وضعیت بهداشت کارگران در مقابله با کرونا توسط اداره کار در محیط کاری حداقل کاری است که دولت در این شرایط بحرانی میتواند انجام دهد. بازدید ها و الزام کارفرمایان برای رعایت مسائل بهداشتی حداقل کاری است که دولت باید انجام دهد تا از بیست میلیون کارگر که با خانواده هایشان بیش از پنجاه میلیون است مراقبت کند. زیرا با توجه به شیوع بالا بیماری کرونا اگر پدر یا مادر خانواده در محیط کاری دچار بیماری شوند به احتمال بالا باقی اعضا و فرزندان حتی با تعطیلی مدارس هم دچار خواهند شد.

در همین رابطه یک منبع موثق در مورد وضعیت بهداشتی کارگران نمایندگی ایران خودرو در بجنورد گفت: وضعیت بهداشت بسیار بد است ، از کیت تشخیص که در هیچ نمایندگی خبری نیست اما حداقل بعضی از همین نمایندگی های ماشین تو همین بجنورد قبل از ورود کارگران دمای بدنشون رو چک میکنند تا اگر کرونا دارند مرخص شوند و برند خونه اما همین هم از تو ایران خودرو بجنورد دریغ شده است.

وی در مورد تهیه نکردن ماسک و دستکش و مواد ضد عفونی کننده توسط ایران خودرو افزود: هیچ يك از این اقلام را شرکت در زمان کار در اختیار کارگران این نمایندگی قرار نمیده و مجبورند ماسک و دستکش و مواد ضد عفونی را از بازار سیاه تهیه کنند آن هم با قیمت های گزاف.

این منبع، با اشاره اهمیت وجود دستکش آنها به وفور در محیط کار افزود: دستکش در این مدل کار های سخت چه تعمیر مکانیکی یا صافکاری بدنه به سرعت پاره می شود.

او درباره رعایت اصول بهداشتی و ایمنی کار گفت: اول از همه باید آچار ها رو جدا کنند، نمیشه که ده نفر در روز از سه دست آچار استفاده کنند. کارفرمایان واسه صرفه جوی در خرید آچار همه آچار ها رو به جا گذاشتند تا مکانیک ، جلو بندی ساز ، تعویض روغنی و... همه از شون اشتراکی استفاده کنند. هر بخش هم یکی دو تا استاد کار و چند تا شاگرد دارند. یکی مریض بشه به بقیه هم سرایت خواهد کرد.

مواد ضد عفونی کننده هم نداشتن تا قبل کار آچار راضد عفونی کنند یا حداقل بعد دست زدن دستا شون رو مایع ضد عفونی بزنند. راه به راه هم که نمیشه تو این سردی هوا دست ها رو بشورند.

این منبع موثق یکی دیگر از معضلات بهداشتی این گاراژها را کوچک بودن سوله و نداشتن تهویه هوا مناسب دانست و خاطر نشان کرد درب ها را به دلیل سردی هوا نمیشود باز گذاشت و دائم باید پرده های برزنتی ورودی سوله را بسته نگهداشت و از طرف دیگر تهویه های هوا هم کم هستند و بخاری ها هم به سختی توان گرم کردن محیط کار را دارند.

وی در خاتمه گفت: کارگران در نبود امنیت شغلی و حقوق ناچیزی که به خصوص شاگردها (صافکار یا مکانیک ...) می گیرند در این شرایط بحرانی شبه جنگ که باید تعطیل و در قرنطینه باشند که نیستند، حداقل باید امکانات لازم و کافی در رابطه با بهداشت محیط کار برای آنان مهیا باشد.

* - شیوع ویروس کرونا قوز بالا قوز کارگران!

وقتی پای درد دل های کارگران می نشینید گله های همیشگی مانند عقب ماندن حقوق، کاهش قدرت خرید ، تاخیر اقساط و بدهی ها و صدها مشکل دیگر ردیف می شود و اینک نیز شیوع ویروس کرونا قوز بالا قوز برای آنان و خانواده هایشان شده است.

استان البرز با داشتن سه هزار و پانصد واحد تولیدی و صنعتی به عنوان قطب صنعت در کشور مطرح است، وجود این تعداد واحد صنعتی بزرگ ، متوسط و کوچک اهمیت صنعتی آن را در کشور دوچندان کرده است ، صنایعی که افزون بر تامین نیازهای داخلی در زمینه های مختلف از جمله مواد ضد عفونی کننده و بهداشتی در بازارهای منطقه ای و جهانی جایگاه خاصی دارد اما در شرایط کرونا بی امروز باید با وسواس و حساسیت خاص وضعیت جامعه کارگری و تولیدی آن را بررسی کرد و نیازها را پاسخ گفت.

۱۳۰ هزار کارگر در این واحدهای تولیدی و صنعتی مشغول به فعالیت هستند، و اگر جمعیت کاری مراکز خدماتی را در نظر بگیریم حدود ۴۶۰ هزار نفر از جمعیت سه میلیون نفری استان را کارگران تشکیل می دهند و این امر نشان دهنده اهمیت توجه به این مهم است که بایستی برای سلامت این بخش از جامعه که نقش زیادی در توسعه استان و کشور دارند اقدامات جدی صورت گیرد.

کارگرانی که به خصوص در ایام پایانی سال باید ساعت های بیشتری را در محیط های کارگری باشند، تولید کشور در دستا نشان است ، این در حالی است که اگر به وضعیت سلامت و بهداشت شان آنچنان که باید توجه نشود، نه تنها خود فرد و اطرافیان بلکه می تواند صنعت و اقتصاد کشور را نیز فلج کند.

کارگران اگر سالم باشند صنعت کشور نیز سالم و روپا است و اگر این ویروس که قدرت شیوع آن بسیار گسترده است دامن یکی از این کارگران را بگیرد، می تواند همزمان با درگیر کردن چندین نفر دیگر از کارگران در نهایت سبب آسیب رساندن به بخش صنعت و اقتصاد کشور شود.

دست های خالی کارگران در میان مافیای سنگین ماسک، مواد ضد عفونی و برخی تبییض ها، امروزه به خوبی در حال نمود کردن است، ساعات کاری کارمندان دولت در استانی مانند البرز در حالی کاهش یافته که در این میان حتی یک ساعت هم از ساعت کاری کارگران کم نشده است.

امیر کارگر جوان ۳۰ ساله ای که با وجود جوان بودن اما سالها است که بار یک خانواده پرجمعیت را به دوش می کشد، در یک واحد تولیدی در یکی از شهرک های صنعتی البرز فعالیت می کند.

او می گوید: برای رسیدن به محل کار صبح ها ساعت ۶ از خانه بیرون می زنم، صبحانه را در منزل صرف می کنم، قبل از همه گیر شدن ویروس کرونا، ناهار را در خود واحد به همراه دیگر کارگران صرف می کردیم اما در حالی باید تا ساعت ۱۶ در محل کار حضور داشته باشیم که رستوران تعطیل و با خود هم نباید غذایی بیاوریم.

رضا کارگر دیگری است که می گوید: فشار کاری مان بالا است، در روزهای پایان سال، باید تولید کنیم، بفروشیم، تا کارفرما بتواند حقوق و عیدی مان را بدهد، اما چندین ساعت گرسنه ماندن خیلی سخت است، از آنطرف هم می دانیم که برای سلامت خودمان است اما شرایط کاری واقعا سخت شده است.

نبود مواد ضدعفونی کننده که این روزها دغدغه تمام اقشار جامعه شده، یکی از اصلی ترین مشکلاتی است که یکی دیگر از کارگران عنوان می کند، خدیجه ۴۵ ساله که خود و شوهرش در ۲ واحد تولیدی در حال فعالیت هستند و هریک نگران دیگری است.

وی عنوان می کند که اگر مواد ضدعفونی کننده باشد که هر روز بتوانند کارگاه و واحد را به صورت مرتب ضدعفونی کنند دیگر این همه استرس نداریم، با آرامش به کارمان می پردازیم، رستوران باز می شود و یا حداقل می توانیم با خودمان ناهار بیاوریم.

این کارگرزن ادامه می دهد: ۲ فرزند کوچک در خانه دارم هر روز که بعد از پایان یافتن کار به خانه بر می گردیم، نگران این هستیم که نکند مبتلا به کرونا شویم و فرزندانمان را نیز درگیر کرده باشیم، در اخبار می گویند که نگران نباشید مواد ضدعفونی کننده هست اما در واقعیت چیزی نمی بینیم، کارفرما مدت ها است به دنبال این مواد ضدعفونی برای استریل کردن واحد تولیدی خود می گردد اما یا نیست و اگر هم باشد آنقدر گران است که از توانش خارج است.

حسین کارگر دیگری که صدایش می لرزد نیز بیان می کند که هیچ گونه امکانات برای ضدعفونی در محل کار نداریم، بخش خصوصی هستیم، باید کار کنیم تا شب عید شرمنده زن و بچه هایمان نباشیم، اما با این وضعیت اصلا نمی دانیم که عمرمان به شب عید قد می دهد یا خیر.

مسلم دیگر کارگر البرزی است که پای درد دل هایش می شنیم، او می گوید فرق من کارگر با یک کارمند چیست؟ آیا جسم ما با آنها فرق می کند؟ چگونه است که ساعت کاری کارمندان کاهش یافته اما من کارگر باید کار کنم آن هم بدون هیچ گونه امکاناتی، این انصاف نیست.

درست ما بخش خصوصی هستیم، منبع درآمدمان خودمان هستیم باید کار کنیم، قبول داریم، خرده ای هم نمی گیرم، اما حداقل به ما یک امکاناتی بدهند که با آرامش و بدون استرس کار کنیم، محیط کارگاه به اندازه کافی آلودگی دارد، با شیوع ویروس کرونا این آلودگی به مراتب چندین برابر شده، خودتان حاضرید در چنین محیطی جان خود، همکاران و خانواده هایتان را به خطر بیندازید؟

اینها تنها بخشی از صحبت های کارگران است، اما کارگران تنها به افرادی که در واحدهای تولیدی فعالیت می کنند گفته نمی شود، با شیوع ویروس کرونا ترس مردم از خرید کردن از رستوران ها، فست فود و آشپزخانه ها زیاد شده است.

آرایشگاه ها، فعالیت خود را متوقف کردند، آژانس های تاکسی و بسیاری دیگر از مشاغل، وقتی در خیابان های کلانشهرهایی مانند کرج سر بزنید به خوبی به این واقعیت پی می برید، حتی رستوران هایی که تا دیروز جای سوزن انداختن نبود امروز خلوت شده اند، از یک طرف نشان دهند این است که مردم به سلامت خود اهمیت می دهند که خیلی نکته خوبی است.

اما از سوی دیگر، مشکلی که ایجاد شده این است که کاهش فعالیت این رستوران، فست فود، آشپزخانه ها و مراکز کارگری دیگر سبب کم شدن درآمدها شده که در نهایت تعدادی از کارفرماها نسبت به تعدیل نیروی کارگری خود اقدام کنند.

محمد رضا کارگر یک فست فود در کرج می گوید کارم را از دست دادم، آن هم در شب عید، می دانم که ویروس آمده باید رعایت کرد اما گناه افرادی مثل من که در این کسادی بازار، بیکار شدند چیست؟ درمانده ام.

مینا کارگر روزمزد یک آرایشگاه زنانه نیز می گوید: اگر یک روز سرکار نروم حقوقی ندارم، کارفرمایم گفته که تا مشخص نشدن وضعیت سرکار نیا، می خواستیم محیط را ضدعفونی کنیم اما نشد، معلوم نیست وضعیت مان چه می شود؟

مرتضی کارگر یک شرکت ساختمانی در یکی از شهرستان های استان البرز است، می گوید که به خاطر ابتلا به آنفلوآنزا کارش را از دست داده است.

وی که به عنوان سرکارگر در این شرکت فعالیت می کرد عنوان می کند که مبتلا به آنفلوآنزا شدم وقتی به بیمارستان مراجعه کردم عنوان کردند که مشکوک به کرونا هستم و باید قرنطینه شوم، بعد از چهار روز قرنطینه بودن مشخص شد که به کرونا مبتلا نبودم و آنفلوآنزا داشتم. با پخش شدن خبر قرنطینه ام، کارفرما با من تماس گرفت که تا یکی ۲ ماه سرکار نیا، البته حقوق هم نمی توانم پرداخت کنم، به جرم داشتن آنفلوآنزا و مشکوک بودن به کرونا که البته منفی اعلام شد، اینگونه خانه نشین شدم.

وی افزود: سرکارگر بودم، چندین کارگر زیر دستم بود حالا هیچ کدام نمی توانند فعالیت کنند و به نوعی می توان گفت که کار در کارگاه خوابیده است.

بخشی از یک گزارش رسانه ای شده بتاريخ ۱۵ اسفند

* - کارگران بیکار شده بدلیل کرونا خواهان تعیین تکلیف سریع دولت نسبت به بهره گیری از بیمه بیکاری هستند

شیوع ویروس کرونا منجر به تعطیلی تعدادی از واحدها از قبیل هتلها، مراکز گردشگری و ورزشی و بیکاری کارگرانش شده است و کارگران بیکار شده خواهان تعیین تکلیف دولت با بهره گیری از بیمه بیکاری هستند و در همین راستا با مراجع به ادارات مربوطه خواستشان را به مسئولین گوشزد می کنند.

در همین رابطه روز شنبه ۱۷ اسفند، معاون روابط کار اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی خراسان شمالی گفت: استفاده کارگران بیکار شده از مقرری بیمه بیکاری مستلزم تصمیم گیری مراجع ذیصلاح در سطح کلان است.

وی با اشاره به مراجعه کارگران بیکار شده به ادارات اجرایی، افزود: به محض تصمیم گیری در این زمینه، اطلاع رسانی انجام و از کارگران، برای تشکیل پرونده و دریافت مقرری بیمه بیکاری دعوت به عمل خواهد آمد.

* - جان باختن یک پزشک عمومی شهرستان شفت بر اثر ابتلا به کرونا

روز شنبه ۱۷ اسفند، محمدعلی ربیعی پزشک عمومی شهرستان شفت بر اثر ابتلا به کرونا در بیمارستان مسیح دانشوری تهران جان باخت.

* - جان باختن پزشک بیمارستان بهشتی انزلی به علت ابتلا به کرونا

دکتر سیامک دیوشلی پزشک بیمارستان بهشتی انزلی به علت ابتلا به کرونا جان باخت.

این پزشک متولد سال ۱۳۵۲ و متخصص اطفال بود که سالها به کار طبابت مشغول بود.

همسر سیامک دیوشلی دندانپزشک و مادر ایشان دکتر زهرا محبی نیز پزشک انزلی هستند.

دکتر سیامک دیوشلی به تازگی موفق به قبولی در مقطع فوق تخصص شده بود.

* - مرگ چهارمین پرستار بر اثر ابتلا به کرونا

روز جمعه ۱۶ اسفند، علی شیخ مرادی که قبلا سوپروایزر بیمارستان خمینی محلات بود و این روزها در بیمارستان قائم رشت کار می‌کرد، بر اثر ابتلا به ویروس کرونا جان خود را از دست داد.

*بیانیه کانون وکلای دادگستری گیلان در خصوص وضعیت بحرانی ناشی از شیوع ویروس کرونا

«قدردانی از کادر سلامت و درمان، نباید ضعف نظام مدیریتی حاکم بر کشور را در مسئله کرونا تحت‌الشعاع قرار دهد»

همه‌گیری و شیوع ویروس کرونا و به مخاطره افتادن سلامت و امنیت جانی شهروندان، اگرچه ضعف نظام مدیریت در عدم اطلاع‌رسانی به‌موقع، قرنطینه‌نشدن مناسب و مقتضی، ناتوانی در تهیه امکانات مناسب و غیره را به منصفه ظهور رساند و جامعه را متصور به «بی‌دولتی» یا «ناکارآمدی دولت» نمود، اما به موازات نشان داد که جامعه ایران از چه سرمایه انسانی‌ای برخوردار است. در بحران کرونا، سرمایه انسانی در بخش سلامت و درمان (پزشکاران، پرستاران و سایر کادر درمان) نشان داد که هم از توانمندی و هم آن اندازه از تعهد و فداکاری برخوردار است که برای تضمین سلامت و حیات هموطنان خود، ایایی از به‌خطر انداختن جان خود نداشته و ایثارگرانه در خط مقدم جنگ، آماده جان‌فشانی باشد. این شایستگی، شایسته بهترین دروها و سپاس‌ها هستند. کانون وکلای دادگستری گیلان به تاسی از سایر کانون‌های وکلا، آمادگی خود بر ارائه خدمات مشاوره و معاضدت حقوقی و نیز وکالت رایگان این عزیزان را در صورت نیاز تا یک سال آتی اعلام می‌دارد.

اما قدردانی از کادر سلامت و درمان، نباید ضعف نظام مدیریتی حاکم بر کشور را در مسئله کرونا تحت‌الشعاع قرار دهد. در راستای بیان حقوق حقه شهروندان، طرح پرسش‌ها و ابهامات آتی، ضروری به نظر می‌رسد:

۱. چگونه و با چه منطقی قابل دفاع است که از یک سو، شهروندان را به حضور در منزل و عدم خروج از آن دعوت می‌کنیم و از سوی دیگر، ادارات و نهادهای عمومی را تعطیل نکرده و جان و سلامت کارکنان ادارات و نهادهای عمومی و خصوصی و مراجعه‌کنندگان را به مخاطره می‌افکنیم؟

۲. اهمیت جان و سلامت شهروندان، مستلزم آن است که در مقابله با بحران کرونا، فرماندهی با شخص اول قوه مجریه باشد. ریاست محترم جمهور در وضعیت بحرانی موجود، چه کار مهم‌تری از فرماندهی بحران کرونا دارد که این مهم را به وزیر بهداشت تفویض کرده که مشخص نیست چه میزان قادر به همراه کردن دستگاه‌ها و نهادهای عمومی و دولتی با خود است. مکاتبه اخیر نامبرده با رییس جمهور در عدم انجام تعهدات وزارت صنعت، گویای واقعیت است.

۳. با توجه به شیوع گسترده ویروس کرونا و تعطیلی بسیاری از کسب و کارها و ابتلاء بسیاری از شهروندان نابرخوردار، نظام بیمه و تأمین اجتماعی و سایر نهادهای حمایتی، چه اقدام یا اقداماتی در جهت مقابله با بحران اقتصادی و اجتماعی نموده یا در دست اجرا دارد؟

۴. بی‌توجهی به توصیه مسئولان در خروج از منزل و سیل گسترده مسافرت بویژه به شهرهای شمالی در این ایام خطرناک، جدای از آنکه ضعف نظام آموزشی و فرهنگی کشور را نشان می‌دهد، آیا بیانگر ناتوانی نظام مدیریت در الزام و اجبار به عدم مسافرت در این شرایط بحرانی نیست؟ اتفاقا الزام و اجبار در این شرایط بحرانی برای مصالح مهم‌تر موجه می‌نماید که به‌رغم گسترده بودن قدرت نظام مدیریت در الزام و اجبار در حوزه‌های غیرضروری، در این مهم شاهد ناتوانی هستیم.

۵. پیام‌های متعارضی که جامعه از نظام رسانه‌ای شاهد آن است، دلیل دیگری است بر تشتت و عدم یکپارچگی در مقابله با بحران. از یک سو وزارت بهداشت توصیه به عدم خروج از منزل دارد و از سوی دیگر شاهدیم که خبرنگار صدا و سیما، با رفتن به بازار و پوشش رسانه‌ای خرید شهروندان، رفتن به خارج از منزل را عادی، به‌هنجار و خوشایند جلوه می‌دهد.

در خاتمه یادآور می‌شود که به شهادت مقامات بهداشت جهانی، در ایران درگیر مسئله «کرونا»، مشکلی از جهت سرمایه انسانی در مقابله با بحران وجود ندارد. مشکل، کمبود امکانات است. برآوردن امکانات و انجام سایر تعهدات حقوق بشری و شهروندی مستلزم وجود «بزم‌امداری» است که امید است «کرونا» همگان را متوجه این آسیب نموده و نظام مدیریتی را به اصلاح خود مجاب نماید.

هیأت مدیره کانون وکلای دادگستری گیلان

۱۷ اسفند ۱۳۹۸

* - ادامه اعتراضات پرستاران نسبت به عدم توزیع امکانات و تجهیزات درمانی برای مقابله با کرونا:

۱- پرستاران بیمارستان امینی لنگرود: ادامه کار بدون تجهیزات هیچ پرستاری در بیمارستان باقی نمی گذارد

جمعی از پرستاران بیمارستان امینی لنگرود در اینستاگرام و دیگر شبکه‌های اجتماعی از نبود امکانات و تجهیزاتی مانند ماسک، لباس مخصوص مراقبت از بیماران و از همه مهم‌تر از نبود دارو و کیت‌های آزمایشگاهی در این بیمارستان خبر دادند و نوشتند: « در صورت ادامه خدمت بدون تجهیزات حفاظتی مناسب و استاندارد قطعا هیچ فردی برای پرستاری از بیماران در بیمارستان امینی لنگرود باقی نمی ماند و همه پرستاران مبتلا خواهند شد. »

۲- اعتراض پرستاران سیستان و بلوچستان نسبت به نبود امکانات حفاظت فردی و کیت تشخیص کرونا و عدم اطلاع رسانی در استان

یکی از پرستاران که در بیمارستانی در زابل مشغول به فعالیت است می گوید: تاکنون هیچ گونه کیت تشخیص کرونا در بین پرستاران توزیع نشده و پوشش‌مان برای مقابله با این بیماری به هیچ وجه امن نیست.

او می گوید: بی اطلاعی از اینکه مبتلا به کرونا شده ایم یا خیر ، سبب دل نگرانی این روزهایمان شده و گویا تدبیری نیست. مدت هاست خانواده هایمان را ندیده‌ایم و نمی دانیم وضع‌مان چگونه است.

یکی دیگر از پرستاران بیمارستان امام علی در زاهدان، هم با اشاره به اینکه مردم بی دفاع هنوز نمی دانند که چه کار باید بکنند می گوید: بسیاری از ما که مستقیم با این موضوع درگیر هستیم هیچ گونه تستی برای تشخیص کرونا نداده ایم چون اساسا کیت تشخیص کرونا در زاهدان نیست و آزمایش ها هنوز هم به تهران ارسال می شود.

وی ادامه می دهد: پوشش کادر درمانی بیمارستان به هیچ عنوان امن نیست. اصلاً وسایل حفاظت فردی نداریم و در هر شیفت نفری یک یا دو ماسک به پرستاران می دهند که هر دو ساعت باید عوض شود اما به دلیل نبود ماسک مجبوریم تمام شیفت را با همان یک ماسک سر کنیم. ما گان مخصوص نداریم و تنها پرسنل بحران گان مخصوص دارند که آن هم معمولی است. اوضاع بهداشتی بیمارستان اصلاً مناسب نیست و متأسفانه تجهیزات کافی برای مقابله با این بیماری را نداریم.

این پرستار ۳۵ ساله اما مهم ترین مسئله این روزها را عدم اطلاع رسانی درست از سوی دستگاه‌های مربوط می داند و می گوید: مردم هنوز نمی دانند چه کنند و در صورت داشتن علائم این بیماری به کجا باید مراجعه کنند. اغلب پزشکان در این روزها از ویزیت بیماران سرباز می زنند و آنها را به بیمارستان‌ها می فرستند. بیمارستان‌هایی که دست‌شان خالی است، نه کیتهای هست که در مدت زمان کوتاهی خیال بیمار را راحت کند و نه دارویی و تختی که بیمار اطمینان یابد پروسه درمانش شروع شده است. با دست خالی چه کار می توان کرد.

*** - کرونا جان کارگران شهرداری یاسوج را تهدید می‌کند، کارگرانی که ۳ ماه حقوقشان پرداخت نشده است**

جان کارگران شهرداری یاسوج که در نبود ایمنی و بهداشت و حداقل امکانات از جمله ماسک و دستکش، در جمع آوری زباله مشغول به کار هستند، در خطر است. کارگرانی که با دغدغه عدم پرداخت ۳ ماه حقوق هم در حال دست و پنجه نرم کردن هستند.

یکی از کارگران شهرداری یاسوج به خبرنگار یک رسانه محلی گفت: ویروس کرونا شیوع پیدا کرده و واقعاً ترسیده‌ایم، اما راهی نداریم، مجبور هستیم که کار کنیم وقتی اخبار فوتی کرونا را می‌شنوم و واقعاً نگران می‌شوم.

این کارگرافزود: ماسک و دستکش را خودم خریداری کردم، شهرداری و پیمانکار پیگیری نمی‌کنند و کاری به کارگران شهرداری ندارند و سرشان برای ما درد نمی‌کند.

او از حقوق معوق خود می‌گوید: حقوق سه ماه را پرداخت نکرده‌اند، پیمانکار نگران کارگران نیست و فقط نگران این هست که ضرر مالی نکند و اصلاً و اسش اهمیت ندارد که حقوق و بیمه کارگر پرداخت شود و یا ما زنده بمانیم.

این کارگر، از سفره خالی شب عید می‌گوید: عید! شرایط اقتصادی کارگران سخت شده و اقلام اساسی گران شده است، آدم فقیر نمی‌تواند سفره عید پهن کند اما پولدارها می‌توانند، آدم فقیر شب عید ندارد. ۵ دختر و ۲ پسر دارم و نمی‌توانم برای آنها پوشاک و خوراک بخرم.

یک کارگر دیگر شهرداری یاسوج گفت: وسایل بهداشتی از جمله الکل، ماسک و دستکش بین کارگران شهرداری توزیع نشده و برای پیشگیری از ویروس کرونا آموزشی نداده‌اند. بهداشت و درمان استان هم هیچ برنامه آموزشی برای کارگران نداشتند و هیچکسی به فریاد کارگران نمی‌رسد.

*** ادامه روند بیکاری کارگران بدلیل کرونا و بلا تکلیفی معیشتیشان در پی عدم تعیین تکلیف سریع دولت نسبت به بهره‌گیری از بیمه بیکاری**

رئیس اتحادیه هتل‌داران مشهد: در استان خراسان رضوی ما مجموعه ۲۵۰ هتل فعال داریم که برخی از آنها وابسته به سازمان‌ها و ارگان‌ها است اکثر این هتل‌ها تعطیل شده‌اند و کمتر از ۵ درصد آنها فعالیت می‌کنند آن هم به دلیل وجود میهمانان ویژه است که بتوانند خدمات رسانی کنند.

اگر به طور متوسط هر هتل دارای ۱۰۰ نفر کارگر باشد، ما شاهد حجم عظیمی از بیکاری آن هم در شب عید هستیم. البته هیچکدام از هتل‌ها نیروهای خود را اخراج نکردند بلکه آنها را به مرخصی‌های اجباری فرستادند به امید آنکه زودتر اوضاع به حالت قبل برگردد.

*** - جان باختن ۶ کارمند بانک بر اثر ابتلا به کرونا**

مرگ ۶ کارمند بانک در روزهای اخیر زنگ خطر را برای کارکنان شبکه بانکی و البته شهروندان مراجعه‌کننده به شعب بانک‌ها،

*** - گسترش روند اخراج و مرخصی اجباری کارگران و بیکاری زحمتکشان بر اثر کرونا و دست روی دست گذاشتن دولت**

روند اخراج و مرخصی اجباری کارگران بدلیل شیوع ویروس کرونا رو به گسترش است و دولت دست روی دست گذاشته است.

گزارشات رسانه ای شده حاکیست که تعداد زیادی از واحدهای تولیدی و خدماتی در ۱۰ روز گذشته اقدام به اخراج کارگران خود کرده اند و تعدادیشان هم کارگزارانشان را به مرخصی اجباری اعزام کرده اند و بخشی از واحدها هم به کارگزارانش اعلام کرده اند که قادر به پرداخت حقوق و عیدیشان نیستند.

کشور با موج جدیدی از بیکاری رو به رو شده است. همچنین بخشی از واحدهای تولیدی هم به نیروهای خود اعلام کرده اند که توان پرداخت مطالبات آن که شامل عیدی و حقوق می شود را ندارند و تنها می توانند به آن ها به صورت علی الحساب، پرداختی داشته باشند.

روز چهارشنبه ۱۴ اسفند، مدیرعامل آژانس هواپیمایی علی بابا از اخراج ۱۸۲ کارگرس خبر داد.

آژانس مسافرتی الی‌گشت هم از اخراج ۸۰ کارگرس خبر داد.

روز یکشنبه ۱۸ اسفند، رئیس اتحادیه هتل‌داران مشهد از اعزام صدها کارگر هتل استان خراسان رضوی به مرخصی اجباری خبر داد.

فعالیت‌های ساختمانی متوقف و هزاران کارگر فصلی بیکار شده اند.

با تعطیلی بازار روزها بسیاری از دستفروشان ممر درآمدشان را از دست داده اند.

کسب و کارهای اینترنتی هم از رونق افتاده است.

همانگونه که دولت و وزارتخانه های کار و صنعتش برنامه ای برای مقابله با شیوع ویروس کرونا در راستای حفظ جان کارگران و خانواده هایشان بتصویب نرسانده و به اجرا در نیاموردند در ادامه نسبت به بلا تکلیفی معیشتی کارگران بیکار شده هم روزه سکوت گرفته و دست روی دست گذاشته اند.

*** - کارفرمای کارگاه مبل سازی جنت بجنورد برای جان کارگران ارزشی قائل نیست**

«کارگران کارگاه مبل سازی جنت بجنورد از مواد ضد عفونی کننده و دستکش مناسب و حتی ماسک محروم هستند. این کارگران در شرایطی از ماسک محروم هستند که در شرایط عادی به دلیل برشکاری چوب ها و گرد خاک حاصل از آن به طور دائم از ماسک استفاده میکنند. اما در این شرایط بحرانی کارفرما به دلیل افزایش قیمت ماسک از خرید آن خودداری میکند.»

گزارش دریافتی: کارگاه "مبل سازی جنت" در کیلومتر ۷ جاده بجنورد - مشهد است. این کارگاه که ۱۸ نفر کارگر اهم از استاد کار، شاگرد، منشی، نیروی اداری و فروشنده دارد. در این شرایط "شبه جنگ" به قول مسئولین، که کرونا بخشی از جامعه را درگیر کرده است. کارگران صنعتی به دلیل ازدیاد نفرت در محل کار و مراد شده مستمر بین کارگران در خطر بیشتری نسبت به دیگر اقشار جامعه قرار دارند. که کارگران "مبل سازی جنت" بجنورد هم از این خطرات در امان نیستند. اما متأسفانه کارفرما از ایجاد شرایط ایمن و بهداشتی برای کارگران سرباز میزند.

این کارگران از مواد ضد عفونی کننده و دستکش مناسب و حتی ماسک محروم هستند. این کارگران در شرایطی از ماسک محروم هستند که در شرایط عادی در طی سال به دلیل برشکاری چوب ها و گرد خاک حاصل از آن به طور دائم از ماسک استفاده میکنند.

اما در این شرایط بحرانی کارفرما به دلیل افزایش قیمت ماسک از خرید آن خودداری میکند. و حتی از شستشوی روزانه محیط کار و تنها سرویس بهداشتی کارگاه با محلول ارزان قیمت آب و ایتکس که درخواست کارگران بوده است هم مخالفت کرده و گفته است: نه نیرو این کار و نه وقتش را داریم.

* - جان باختن ۲ کارگر بیمارستان گلزار رشت بر اثر ابتلا به کرونا

۲ کارگر شاغل بیمارستان گلزار رشت بنام های آل حسینی و ذهاب بر اثر ابتلا به کرونا جانشان را از دست دادند.

* - کارگران نگران از ابتلا به کرونا با دغدغه نداشتن امنیت شغلی و معیشتی و دولت بی عمل و بخشنامه ای

سخن همکار:

در روز هایی که شیوع کرونا زندگی همه مردم را دچار اختلال کرده است. روز هایی که هر کس را میبینیم خواستار قرنطینه شهرها و افراد است و بازار های خرید و فروش در بدترین حالت ممکن خود به سر میبرد. اوضاع کارگران بدتر از هر قشر دیگری است. بطور مثال به گفته رئیس اتحادیه هتلداران تهران ۵۰٪ هتل های تهران تعطیل شده است و ضریب اشغال هتل ها به ۵٪ کاهش پیدا کرده است. این یعنی دادن مرخصی اجباری به کارگران و بنا به گفته رئیس اتحادیه هتلداران مشهد از مجموع ۲۵۰ هتل مشهد تنها ۵٪ هتل ها باز هستند و مابقی کارگران خود را به مرخصی بدون حقوق فرستاده اند. به گفته اصغر میر ابراهیمی رئیس اتحادیه رستوران داران تهران فروش رستوران ها ۳۵٪ درصد کاهش داشته است که موجب اخراج بعضی کارگران شده است.

علی اکبر نریمانی رئیس اتحادیه چلو کباب فروشی ها، مجموعه فروش چلو کبابی های تهران به دلیل شیوع کرونا به زیر ۳۰٪ کاهش داشته است که به همین دلیل بسیاری از اعضا صنف تعطیل کرده اند و کارگران را تا بهتر شدن اوضاع اخراج موقت کرده اند.

همچنین اسدالله احمدی رئیس اتحادیه اغذیه فروشان تهران بیان کرده است که به دلیل این بیماری اکثر مغازه ها بسته اند و مابقی با ظرفیت ۳۰٪ توان کار دارند. که به همین میزان کارگران خود را کاهش داده اند.

علی بهرمند رئیس اتحادیه قنادی ها هم گفته است این صنف بطور کامل در رکود است.

محسن نظری رئیس اتحادیه قهوه خانه دار های تهران گفته است که ۹۵٪ از ۵ هزار واحد این صنف تعطیل شده اند و کارگران در مرخصی اجباری بدون حقوق قرار دارند.

اکبر شاه‌رخی رئیس اتحادیه گل و گیاه تهران از کاهش ۷۰٪ فروش و به تبع آن اخراج کارگران خبر داده است و روئسای اتحادیه‌های خیاطان و فرش شوی‌ها از کاهش ۵۰٪ فروش خدمات و اخراج نیروی کار خود اطلاع می‌دهند.

مسعود طباطبایی مدیر سایت علی بابا با افتخار از اخراج ۲۴٪ پرسنل خود سخن می‌گوید.

به این لیست میتوان بسته شدن کارگاه‌های ساختمانی و مرخص کردن نیروهای کار چه کارگر ساده ساختمانی باشد یا گچ کار، بنا و... و رکود کم سابقه در بخش گردشگری که تورلیدر‌ها را بیکار کرده یا مربیان باشگاه‌های ورزشی را اضافه کرد.

تمام اینها بخشی از ستم مضاعفی است که بقیه نیروی کار را در این شرایط بحرانی گرفته است. کارگرانی که با توجه به گزارشات فراوان از نبود ایمنی و بهداشت متناسب با اوضاع کنونی کشور در محیط کار دست به گریبان هستند و از سوی دیگر اخراج و مرخصی اجباری بدون حقوق را در پیش روی خود دارند.

در شرایطی که عدم رعایت اصول ایمنی و بهداشتی در محل کار کارگران را تهدید می‌کند و موج اخراج، مرخصی اجباری و بدون حقوق کارگران و بیکاری زحمتکش‌شان در حال گسترش روزافزون است، از یکطرف دولت و وزارت کار به صدور بخشنامه‌ها اکتفا کرده و با حق برخورداری از بیمه بیکاری کارگران بیکار شده دلیل کرونا و حمایت از زحمتکشانی که ممبر درآمدشان را از دست داده اند تعیین تکلیف نمی‌کند و از طرف دیگر با عدم نظارت نهادهای ذیربط دولتی کارفرمایان به عدم بکارگیری اقدامات لازم برای مقابله با شیوع ویروس کرونا ادامه می‌دهند.

کارگرانی که ضمن نگرانی ابتلا به کرونا دغدغه عدم برخورداری از امنیت شغلی و معیشتی را هم دارند، چگونه می‌توانند از خود قرنطینه‌ای اختیاری استقبال کنند؟.

* - مراجعه دوباره خانواده‌های زندانیان سیاسی با ادامه کارشکنی مسئولان برای مرخصی زندانیان روبرو شد

امروز بیستم اسفندماه تعداد زیادی از خانواده زندانیان سیاسی به دادیاری ناظر بر زندان مراجعه نمودند و پیگیر مرخصی زندانیان شدند اما از ورود خانواده‌ها به دادیاری ممانعت کردند و اعلام کرده بودند که تنها لیست ۳۱ نفره‌ای از زندانیان که در محل نصب شده است با درخواست مرخصی شان موافقت شده است و خانواده این تعداد می‌توانند برای انجام امور اداری به دادیاری مراجعه کنند. در نهایت به سه نفر از طرف خانواده‌ها اجازه داده شد که به دفتر دادیار ناظر بر زندان بروند و پیگیر درخواست مرخصی زندانیان شوند اما شخصی که به نمایندگی از وزیری دادیار ناظر بر زندان با خانواده‌ها ملاقات نمود اعلام کرده که خود آنان نیز اصرار بر موافقت با مرخصی زندانیان دارند اما دادستانی باید اجازه این امر را بدهد. همچنین اعلام کرده که فردا و پس فردا نیز اسامی دیگری برای مرخصی اعلام خواهد شد.

پس از آن خانواده‌ها اعلام کرده اند چنانچه فردا و پس فردا با مرخصی زندانیان موافقت نشود روز شنبه به محل دادستانی تهران مراجعه خواهند کرد.

نکته‌ی جالب توجه اینجاست که در لیست ۳۱ نفره امروز اسم گلرخ ایرایی وجود دارد اما با وجود موافقت دادستانی، ضابطین قضایی انجام امور مربوط به مرخصی ایشان را انجام نمی‌دهند و قصد ندارند که بگذارند ایشان به مرخصی بیایند.

این خود نشان می‌دهد که با سرداندن خانواده از سوی دادیاری به دادستانی و برعکس تنها قصد کارشکنی در انجام مرخصی زندانیان را دارند.

زندانیان سیاسی در تماس‌های تلفنی با خانواده‌هایشان از شرایط بسیار بغرنج داخل زندان گفته‌اند. اینکه بخاطر شرایط بحرانی موجود، خطر ابتلای بیماری در داخل زندان بسیار زیاد است و هیچگونه اقدامات بهداشتی در زندانها صورت نگرفته است. این شرایط باعث شده است که زندانیان در وضعیت روحی و عصبی بسیار بدی قرار داشته باشند که خود این وضعیت جان زندانیان را با خطرات جدی دیگری نیز روبرو خواهد کرد.

جان زندانیان در خطر جدی قرار دارد و مسئولیت حفظ سلامت جانی آنها تماماً با مسئولین قضایی و حکومتی است. برای حفظ سلامت زندانیان باید تمامی آنها یا آزاد گردند یا به مرخصی تا پایان دوران بحران فرستاده شوند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران- ۲۰ اسفند ۹۸

* - بی توجهی مدیران شرکت واحد به دستورالعمل شهرداری در برخورد با کارگرانی که بیمارهای خاص و زمینه ای دارند

بر اساس بخشنامه شماره دو اداره منابع انسانی شهرداری تهران دستور العملی از سوی شهرداری به شرکت های تابعه ابلاغ گردیده تا کارگرانی که بیماری های پیش زمینه ای مانند دیابت و قلبی و عروقی و ریه و بارداری و در کل بیماری های خاص دارند مدیران بخش های مختلف با توجه به انتقال سریع بیماری کرونا و شیوع گسترده این ویروس خطرناک در محیط های کار موظف هستند کارگرانی که دارای بیماری های خاص هستند را حداقل امکان از محیط های کار خطرناک دور کنند و یا با کاهش ساعات کار و رعایت شرایط ایمنی بهداشت فردی برای این کارگران شرایطی فراهم کنند تا کمتر در معرض خطر ابتلا به بیماری کرونا شوند.

متأسفانه براساس گزارشات متعدد به سندیکای واحد کارگران میگویند نه تنها هیچ امکانات حفاظتی بهداشتی از قبیل ماسک و دستکش و مواد ضد عفونی کننده شخصی در اختیار نداریم، حتی با وجود بیماری های مختلف و خاصی که تعدادی از ما کارگران داریم همچنان باید در خطرناک ترین محیط های کار در شرکت واحد کارکنیم لذا اگر دچار بیماری کرونا هم بشویم دیگر با شرایط وجود بیماری های قلبی امکان باز یافتن سلامتی و گذر از این بیماری بسیار غیر ممکن خواهد شد در صورتی که مدیران شرکت میتوانند با توجه به دستور العمل شهرداری کارگران بیمار را از محیط های خطرناک دور نگاه دارند تا این بحران برطرف شود لذا این کارگران قبلاً هم از سوی شورای پزشکی از کارهای سخت و خطرناک منع شده اند و در پرونده هایشان شرایط بد جسمانی شان وجود دارد.

براساس گزارشات رسیده به سندیکای واحد ، متأسفانه کارگران بیمار همچنان در محیط های کار خطرناک مشغول بکار هستند و مدیران سامانه های شرکت واحد هم با بی توجهی به دستور العمل و بخشنامه شهرداری تهران و بی توجهی به وضعیت جسمانی این کارگران ، هیچ تمهیداتی و تدابیری هم برای رعایت حال این کارگران بیمار که در چنین شرایط سخت و دشواری کار میکنند در نظر نگرفته اند.

سندیکای کارگران شرکت واحد تاکید دارد حفظ جان کارگران در این شرایط بحرانی از نکات ایمنی بهداشت کار بعهدہ کارفرما میباشد و مسئولیت هرگونه حوادث از این قبیل به عهده کارفرماست.

* - خودسانسوری کرونایی وزارت نفت

بعد از شیوع بیماری کرونا وزارت نفت طی بخشنامه ای تاکید کرده است آمار بیماران کرونایی شرکتها و زیر مجموعهها تنها باید به این وزارتخانه اعلام گردد و این آمار به هیچ وجه نباید رسانه ای شود.

برپایه گزارش رسانه ای شده بتاريخ ۲۱ اسفند، این بخشنامه فضای عجیبی هم در مجتمعات پتروشیمی و شرکت های زیر مجموعه وزارت نفت ایجاد کرده؛ به گونه ای که وقتی با این مراکز تماس برقرار کردیم و درباره موارد مشکوک به کرونا از آنها پرسیدیم بیشتر از آنکه از خود کرونا بترسند از انتشار اخبارشان و متعاقباً در دسر ها و تیباعات احتمالی آن میترسیدند.

این در حالی است که علی رغم اصرار کارشناسان بر تعطیلی موقت شرکت های نفتی، وزیر نفت به شدت در مقابل این اتفاق مقاومت می کند و در حالی که ستاد ملی مبارزه با کرونا ساعات کار اداری تهران را کاهش داده و ساعت ۱۳ را پایان کار اداره ها عنوان کرده، اما وزیر نفت این ابلاغیه را برای اجرا امضا نکرد تا نفتی ها مجبور باشند تا ساعت ۱۶ در محل کار خود حاضر باشند. این موضوع با اعتراضات کارکنان نفت مواجه شد.

در واقع وزیر نفت زیر بار کاهش ساعات کاری کارکنان نفت نمی‌رود؛ او گفته است مصوبه ستاد ملی مبارزه با کرونا که مقرر کرده ساعت کار اداره‌های سه ساعت کاهش یابد، برای وزارت نفت لازم الاجرا نیست. زنگنه که به طور کلی برای خود منزلتی فراتر از این نامه‌نگاری‌ها قائل است، می‌گوید این مصوبه باید از طریق ریاست جمهوری و یا وزارت کشور ابلاغ شود.

حال باید دید آیا پنهان کردن آمار کارکنان کرونایی و مشکوک به کرونا کمکی به این وزارتخانه در کنترل این بیماری خواهد کرد؟

* - بحران کرونا و ویروس در صنعت برق: از جان باختن همکاران تا کار در شرایط غیرایمن

«نکته قابل توجه در مدیریت بحران چند هفته گذشته کرونا در صنعت برق، تفاوت حضور مسئولان صنعت برقی با بدنه کارشناسی و کارکنان و سیمبانان و ماموران و ... است. در اغلب موارد، مدیران و معاونان برقی یا نیستند و یا اگر هم حضور نمادین دارند در شرایط ایمن به کار خود ادامه می‌دهند، اما ماموران و کارکنان شرکت‌های برقی مجبور به حضور در اجتماع و اجرای فعالیت‌های برقی هستند که خیلی از آن‌ها ضرورتی به انجام فوری آن‌ها نیست»

ویروس کرونا و مشکلاتی که در پی آن کشور را فرا گرفت چنان مصیبتی در پی داشته است که کشور را دچار شوک و بحرانی عظیم کرده است. بحرانی که همه بخش‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و ... را برگرفته و با مدیریت ناکارآمد مسئولین ما مشخص نیست کی به پایان برسد. صنعت برق هم مانند دیگر صنایع ایران از این بحران آسیب‌های جدی دیده و شرایط سختی را در هر دو بخش دولتی و خصوصی شاهدیم.

سه تن از همکاران برقی مان فقط در گیلان بر اثر کرونا جان باختند، ولی دریغ از یک حمایت و تسلیت از سوی مقامات ارشد صنعت برق ایران و وزارت نیرو.

هنوز چند هفته ای بیشتر از بحران کولاک برف و قطعی برق گیلان نگذشته است و حتما بیاد دارید که همین همکاران صنعت برقی چه سختی‌ها که نکشیدند و حتی کشته و زخمی هم دادند اما باز هم دیده نشدند.

در بی تفاوتی روابط عمومی‌ها، خود همکاران صنعت برقی با راه اندازی کمپینی بنام "کرونا منتظر شهر بی برق است" در پی نشان دادن گوشه‌ای از تلاش‌هایی هستند که برای روشن نگه داشتن چراغ برق در کشور انجام می‌دهند. آن‌ها نوشته‌اند با دستان خالی و بدون داشتن تجهیزات بهداشتی مناسب در جبهه‌ای دیگر کنار مردم و کادر پزشکی ایستاده‌اند.

تعدادی از مهندسان و کارکنان شرکت‌های دولتی و خصوصی صنعت برق کرونایی شده‌اند و با مرگ دست و پنجه نرم می‌کنند، اما گزارشی از وضعیت آن‌ها منتشر نشده است. بقیه کارکنان هم که تحت شرایط روحی نامناسب ناشی از کرونا قرار دارند در حالی که به کار خود ادامه می‌دهند که معتقدند در خیلی از موارد امکان دورکاری یا مرخصی وجود دارد، ولی وزارت نیرو و شرکت‌های برق اجازه پیاده سازی چنین برنامه‌ای را نمی‌دهند.

تعطیلی بخش خصوصی هم که به لطف شرایط اقتصادی سیاسی ایران از چند ماه قبل‌تر شروع شده بود در اسفندماه تشدید شد و عملاً این بخش به اغماء رفته است. بخش خصوصی خیلی سریعتر به کرونا واکنش نشان داد و در اغلب شرکت‌ها شرایط دورکاری و یا مرخصی‌های همکاران با برنامه ریزی کاملتر و دقیق تری در حال اجراست. تشکل‌های صنفی مختلف نیز با اشاره به شرایط فورس ماژور از بخش دولتی درخواست کرده‌اند تا به بخش خصوصی و پیمانکاران و قراردادهای فرصتی برای جبران این بحران داده شود.

با اینکه وزیر نیرو به صراحت اعلام کرد مردم نگران قبوض برق و آب خود نباشند، اما گزارش‌های متعددی داریم که همچنان اخطارهای قطع برق به مردم ارسال می‌شود و این نشان از برنامه‌ریزی وزارت نیرو دارد. از یک طرف وزیر نیرو می‌خواهد ژست همراهی با کرونا بگیرد و از طرفی دیگر، توانیر در هزینه‌های خود مانده و منتظر وصول مطالبات است و شرکت‌ها مجبورند وصل مطالبات را با جدیت پیگیری کنند.

نکته قابل توجه در مدیریت بحران چند هفته گذشته کرونا در صنعت برق، تفاوت حضور مسئولان صنعت برقی با بدنه کارشناسی و کارکنان و سیمبازان و ماموران و... است. در اغلب موارد، مدیران و معاونان برقی یا نیستند و یا اگر هم حضور نمادین دارند در شرایط ایمن به کار خود ادامه می‌دهند، اما ماموران و کارکنان شرکت‌های برقی مجبور به حضور در اجتماع و اجرای فعالیت‌های برقی هستند که خیلی از آن‌ها ضرورتی به انجام فوری آن‌ها نیست. مامورین قرانت در اکثر شهرها همچنان به فعالیت ادامه می‌دهند و وصول مطالبات ادامه دارد.

وزارت نیرو و شرکت‌های زیرمجموعه باید با تمدید مهلت قراردادهای صدور مجوزها، واگذاری‌ها و... به مراجعه کنندگان و ارباب رجوع توضیح دهد که در آینده نیز فرصت پیگیری کارها وجود دارد و نیازی نیست برای امور غیرضرور به ادارات کشانیده شوند. با این وضعیتی که مسئولان مملکتی ما در پیش گرفته اند به این زودی‌ها از شر این ویروس خلاص نمی‌شویم و بهتر است خودمان جدی بگیریم.

بخشی از یک گزارش رسانه ای شده بتاريخ ۲۱ اسفند

* - مقابله با کرونا و جمع چندین ساعته زاهدانی ها در صف های طولانی سیلندرگاز!؟

علیرغم هشدار در ارائه راهکارهای مقابله با کرونا و عدم برگزاری مراسم و یا حضور در تجمعات و... اما اهالی زاهدان برای یافتن یک سیلندرگاز باید ساعتها در صف های طولانی معطل باشند.

به گزارش ۲۱ اسفند یک منبع خبری محلی، در حالی مهمترین راه انتقال ویروس کرونا و سرایت بیماری از طریق تجمعات مردم در کنار یکدیگر است که مردم کلانشهر زاهدان این روزها همچنان برای یافتن یک سیلندرگاز در صف های طولانی چشم به راه ماشین حمل گاز هستند.

عدم مدیریت صحیح در پخش این کالای اساسی ماه هاست ادامه دارد و مردم با کمبود گاز خصوصا در شروع فصل پاییز و زمستان همواره گلایه داشته و با کمبود و صف های طولانی دست و پنجه نرم می کنند.

یکی از اهالی زاهدان در این خصوص گفت: با وجود بازگشت مجدد سرمای هوا به این منطقه نیاز مردم به استفاده از سیستم های گرمایشی همچون بخاری زیادتر از قبل شده که یکی از علل اصلی دیگر، گرم کردن محیط خانه برای در امان ماندن از ویروس کرونا است.

وی بیان کرد: همواره شاهد وجود صف های طولانی و منتظر ماندن چندین ساعته اهالی در مکان های مختلف سطح شهر هستیم که می طلبد مسئولان چاره ای اساسی بیاندیشند زیرا مردم از وعده وعید های واهی برخی از دست اندرکاران دل بریده و خواهان رسیدگی جدی به این امر هستند.

یکی دیگر از اهالی زاهدان با بیان اینکه تجمعات خود عامل انتقال ویروس کرونا بین افراد است، افزود: اگر طرح توزیع الکترونیک گاز به درستی اجرا می شد قطعا مشکلات موجود حل و مردم هر روز در صف ها طولانی معطل نمی شدند.

وی گفت: بارها با شرکت گاز تماس گرفته و درخواست کپسول گاز کردیم اما هیچ کس پاسخگوی نیست.

بنابراین با توجه به تعطیلی مدارس، دانشگاه ها و توصیه های فراوان مسئولان بهداشتی مبنی بر در خانه ماندن و عدم سفرهای نوروزی؛ می طلبد تا مسئولان دست اندرکار در تامین مایحتاج مردم "سیلندرگاز" عزمی جدی داشته باشند تا از جمع چندین ساعته در هوای سرد برای یافتن یک سیلندر جلوگیری شود زیرا تداوم این امر منجر به نگرانی بیش از حد مردم در ابتلای به این ویروس و در پی آن سلب آسایش جسم و روح آنها می شود.

*** - جان باختن یکی از کارکنان بیمارستان بهشتی شیراز بر اثر ابتلا به کرونا**

فریبا ایزدیناهی یکی از کارکنان بخش اداری بیمارستان بهشتی شیراز بر اثر ابتلا به بیماری کرونا جانش را از دست داد.

*** - پرستار بیمارستان فیاض بخش تهران بر اثر ابتلا به ویروس کرونا جان باخت**

مولود جعفری پرستار بیمارستان فیاض بخش تهران بدلیل ابتلا به ویروس کرونا جان باخت.

*** - اعتراض کارگران کارخانه شیشه قزوین نسبت به عدم بکارگیری اقدامات لازم برای مقابله با شیوع ویروس کرونا**

کارگران کارخانه شیشه قزوین واقع در ۲۵ جاده تاکستان به ابهر، مقابل روستای فارسجین اعتراضشان را نسبت به عدم بکارگیری اقدامات لازم برای مقابله با شیوع ویروس کرونا، رسانه ای کردند.

این کارگران به خبرنگار یک رسانه محلی گفتند: متأسفانه از زمان شیوع ویروس کرونا به جای تعطیلی موقت شرکت و سایر تمهیداتی که باید توسط مدیران اتخاذ شود همچنان شرکت فعال بوده، ایاب و ذهاب کارگران توسط اتوبوس انجام شده و یک ساعت طی مسیر از قزوین تا فارسجین و بالعکس تبدیل به تهدیدی جدی برایشان گشته است.

آنها افزودند: تنها اقدامی که از سوی مسئولین بهداشت شرکت انجام شده تب سنجی در اتوبوس و پیش از ورود به شرکت جهت قرنطینه موارد مشکوک به ابتلا بوده که نهایتاً شاهد بروز تب چند نفر از کارگران بودیم.

این کارگران تاکید کردند: سرو غذا همچنان در سلف سرویس مرکزی شرکت انجام می‌شود که خود گواه بی توجهی مدیران به سلامت کارگران است.

*** - چماق اخراج و تهدید اخراج کارفرمایان بالای سر کارگرانی که بدلیل کرونا بر سرکار حاضر نشوند**

کاریابی‌های رشت در همین هفته که اوج بحران کرونا در این شهر بوده و استان منطقه قرمز اعلام شده بیکار نبوده‌اند. فشار کارفرماها برای گرفتن نیرو در این زمان بیش از هر زمان دیگر شده و مجید که مدیر یکی از همین کاریابی‌هاست به خبرنگار رسانه ای گفت: با وجود آنکه گفته‌اند در این شرایط تعطیل‌اند اما همچنان تماس تعدادی از کارفرماها قطع نمی‌شود. کسانی که نیروی کارشان یا به دلیل ابتلا به بیماری کرونا دیگر نمی‌تواند سر کار حاضر شود یا درخواست‌شان تعطیلی کارگاه‌ها بوده که در این شرایط نمی‌خواهند سرکار حاضر شوند، اما اخراج شده‌اند. مجید می‌گوید درخواست کارفرمایان برای استخدام نیروی جایگزین، آنها را کلافه کرده و این درحالی است که تمام کارخانه‌ها و کارگاه‌ها در شرایط حساس کنونی در شهر صنعتی رشت مشغول به کارند: «مگر اعلام نشده که باید شهر تعطیل شود، چطور کارگران در این شرایط باید سرکار حاضر شوند و اگر هم نیابند به سرعت نیرویی جایگزین‌شان می‌شود؟» او و تعداد دیگری از همکارانش از همکاری با این کارفرمایان سر باز زده‌اند اما می‌گویند کم نیستند کارگرانی که مجبورند به دلیل شرایط سخت پیش‌آمده تن به هرکاری بدهند و در این وضع جایگزین کارگران از کار بیرون آمده شوند. «شغل‌هایی در حال حاضر هستند که نیازی به حضور افراد نیست. برای مثال شرکت پخش مواد غذایی که به خارج از استان جنس می‌فرستد در این شرایط برای چه باید کار کند و اصلاً چرا این‌طور کارگر خود را تهدید به اخراج می‌کند. این وضع درباره همه مشاغل صدق می‌کند و حتی کم نیستند قلیان‌سراهایی که کارگران‌شان مجبورند در این شرایط حاضر شوند.»

مجید تنها فردی نیست که چنین موردی را در روزهای اخیر تجربه کرده است. احمد، مدیر کارمایی دیگری است که از فشار تعدادی از کارفرمایان در روزهای اخیر گله دارد و معتقد است این وضع باید هرچه زودتر سامان بگیرد: «شرایط برای همه سخت است. این را می‌دانیم که کارفرمایان هم زیر فشارند اما فشاری که به کارگران می‌آید واقعا سهمگین است و آنها نمی‌توانند زیر فشار این تعدیلاتها و تهدید به اخراجها در صورت نیامدن به سرکار کمر راست کنند.»

ماجرا برای کارگران هم در این روزها همین بوده. بسیاری از آنها با شرایط دشوار مجبور به حضور سرکار شده‌اند. نمونه‌اش بهنام است که در چند روز اخیر سرفه‌های خشک داشته و با وجود آنکه همسرش باردار است، مجبور بوده هر روز در یکی از کارخانه‌های تولید چوب به کارش ادامه دهد: «چند نفر از همکارانمان در بیمارستان بستری شده‌اند. هیچ وسیله‌ای برای ضدعفونی نیست و به راحتی تهدید به اخراج در صورت حاضر نشدن سرکار می‌شویم. من ناامیدم.» نمونه این وضع را سمیرا هم تجربه کرده که در این وضع رشت مجبور است هر روز به آیموه‌فروشی برود و می‌گوید نظارتی برای بستن رستوران‌ها و اغذیه‌فروشی‌ها در این شهر و شهرستان‌های دیگر استان اعمال نشده و مالک آیموه‌فروشی هم به او گفته اگر نمی‌خواهد دیگر نیاید: «برای ۷۰۰ هزار تومان حقوق ماهیانه و با فوق‌لیسانس باید اینجا باشیم. در شرایطی که مشتری چندانی هم نداریم اما کارفرما می‌گوید اگر نمی‌خواهی در این وضع بیایی دیگر نیا.» او هم شنیده در این شرایط به راحتی کارگران اخراج می‌شوند و بعد هم کارفرمایان دنبال نیروی کار جدید می‌گردند و حالا می‌گوید با وجود همه فشارهای روانی خودش هر روز آب و وایتکس درست می‌کند و با خودش به سرکار می‌برد. هنوز آمار درستی از تعداد کارگران اخراجی در شهرهای مختلف وجود ندارد و بیشتر آنها از آن که نام محل کارشان هم بیاید می‌ترسند.

یکی از کارگران کارخانه ایران پوپلین رشت با بیان اینکه ۲۷۰ کارگر این واحد ریسندگی و بافندگی مانند همه کارگران دیگر شرایط سختی دارند و در حالی که سالن‌های ریسندگی و بافندگی فضایی مرطوب و پر گرد و غبار دارد که در حالت عادی هم برای ریه مشکل ایجاد می‌کند، همچنان مجبور به حضور در سرکارند، افزود: «۳۰ زن و ۲۴۰ مرد داریم در سه شیفت. شیفت صبح زن‌ها می‌آیند و مردان در شیفت‌های عصر و شب حاضرند. گفته‌اند در این هفته یک شیفت کم می‌شود اما معلوم نیست این‌طور شود.» به گفته او کارگران این کارخانه در سالن‌هایی شلوغ و مرطوب شیفت‌های ۱۲ ساعته دارند؛ فقط سالن بافندگی هشت ساعته شده است و آنها توان و بنیه‌شان از دست رفته است: «حدود ۳۰ نفر از همکارانمان به صورت مستقیم و غیرمستقیم درگیر کرونا هستند؛ یا خودشان در بیمارستان بستری شده‌اند یا خانواده‌شان. ریه کسانی که در کارخانه‌ای چون کارخانه ما کار می‌کنند ضعیف است و حالا نگرانی ما بیش از پیش است.» به گفته او چندین بار درخواست تعطیلی داده‌اند اما مدیر می‌گوید با توجه به قراردادهایی که دارند باید کار را تحویل دهند تا پول بگیرند و حقوق دهند: «شرکت ما از جمله شرکت‌های سرمایه‌گذاری زیر نظر بانک ملی است و این بانک می‌تواند وام بدهد و بعد از یک یا دو ماه به صورت قسطی پرداخت کنیم، اما این کار را نمی‌کنند.» او از چند شرکت خصوصی خبر دارد که تعطیل کرده‌اند که یکی از آنها نساجی است و دیگری شرکت پارس شهاب.

وضعیت فعلی، وضع تعلیق

فرشاد اسماعیلی، پژوهشگر حقوق کار و تأمین اجتماعی، در روزهای اخیر که بحران کرونا هر لحظه سختی بیشتری از خود نشان می‌دهد، با تماس‌های بسیاری از سوی کارگران مواجه شده و در این میان قراردادهای عجیب بسیاری هم دیده است؛ قراردادهایی ۸۹ روزه و بدون هیچ ضمانتی برای کارگران: «کارفرماها رفتارهای عجیب و غریبی از خود نشان می‌دهند و هرکدام برای رویبرو شدن با این شرایط به گونه‌ای خاص برخورد کرده‌اند. بعضی گفته‌اند باید سر کار بمانید، بعضی گفته‌اند مرخصی اجباری بروید و حقوق و حمایتی هم در کار نیست و تعدادی هم معرفی‌نامه برای وزارت کار نمی‌زنند تا کارگر در این شرایط بتواند بیمه بیکاری بگیرد و آنهایی هم که این معرفی‌نامه را زده‌اند، هیچ مشخص نیست در آینده باز هم آن کارگر را استخدام کنند یا خیر.» به گفته او در این شرایط وضع کارگران غیررسمی سخت‌ترین وضع ممکن است و دیگر باید نگران آنهایی بود که در کارگاه‌های کوچک و خارج از شمول کار مشغول به کارند، آنها که بیمه ندارند، دستفروشان یا در این شرایط حاضر به تن‌دادن به هر موقعیتی می‌شوند: «فضای سرکوب در زیست کارگران به شکل مویرگی وارد شده است و این می‌تواند وضع سختی را در حال و آینده ایجاد کند.» اسماعیلی معتقد است زمانی که کارگران در سود شرکت‌ها سهمی ندارند و سرمایه و مالکیتی برایشان وجود ندارد و فقط فروشنده نیروی کارند، نباید از آنها توقع داشت در شرایط ضرر و زیان حضور داشته باشند؛ چرا که این رابطه به صورت مشارکتی نیست. «از سوی دیگر علاوه بر کارفرماهای خرد، دولت در قامت کارفرمایی بزرگتر و با نقشی عمومی باید این وضع را به بالانس برساند و با ارایه تسهیلاتی به کارفرماها و نظارت بر کارشان این وضع را سامان دهد.»

وضعیت تعلیق

اسماعیلی، پژوهشگر حقوق کار و تأمین اجتماعی، او می‌گوید که باید از تجربه دیگر کشورهای دنیا استفاده کرد و دید در این شرایط بحرانی چطور عمل می‌کنند؛ این در حالی است که در قانون هم موقعیت‌هایی از این دست پیش‌بینی شده و در مواد ۱۵ و ۳۰ قانون کار موقعیت‌هایی از این دست با عنوان «وضعیت تعلیق» نام برده شده‌اند؛ یعنی شرایطی که خارج از اراده کارگر است و در این شرایط یا کارفرما باید حقوق بدهد یا اینکه افراد را برای گرفتن بیمه بیکاری به بیمه‌گذار معرفی کند: «یکی از نگرانی‌هایی که وجود دارد، این است که این اتفاق در پایان سال رخ داده و حالا چشم‌انداز آینده هم بسیار سخت شده است. در این شرایط این دولت است که باید با سوسید، کمک‌هزینه و بسته‌های حمایتی به بستن مدت زمان کوتاهی از کارهای تولیدی کمک کند تا شاید در این شرایط دشوار کارگران بتوانند حداقل زیست ممکن را تجربه کنند و این بحران را هم از سر بگذرانند.»

*ویروس کرونا بهانه‌ای برای سودجویی محتکران و سودجویان و دلیلی دیگر برای خالی‌تر شدن سفره‌های خالی کارگران و مزدبگیران!

عبدالله بلوایی با تأکید بر اینکه در مریوان، ماسک و دستکش نایاب شده و کارگران از این لحاظ مشکل دارند، از بی‌رونق شدن بسیاری از فعالیت‌ها از جمله کولبری می‌گوید.

«کرونا ویروس» خیلی از مشاغل را از رونق انداخته و کارگران بسیاری را بیکار کرده است؛ این درحالی‌ست که تجهیزات بهداشتی فردی به راحتی گیر کارگران نمی‌آید. عبدالله بلوایی در این رابطه می‌گوید: ویروس کرونا بهانه‌ای شده است برای سودجویی محتکران و سودجویان و دلیلی دیگر برای خالی‌تر شدن سفره‌های خالی کارگران و مزدبگیران!

وی با بیان اینکه بهتر بود مرزهای خود را به روی چین می‌بستیم و این آفت بزرگ را به کشور راه نمی‌دادیم؛ می‌افزاید: به بهانه کرونا، سودجویان، ماسک و دستکش و مواد ضدعفونی را به چندین برابر قیمت فروختند و سود کردند اما سر کارگران بی‌کلاه ماند. در این بحران، بی‌عدالتی‌های بسیار دست به دست هم داد تا کارگران و مزدبگیران، نانی به کف نیاورند و نخورند!

او در ارتباط با شرایط کارگران مریوان می‌گوید: در مریوان نیز مانند اغلب شهرهای کشور، ماسک و دستکش کمیاب شد و کارگرانی که مجبور بودند هر روز از خانه خارج شوند، نتوانستند به راحتی اقلام بهداشتی پیدا کنند اما بودند انسان‌های شریفی که پول و سرمایه نداشتند اما شرافت داشتند و ماسک تولید کردند و در همین مریوان، رایگان میان مردم توزیع کردند.

بلوایی اضافه می‌کند: بارها از تریبون‌های رسمی و مجاری خبررسانی اعلام می‌شود که «مردم به مسافرت نروید» اما ماشین‌های ترانزیتی مرز باشماخ (بیست کیلومتر تا مریوان) تا خود شهر مریوان صف کشیده‌اند! ما مردم مریوان گله‌ای از رانندگان این کامیون‌ها نداریم چراکه بسیاری از آنها، دنبال یک نان بخور و نمیر برای خانواده‌هایشان هستند و خودشان قربانیان نظام سرمایه‌داری به شمار می‌آیند، یکی از این رانندگان می‌گفت ۳۵ روز است که خانواده‌ام را ندیده‌ام، اما چه کسی می‌داند که چه تعداد از این ماشین‌ها، ناقل ویروس کرونا هستند؟ چرا وقتی به مردم توصیه می‌شود که مسافرت نروید، کامیون‌های ترانزیت، بدون هیچ کنترلی به مریوان می‌آیند؟!

کولبران را دریابید!

بلوایی در ادامه به وضعیت اشتغال کارگران مریوانی و کردستانی بعد از شیوع کرونا می‌پردازد: خیلی از شغل‌ها، تعطیل و بی‌رونق شده‌اند؛ مثلاً مرز کولبری «ته‌ته» که نزدیک مریوان است، توسط نیروهای انتظامی ایران و کردستان عراق، از دو سمت محصور و بسته شده است و کولبرانی که پیش از این با عبور از مرز به سختی امرار معاش می‌کردند، حالا بیکار و بی‌روزی مانده‌اند.

وی البته تأکید می‌کند که «کولبری» شغل نیست اما خانواده‌های بسیاری در کردستان از راه کول بُردن روزگار می‌گذرانند و بنابراین وقتی مرزها را از دو سو محصور می‌کنند، باید فکری به حال معیشت و سفره‌های خانواده‌های کولبر بکنند.

بلوایی در پایان اضافه می‌کند: در کردستان، بیکاری زیاد بود؛ حالا کرونا هم مزید بر علت شده و خانواده‌های بسیاری که از طریق کار فصلی، کولبری یا ساختمانی پیش از این، کسب درآمد می‌کردند، حالا بدون درآمد مانده‌اند و شب عید، سفره‌هایشان از همیشه خالی‌تر است.

*** - نامه اتحادیه آزاد کارگران ایران به سازمان عفو بین الملل پیرامون خطر فاجعه مرگ زندانیان در زندانهای ایران**

از: اتحادیه آزاد کارگران ایران

به: سازمان عفو بین الملل

همانگونه که مستحضرید شیوع بیماری کرونا در ایران دارد به یک فاجعه انسانی بی سابقه تبدیل می شود. گسترش شدید این بیماری به دلیل مخفی کاری حکومت در اعلام شروع ابتلای افراد به این ویروس و عدم قرنطینه اولین شهر درگیر بیماری و همچنین تبادل ترابری مابین چین و ایران و بسیاری از دلایل دیگر بود. اینکه ابتلا به بیماری تقریباً در کل کشور شیوع پیدا کرده است و جان میلیونها انسان در معرض خطر مرگ قرار گرفته است خود یک فاجعه بسیار بزرگ است. اما در این میان شرایط زندانیانی که در زندان های کشور به سر میبرند بسیار وحشتناک تر است. محیط زندانهای ایران ابداً بهداشتی نیستند و حکومت کمترین اهمیتی به سلامت و جان زندانیان نمی دهد. در این مدت بارها از زندانیان در زندانهای مختلف کشور اخباری به بیرون درز کرده است که بسیار نگران کننده است. اینکه اقدامات بهداشتی از قبیل ضدعفونی کردن محیط زندانها صورت نمی گیرد و هیچگونه وسایلی از جمله ماسک و دستکش و مواد ضدعفونی کننده دست در اختیار زندانیان قرار نمی گیرد خود نشان از عدم توجه نهادهای زیربط به حفظ سلامت زندانیان دارد. از طرف دیگر نیز اخباری مبنی بر ابتلای تعدادی از زندانیان به ویروس کرونا در چند زندان کشور منتشر شده است.

در این میان تعداد زیادی از فعالین سیاسی نیز به اتهامات سیاسی و عقیدتی در زندانهای کشور محبوس هستند و حکومت با عدم آزادی آنها و یا به مرخصی نفرستادن این زندانیان به شکل آشکاری دشمنی خود با زندانیان سیاسی را بیشتر از قبل نشان داده است.

زندانی کردن افراد به اتهامات سیاسی و عقیدتی یک پدیده بغایت ضد انسانی است و باید از ریشه برداشته شود. اما در چنین شرایطی برای حفظ جان زندانیان، حکومت بایست تمامی زندانیان را یا آزاد کند و یا آنها را به مرخصی تا پایان دوران بحران به خارج از زندان بفرستد.

ما به شدت نگران جان زندانیان هستیم و بیم آن می رود که حکومت در این شرایط بحرانی، زندانیان سیاسی را عامدانه به کام مرگ بفرستد. از اینرو از تمامی سازمان های حقوق بشری و مدافع حقوق انسان در سطح جهان درخواست داریم تا به هر شکل ممکن، چه از طریق ارسال نامه و یا برگزاری آکسیون های اعتراضی به اعمال فشار به حکومت ایران اقدام نمایند و نگذارند که زندان های ایران در سکوت جامعه جهانی به قتلگاه زندانیان تبدیل گردد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران- بیست و چهارم اسفندماه نود و هشت

رونوشت به تمامی سازمانهای کارگری و نهادهای حقوق بشری بین المللی

*** - تجمع جوانان یاسوج مقابل استانداری کهگیلویه و بویراحمد برای قرنطینه شهر**

روز شنبه ۲۴ اسفند، جوانان شهر یاسوج با تجمع مقابل استانداری کهگیلویه و بویراحمد خواستار قرنطینه شهر برای مقابله با شیوع ویروس کرونا شدند و اعلام کردند در غیر اینصورت خودشان دست به اقدام خواهند زد.

*** - کرونا و معضلات کارگران ساختمانی**

کارگران ساختمانی در این روزها علاوه بر مشکل نداشتن شغل دائم، درآمد ماهیانه ثابت و بیمه دغدغه بیماری کرونا و مشکل بیکاری ناشی از آن را هم دارند.

سخن همکار

از روزی که رسانه های دولتی بصورت رسمی وجود ویروس کرونا در ایران را اعلام کردند سیل بیکاری کارگران هم شروع شد. بطوری که وسیعترین حد بیکاری کارگران ساختمانی را شاهد هستیم. کارگرانی که بصورت روز مزد نیروی کار خود را میفروشدند آنهمدر بدترین شرایط و شدت کاری. کارگرانی که همه روز در محل هایی مشخص بصورت متراکم می ایستند سپس تا لحظه غروب آفتاب مشغول کار میشوند آنهم در شرایطی که بیمه ندارند حقوق روزانه شان با چانه زنی غیر منصفانه تعیین میشود، در محل کار از نهار خبری نیست و خرج خرید البسه، دستکش هم به عهده خودشان است.

اما دغدغه های این زحمتکشان در روزگار شیوع کرونا کمی متفاوت تر از دغدغه دیگر اعضای جامعه است. آنها از اینرو که شغل دائم یا حقوق ثابت ندارند نمیتوانند از تعطیلی های گسترده ای که در صنعت ساخت ساز کشور به دلیل شیوع کرونا اتفاق افتاده است خوشحال باشند. در واقع در وضعیتی که اکثر اجتماع از ترس شیوع کرونا خواستار تعطیلی اماکن عمومی، بخصوص محل های کار خویش هستند کارگران ساختمانی به دلیل نبود بیمه و حقوق در روزگار تعطیلی بیشتر از بیماری کرونا نگران بیکاری و بی پولی ناشی از کرونا هستند.

از طرف دیگر بنا به گفته رئیس اداره درمان و بهداشت شهرستان فسا افرادی که در دوره نهفتگی ویروس کار بدنی سنگین و استراحت نامناسب داشته باشند در دوره بروز بیماری وضعیت نامناسب تر و حاد تری را تجربه خواهند کرد. حال باید نگریست که کارگران روز مزد ساختمانی که از طلوع آفتاب در محل های مخصوص تجمع کارگران که توسط شهرداری ها مشخص شده است با کمترین میزان رعایت بهداشت تا غروب آفتاب به انتظار مینشینند هم از امکان بالای مبتلا شدن به ویروس کرونا در هراسند هم از بیکاری که این ویروس آنان را به آن دچار کرده است در چه رنجی هستند.

مشاهدات میدانی نشان میدهد از ترس شیوع ویروس کرونا بسیاری از کارگاه های ساختمانی تعطیل و یا نیمه تعطیل می باشند پس از اینروست که ما شاهد وفور کارگران ساده در میدانی شهری هستیم که این اتفاق موجب شده است تا کارگران به ناچار مزد کمتری را نسبت به بهمن ماه از کارفرما طلب کنند.

جان کلام!

کارگران ساختمانی در این روزها علاوه بر مشکل نداشتن شغل دائم، درآمد ماهیانه ثابت و بیمه دغدغه بیماری کرونا و مشکل بیکاری ناشی از آن را هم دارند.

* - کارگران نمی توانند در خانه بمانند چون دستمزد و بیمه بیکاری ندارند

میکائیل صدیقی : دولت باید به وظایف قانونی خود عمل کند؛ به نظر می رسد ما کارگران مجبور هستیم هم سر کار برویم و هم با پول ناچیزی که درمی آوریم، از جسم و جان خود حفاظت کنیم؛ البته اگر کاری باشد ولی برای از ما بهتران، هم تمهیدات بهداشتی هست و هم تعطیلی!

روز شنبه ۲۴ اسفند، میکائیل صدیقی از فعالان کارگری کردستان در رابطه با توصیه «درخانه بمانید» برای بخش عظیمی از جامعه کارگری کشور، قابل اجرا نیست، به خبرنگار رسانه ای گفت: درخواست دولت و مراکز درمانی کشور از مردم و کارگران جهت عدم حضور در اماکن عمومی در حالی صورت می گیرد که بیکاری، فقر، عدم پوشش بیمه بیکاری و نبود خدمات درمانی و پزشکی مناسب، تاثیر فاجعه باری بر زندگی کارگران دارد.

وی ادامه می‌دهد: دولت از ما کارگران می‌خواهد که در خانه بمانیم تا بتواند زودتر این بیماری را که شاید پیش از اینها با اتخاذ تدابیر درست، مهارشده بود، مهار کند ولی آیا خدماتی از قبیل دستمزد، بیمه بیکاری و وسایل بهداشتی به کارگران واگذار کم درآمد داده‌اند؟! آیا اصلاً تصمیمی در این خصوص گرفته‌اند؟! مگر نمی‌دانند که کارگران تنها با فروش نیروی کار خود، می‌توانند نانی بر سر سفره‌های خود ببرند؟! مگر نمی‌دانند برای یک کارگر یا استادکار ساختمانی، از دست دادن یک روز کاری می‌تواند از لحاظ اقتصادی فاجعه‌بار باشد؟!!

وی ادامه می‌دهد: آیا نمی‌دانند که خیلی از کارگران حتی توان خرید یک ماسک و دستکش حفاظتی را هم ندارند؟

به گفته صدیقی، وظیفه دولت در این شرایط، حمایت کامل از کارگران و قشر ضعیف جامعه و دادن بسته‌های حمایت خوراکی، درمانی و نقدی در ازای روزهای تعطیلی کار است.

وی تأکید می‌کند: دولت تنها با حمایت از کارگران و اقسار ضعیف می‌تواند شرایط روحی مناسب برای آنها فراهم کند تا دور از استرس و ناراحتی‌های روحی بتوانند کنار خانواده‌هایشان بمانند.

صدیقی با بیان اینکه «کرونا هم طبقاتی است»، ادامه می‌دهد: دولت باید به وظایف قانونی خود عمل کند؛ به نظر می‌رسد ما کارگران مجبور هستیم هم سر کار برویم و هم با پول ناچیزی که درمی‌آوریم، از جسم و جان خود حفاظت کنیم؛ البته اگر کاری باشد ولی برای از ما بهتران، هم تمهیدات بهداشتی هست و هم تعطیلی!

وی در پایان اضافه می‌کند: وقتی هیچ نهادی به فکر کارگران و خانواده‌های آنها نیست، چطور می‌خواهند از شیوع بیماری کرونا جلوگیری کنند؟!!

* - کانون نویسندگان ایران :

ابلاغ اجرای حکم زندان سه عضو کانون نویسندگان ایران را محکوم می‌کنیم

در شرایطی که شیوع ویروس کرونا کشور ما را در بحرانی عمیق و فاجعه بار فروبرده است ، شعبه‌ی یک اجرای احکام دادسرای شهید مقدسی در تاریخ بیستم اسفند ۱۳۹۸ با فرستادن ابلاغیه‌های جداگانه ، سه نویسنده ی عضو کانون نویسندگان ایران ، رضا خندان (مهابادی) ، بکتاش آبتین و کیوان باژن را برای اجرای حکم مجموعاً پانزده سال و شش ماه زندان فراخوانده است. در این ابلاغیه ها به این سه نویسنده از تاریخ ابلاغ حکم (بیستم اسفند) پنج روز مهلت داده شده است که خود را به شعبه ی یکم اجرای احکام واقع در اوین معرفی کنند .

عزم دستگاه قضایی برای زندانی کردن این سه نویسنده ، در این مقطع زمانی که ویروس کرونا به شدت در حال گسترش و قربانی گرفتن است ، آیا معنایی جز این دارد که مسئولین امنیتی و قضایی می خواهند منتقدین خود را به قربانگاه بفرستند ؟ صدور چنین حکم ها و ابلاغیه هایی در دستگاه قضایی جمهوری اسلامی نشانه ای آشکار از پایینند بودن این دستگاه به بدیهی ترین معیارهای اخلاقی و ابتدایی ترین موازین حقوق بشر است . زندانی کردن این سه نویسنده در شرایطی که هم اکنون ویروس کرونا سلامت و جان صدها زندانی را تهدید می کند و هرآینه ممکن است به فاجعه ای انسانی منجر شود ، اقدامی جنایتکارانه است که وجدان بیدار جامعه در برابر آن سکوت نخواهد کرد . رضا خندان (مهابادی) و بکتاش آبتین دو عضو هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران هر یک به شش سال و کیوان باژن عضو پیشین هیئت دبیران این کانون به سه سال و شش ماه زندان محکوم شده اند .

کانون نویسندگان ایران صدور چنین حکم ها و ابلاغیه هایی را محکوم می کند و از همه ی آزادی خواهان و نهادهای مدافع حقوق بشر انتظار دارد به ظلمی چنین آشکار اعتراض کنند.

کانون نویسندگان ایران خواستار لغو حکم های صادرشده علیه این سه نویسنده ،ابطال ابلاغیه های اخیر و بازگرداندن همه ی زندانیان ، به ویژه زندانیان سیاسی و عقیدتی که زیر فشار مضاعف هستند ، به آغوش خانواده های آنان است تا از بروز فاجعه ای جبران ناپذیر در زندان های کشور ، جلوگیری شود.

* - جان باختن بهیار بیمارستان گلزار رشت

ناهید نوشاد، بهیار بیمارستان خصوصی گلزار گیلان و پرستار بازنشسته مرکز آموزش درمانی رازی رشت بر اثر بیماری حادثتفسی جانش را از دست داد.

پیش از دو نفر از واحد خدماتی این بیمارستان نیز جان خود را از دست داده‌اند و تعداد جان باختگان پرستار و کارکنان خدماتی بیمارستان های گیلان بدنبال شیوع ویروس کرونا به چهار نفر رسید .

* - جان باختن بیش از ۱۵ معلم شاغل و بازنشسته بر اثر ابتلا به کرونا

تا روز شنبه ۲۴ اسفند، بیش از ۱۵ معلم شاغل و بازنشسته کشور بر اثر ابتلا به کرونا جانانشان را از دست دادند.

* - دولت ارزشی برای جان کارگران و خانواده شان قائل نیست

برای روزهای متوالی، هر زمان پیچ تلویزیون را می‌چرخانیم یا به اخبار گوش می‌دهیم، یک توصیه مکرر بازپخش می‌شود: «درخانه بمانید!»

در حالی از همه بلندگوهای رسمی بر لزوم ماندن در خانه و خارج نشدن به جز در مواقع بسیار ضروری تاکید می‌شود که کارگران و شاغلان به خصوص در بخش خصوصی، مجبورند هر روز بدون استثنا از خانه خارج شوند و سر کار بروند؛ رواج بی‌ثبات کاری و نهادینه شدن قراردادهای موقت نیز موجب شده که یک کارگر شاغل نتواند به راحتی از مرخصی بدون حقوق یا تعطیلی خودخواسته استفاده کند؛ در واقع اگر یک کارگر بگوید که یک ماه نمی‌خواهم سر کار بیایم، بعد از یک ماه، کاری دیگر وجود ندارد؛ چراکه به احتمال زیاد قراردادش بعد از سال جدید، تمدید نخواهد شد!

در واقع این روزها، کارگرانی که سر کار می‌روند، با اضطراب و نگرانی دائم دست و پنجه نرم می‌کنند: نکند آلوده به کرونا شویم و خانواده‌هایمان را آلوده کنیم!

چرا کارگاه‌های غیرضروری تعطیل نمی‌شوند؟!

با اینهمه، علیرغم انتقادات بسیار به شرایط کاری کارگران، هیچ تصمیمی برای کاستن از سطح خطرات در محیط کار اتخاذ نشده است؛ در روزهای گذشته، خبرها حاکی از این بود که مغازه‌ها و فروشندگان اقلام غیرضرور مانند فروشندگان لوازم خانگی، کیف و کفش و البسه، خودرو و لوازم لوکس، بهتر است درب مغازه‌ها را ببندند و در خانه بنشینند اما مشخص نیست چرا اعلام نمی‌شود واحدهای تولیدی این کالاها مانند کارخانجات تولید البسه، لوازم خانگی و خودرو که محصولاتشان در این برهه بحرانی، حیاتی نیستند نیز تعطیل کنند و به کارگران مرخصی با حقوق بدهند؟ به عبارت دیگر، همه واحدهای تولیدی به جز واحدهای تولید مواد غذایی، دارویی و بهداشتی، می‌توانند تعطیل یا لااقل نیمه تعطیل کنند و کارگران خود را از ترس همیشگی کرونا ویروس نجات دهند .

در واقع اگر تنها راه جلوگیری از گسترش ویروس کرونا، کاستن از سطح تماس‌های انسانی است و در شرایطی که کالاها و خدمات غیرضروری، این روزها بازاری برای عرضه و فروش ندارند، «تعطیلی» تنها راهی است که می‌تواند از میزان خطرات بالقوه بکاهد. حال اینکه نه تنها این واحدها تعطیل نشده‌اند، بلکه بسیاری از آنها به شیفی کردن کار کارگران یا حتی کاهش ساعات کار، تن نداده‌اند و مشخص نیست تا چه میزان بازرسان کار، بر ضد عفونی کردن کارگاه‌ها و محیط‌های کار نظارت دارند؛ همه این تعلل‌ها، قبل از هرچیز به عدم برگزاری «شورای عالی حفاظت فنی» و صدور دستورالعمل‌های الزام‌آور در رابطه با ایمنی و بهداشت کار در زمان بحران بازمی‌گردد.

ظاهراً آخرین جلسه شورای عالی حفاظت فنی (یکصد و پنجاه و پنجمین جلسه) در یازدهم شهریور ماه سال جاری برگزار شده است و پس از آن، این شورا هیچ جلسه‌ای نداشته است؛ این در حالیست که براساس الزامات قانون کار (مواد ۸۵ تا ۹۴) ایمنی و بهداشت کار و بایدهای آن، وظیفه غیرقابل انکار این شورا است. شورای عالی حفاظت فنی که شورایی سه‌جانبه است، بایستی در شرایط بحران تشکیل جلسه بدهد و الزامات ایمنی را به صورت دستورالعمل‌های لازم‌الاجرا به همه کارگاه‌ها ابلاغ نماید.

قانون چه می‌گوید؟

بد نیست به قانون کار نگاهی بیندازیم؛ ماده ۸۵ قانون کار می‌گوید: برای صیانت نیروی انسانی و منابع مادی کشور رعایت دستورالعمل‌هایی که از طرف شورای عالی حفاظت فنی (جهت تامین حفاظت فنی) و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی (جهت جلوگیری از بیماری‌های حرفه‌ای و تامین بهداشت کار و کارگر و محیط کار) تدوین می‌شود، برای کلیه کارگاه‌ها، کارفرمایان، کارگران و کارآموزان الزامی است.

تبصره- کارگاه‌های خانوادگی نیز مشمول مقررات این فصل بوده و مکلف به رعایت اصول فنی و بهداشت کار می‌باشند.

در ماده ۸۶، ترکیب این شورا مشخص شده است: شورای عالی حفاظت فنی مسئول تهیه موازین و آئین‌نامه‌های حفاظت فنی می‌باشد و از اعضاء ذیل تشکیل می‌گردد:

۱ - وزیر کار و امور اجتماعی یا معاون او که رئیس شورا خواهد بود

۲ - معاون وزارت صنایع

۳ - معاون وزارت صنایع سنگین

۴ - معاون وزارت کشاورزی

۵ - معاون وزارت نفت

۶ - معاون وزارت معادن و فلزات

۷ - معاون وزارت جهاد سازندگی

۸ - رئیس سازمان حفاظت محیط زیست

۹ - دو نفر از استادان با تجربه دانشگاه در رشته‌های فنی

۱۰ - دو نفر از مدیران صنایع

۱۱ - دو نفر از نمایندگان کارگران

۱۲ - مدیر کل بازرسی کار وزارت کار و امور اجتماعی که دبیر شورا خواهد بود

این ماده قانونی، تبصره‌ای نیز دارد که امکان بهره بردن از نظرات کارشناسی «کارشناسان» را در صورت لزوم و در شرایط خاص – که بحران کرونا، مصداق عینی و مسلم شرایط خاص است- فراهم کرده است.

تبصره ۱- پیشنهادات شورا به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی رسیده و شورا در صورت لزوم می‌تواند برای تهیه طرح آئین‌نامه‌های مربوط به حفاظت فنی کارگران در محیط کار و انجام سایر وظایف مربوط به شورا، کمیته‌های تخصصی مرکب از کارشناسان تشکیل دهد.

چرا شورای عالی حفاظت فنی تشکیل جلسه نمی‌دهد؟!

سوال اینجاست که چرا علیرغم بحرانی بودن اوضاع و ترس هرروزه ی کارگران، شورای عالی حفاظت فنی تشکیل جلسه نمی‌دهد؟ چرا از ظرفیت‌های پیش‌بینی شده در قانون، برای حفاظت از جان کارگران استفاده نمی‌شود؟!

در شرایط فعلی، طبقه کارگر ایران به دلیل عدم برخورداری از تشکل‌های صنفی مستقل و نیرومند، توان چانه‌زنی جمعی و فردی بر سر حفاظت از جان خود را ندارد اما این وظیفه وزارت کار است که فوری جلسه شورای عالی حفاظت فنی را با حضور نمایندگان کارگری برگزار نماید و دستورالعمل‌های لازم را صادر کند؛ دستورالعمل‌هایی مانند اینکه کارگاه‌های غیرضروری موقتاً تعطیل شوند و به کارگران مرخصی با حقوق بدهند؛ کارگاه‌های ضروری نیز در صورت امکان، کار را شیفی کنند و تمام دستورالعمل‌های بهداشتی لازم را اجرا نمایند.

بخشی از یک گزارش رسانه ای شده بتاریخ ۲۵ اسفند

* - اخراج کارگران به واسطه اپیدمی کرونا خلاف قانون است

یک حقوقدان و استاد دانشگاه معتقد است کارفرمایان نمی‌توانند با استناد به بروز اپیدمی کرونا و به تبع آن تعطیلی کارگاه، قرارداد کار را یک جانبه خاتمه داده و کارگران را اخراج کنند.

متن گفتگوی روز دوشنبه ۲۵ اسفند یک رسانه با محمد شریف شاهی حقوق‌دان عمومی و استاد حقوق کار دانشگاه اصفهان بقراریز است:

وقوع کرونا را عده ای مصداق فرس ماژور (قوه قاهره) دانسته اند و با استناد به قوه قاهره خاتمه قراردادهای از جمله قراردادکار را قانونی و ممکن دانسته اند. در این خصوص نظر شما چیست؟

من نیز بروز کرونا را از مصادیق فرس ماژور (قوه قاهره) خارج از اراده طرفین قرارداد) می‌دانم. منتهی توسل به آن را جهت خاتمه دادن به قراردادهای کار با استناد به قانون کار قانونی و موجه نمی‌دانم. باید توجه داشته باشیم که قرارداد کار اگرچه قراردادی بین اشخاص خصوصی (کارگر و کارفرما) است، اما از قواعد حقوق خصوصی تبعیت نمی‌کند و تابع قواعد و استانداردهای خود است. از جمله این قواعد پیش‌بینی وضعیت "تعطیل" قرارداد برای تقویت امنیت شغلی کارگران است.

تعطیل طبق تعریف مندرج در ماده ۱۴ قانون کار دلالت بر وضعیتی دارد که انجام تعهدات یکی از طرفین رابطه کار اعم از کارگر یا کارفرما بنا به جهاتی به طور موقت متوقف شود. یکی از مصادیق تعطیل بر اساس ماده ۱۵ قانون کار "فرس ماژور" یا "قوه قاهره" است. ماده ۱۵ قانون کار تصریح می‌کند: در موردی که به واسطه قوه قهریه و یا بروز حوادث غیرقابل پیش‌بینی که وقوع آن از اراده طرفین خارج است، تمام یا قسمتی از کارگاه تعطیل شود و انجام تعهدات کارگر یا کارفرما به طور موقت غیرممکن شود، قراردادهای کار با کارگران تمام یا آن قسمت از کارگاه که تعطیل می‌شود به حال تعطیل درمی‌آید. تشخیص موارد فوق با وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است.

اثر این تعطیل چیست؟

اثر تعطیل این است که قرارداد کار خاتمه پیدا نمی‌کند و پس از رفع مانع، در حال حاضر کرونا، رابطه کار به حالت سابق بازگشته و کارگر حق دارد به کار خود بازگردد و کارفرما طبق ماده ۲۰ قانون کار مکلف است کارگر را بپذیرد. پذیرش نکردن کارگر از جانب کارفرما بدون عذر موجه (تداوم مانع، حادث شدن مانع جدید، ورشکستگی و ...) در حکم اخراج غیر موجه بوده و کارگران می‌توانند با مراجعه به اداره کار (هیئت‌های تشخیص) و طرح دعوی به کار خود بازگردند.

اگر کارفرما نتواند قرارداد را خاتمه دهد به این معنی است که باید در این شرایط اضطراری که کارگاه تعطیل می‌شود به کارگران حقوق و مزایا را پرداخت کند و این به معنی ضرر بیشتر و احتمالاً ورشکستگی تعدادی از کارفرمایان خواهد بود. آیا این تحمیل قانونی غیر منطقی نیست؟

خیر. قرارداد کار قراردادی معوض است. به این معنی که کارگر در عوض کاری که انجام می‌دهد حقوق و مزایا دریافت می‌کند. قاعده این است در صورتی که کارگر کاری انجام ندهد حقوق و مزایایی دریافت نمی‌کند. در مورد تعطیل هم، چنین حکمی وجود دارد (اگرچه استثنائاتی هم وجود دارد).

فایده تعلیق این است که قرارداد بنا به موانع موقتی خاتمه نیابد نه اینکه لزوماً به کارگر در قبال کار انجام نشده حقوق پرداخت شود. طبیعی است که بروز فرس ماژور سبب ضرر کارفرما هم شود و الزام او به پرداخت حقوق به کارگران می تواند آثار مخربی مانند ورشکستگی بنگاه های اقتصادی و به تبع آن افزایش نرخ بیکاری را نتیجه دهد. تعلیق راه حل بینابینی است. این دلگرمی را برای کارگر ایجاد می کند که پس از رفع مانع می تواند به کار خود بازگردد.

در ایامی که کارگر به جهت تعلیق بیکار است حق برخورداری از بیمه بیکاری را دارد؟

مصادیق تعلیق متعدد است. چنانچه ذکر شد قاعده پرداخت نکردن حقوق و مزایا به کارگر در حالت تعلیق است، البته در قانون کار استثنائاتی هم در این خصوص وجود دارد که به آنها نمی پردازم. منتهی در مورد تعلیق به واسطه بروز فرس ماژور و حوادث خارج از اراده طرفین مانند همین اپیدمی کرونا، سازمان تامین اجتماعی بر اساس تبصره ۲ ماده ۲ قانون بیمه بیکاری سازمان تامین اجتماعی مکلف به پرداخت بیمه بیکاری به کارگران است. در این تبصره ذکر شده است:

"بیمه شدگانی که به علت بروز حوادث قهریه و غیرمترقبه از قبیل سیل، زلزله، جنگ، آتش سوزی و ... بیکار می شوند با معرفی واحد کار و امور اجتماعی محل از مقرری بیمه بیکاری استفاده خواهند کرد".

توجه داشته باشیم بیکاری اعم از بیکاری قطعی به واسطه خاتمه قرارداد کار یا بیکاری موقتی بنا به تعلیق مندرج در ماده ۱۵ قانون کار است. در یک جمع بندی نهایی، کرونا از مصادیق فرس ماژور و حوادث غیرمترقبه خارج از اراده کارگر و کارفرما است (ماده ۱۵ قانون کار). همچنین اخراج کارگر با استناد به اپیدمی کرونا غیرقانونی است و در صورت اخراج، کارگر حق دارد به اداره کار مراجعه و طرح دعوی اخراج غیر موجه به طرفیت کارفرما با خواسته الزام، بازگشت به کار کند. تعطیلی کارگاه ها نیز بنا به ضرورت های ناشی از اپیدمی کرونا مصداق تعلیق است و کارفرمایان الزامی به پرداخت حقوق به کارگران ندارند، بلکه در این مورد و در صورت بیکاری کارگران سازمان تامین اجتماعی مکلف به پرداخت بیمه بیکاری به کارگران است.

در پایان به کارفرمایان توصیه می کنم تا زمانی که توان دارند از توسل به تعلیق و قطع حقوق کارگران پرهیز کنند، که در هر صورت بیمه بیکاری معادل حقوق دریافتی کارگر نیست و در این شرایط دشوار باید همه یاور یکدیگر به ویژه گروه های آسیب پذیرتر جامعه باشیم و با در خانه ماندن کرونا را شکست دهیم.

* - بی اعتنایی به شکل گیری زنجیره کرونا در عسلویه

«با توجه به وضعیت و شرایط حاضر استان بوشهر و سایر نقاط کشور اگر تصمیمات قاطعی در مورد تردها و ورودی و خروجی به ویژه در منطقه صنعتی عسلویه و پارس جنوبی اتخاذ نشود، شوربختانه زنجیره کرونا شکل خواهد گرفت و روزهای سختی در پیش خواهیم داشت.»

بنابه گزارش رسانه ای شده بتاريخ ۲۵ اسفند، میزان سرمایه گذاری صنعت نفت در عسلویه و درآمدهای حاصل از آن موجب سرازیر شدن جمعیتی بالغ بر ۶۰ هزار نفر به این منطقه شده که این تمرکز جمعیتی از ابتدا نگرانی ها و چالش های زیادی به همراه داشته و امروز با شیوع ویروس کرونا در کشور این نگرانی بیش از پیش در میان مردم بومی خودنمایی می کند...

در شرایط فعلی مرزی بین کارکنان پارس جنوبی و ساکنین مناطق پیرامونی نیست و همچنان مرادواتی وجود دارد. از این حیث مردم نگران انتقال ویروس کرونا از طریق کارکنان نفت در منطقه بوده و به همین خاطر نیز خواستار توقف پروازها از شهرهای آلوده (کانون بیماری) و همچنین کنترل مسیرهای زمینی منتهی به عسلویه هستند .

متولیان سلامت می گویند برای شکست ویروس کرونا باید زنجیره ی انتقال آن قطع شود و برای اینکه این اتفاق بیفتد و بیماری ریشه کن شود لازم است تردد در سطح شهرها به حداقل برسد؛ بر این اساس نیز مردم را به ماندن در خانه دعوت می کنند تا زنجیره انتقال قطع شده و بیماری شیوع پیدا نکند .

در همین راستا فعالان اجتماعی و گروه های مختلف مردمی با راه اندازی گروه های خودجوش و کمپین هایی، مردم را به قرنطینه خانگی تشویق می کنند. اما قرنطینه خانگی چقدر می تواند در قطع زنجیره انتقال ویروس خطرناک و سریع الانتشار کرونا در منطقه خاص و استراتژیک عسلویه اثرگذار باشد؟

یکی از معضلاتی که امکان قطع زنجیره کرونا را سخت می کند، حضور افراد در محل کار است. به طور نسبی هر خانواده حداقل یک نفر شاغل دارد که بالاجبار هر روز به محل کار مراجعه کرده و در معرض تهدید قرار دارد.

مسئولین شرکت های پارس جنوبی می گویند به نیروهای ساکن در شهرهای آلوده ابلاغ شده تا اطلاع ثانوی به محل کار مراجعه نکنند و تدابیر لازم در این زمینه اتخاذ شده است. اما آنچه از شواهد برمی آید این است که رفت و آمد این کارکنان همچنان ادامه دارد.

یکی از افراد شاغل در پارس جنوبی می گوید همه آنچه مسئولین می گویند در مقام عمل رعایت نمی شود. او در تشریح این وضعیت می گوید "همکار من از شهری می آید که بالاترین درصد شیوع کرونا را دارد، من باید از کجا بدانم او ناقل ویروس هست یا خیر. چگونه به قرنطینه خانگی و ماندن در خانه تاکید می شود ولی من بالاجبار باید به محل کار بیایم و صبح تا شب در کنار کسی کار کنم که سلامت او به دلیل دوره نهفتگی ویروس مورد شک و تردید است و در صورت مبتلا بودن نه تنها سلامت من، بلکه سلامت خانواده ی من که شرایط سخت قرنطینه را تحمل می کنند نیز در خطر است؟ در چنین شرایطی قرنطینه خانگی هم اقدام عبث و بیهوده ای به نظر می رسد".

او اعتقاد دارد که تشویق در خانه ماندن زمانی اثرگذار خواهد بود که کل اعضای خانواده در منزل بمانند یا حداقل سلامتی همکاران در محل کار محرز باشد؛ در غیر این صورت زنجیره کرونا قطع نمی شود تازه حلقه جدیدی نیز به آن افزوده می شود.

در این ارتباط یکی از تأمین کنندگان مواد ضدعفونی کننده در مراجعه به چند شرکت مستقر در منطقه، خطاب به مسئولین می گوید؛ اینگونه که می گویند نیست! اگر یک بازدید میدانی از شرکت ها و پروژه ها داشته باشید متوجه خواهید شد آنچه گفته می شود با واقعیت فاصله دارد.

او در ادامه می گوید من با چشم خود دیدم چطور یکی از کارکنان مشکوک به علائم کرونا، به جای اعزام به مراکز درمانی و تحت مراقبت قرار گرفتن بلافاصله به مرخصی اعزام می شود. بدون اینکه از خود بپرسند چگونه می خواهد به شهر و دیارش برگردد؟ او چه با اتوبوس و چه هواپیما خواهد برگردد به عنوان فرد ناقل، سلامت افراد زیادی را تهدید می کند.

در چنین شرایطی و با توجه به وضعیت و شرایط حاضر استان بوشهر و سایر نقاط کشور اگر تصمیمات قاطعی در مورد تردها و ورودی و خروجی به ویژه در منطقه صنعتی عسلویه و پارس جنوبی اتخاذ نشود، شوربختانه زنجیره کرونا شکل خواهد گرفت و روزهای سختی در پیش خواهیم داشت.

* - جان جعفر عظیم زاده در خطر است

جعفر عظیم زاده رئیس هیأت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران در بند هشت زندان اوین زندانی است. ایشان به دلیل فعالیتهای کارگری به اتهام واهی اقدام علیه امنیت کشور به شش سال زندان محکوم گردید. جعفر عظیم زاده در سال ۹۵ در اعتراض به امنیتی کردن فعالیتهای صنفی در زندان اوین دست به اعتصاب غذا زد و در طول اعتصاب غذای بسیار سخت ۶۴ روزه دچار صدمات جسمی شدیدی شد. از همان دوران اعتصاب غذا به بعد به مشکلات جدی قلبی و گوارشی و کلیوی مبتلا گردید. تا مدتها برای خونریزی روده و مشکلات قلبی تحت مداوا بود تا اینکه در تاریخ نهم بهمن ماه ۹۷ دوباره دستگیر شد و برای ادامه تحمل حکم شش سال زندان به زندان اوین منتقل شد.

در طول بیشتر از یکسال گذشته جعفر در اعتراض به برخورد تحقیر آمیز با زندانیان در حین انتقال به بیمارستان که زندانیان را با دستبند و پابند و با هزینه خود زندانی به بیمارستان می برند از رفتن به بیمارستان برای ادامه مداوا خودداری نموده است.

این در حالی است که گزارش بهداری زندان بر ضرورت درمان مشکلات قلبی و خونریزی شدید روده و بیماری کلیوی وی در بیمارستان خارج از زندان تأکید دارد.

در شرایط حاضر که شیوع بیماری کرونا سرعت بسیار زیاد به خود گرفته است و توصیه های بهداشتی تأکید بر ماندن در خانه و پرهیز از حضور در اماکن شلوغ و رعایت بسیار جدی بهداشت فردی و ضد عفونی مداوم دست ها و محیط زندگی دارد، محیط داخل زندانها ناامن ترین جای ممکن برای افراد است.

محیط زندانها به هیچوجه بهداشتی و سالم نیست و تراکم زندانیان در محیطی کاملاً محصور سبب می گردد که چنانچه به هر دلیلی یکی از زندانیان به ویروس مبتلا گردد تمامی آن بند و یا کل زندان به قتلگاهی برای زندانیان بدل شود. چون عملاً هیچ امکانی برای جداسازی فرد مبتلا وجود ندارد و وسایل بهداشتی فردی از قبیل ماسک و دستکش و مواد ضد عفونی کننده ی دست در اختیار زندانیان قرار ندارد. البته حتی در صورت وجود این امکانات، وقتی در داخل بندی که بیشتر از یکصد زندانی در آن حضور دارند تنها سه توالت و روشویی که همگی به صورت مشترک از آن استفاده می کنند و وسایل آشپزی و سالن مشترک بسیار محدود وجود دارد چطور می شود انتظار داشت که بیماری به دیگران سرایت نکند. با توجه به گفته کارشناسان پزشکی این بیماری پس از چند روز از ابتلا علائم خود را نشان می دهد و پیش از بروز علائم قطعاً به دیگران سرایت خواهد کرد.

زندانیان با خارج از زندان در تماس نیستند اما کادر زندان که هر روز به خارج از زندان رفت و آمد دارند و اگر یکی از آنها به بیماری مبتلا گردد به راحتی از طریق آشپزخانه زندان یا نگهبانان و یا کادر اداری که زندانیان به صورت روزانه در ارتباط و مراوده با آنها قرار دارند این بیماری می تواند به سادگی به زندانیان سرایت کند.

با توجه به اینکه خطر مرگ در این بیماری برای افرادی که از قبل به مشکلات جسمی دیگری مبتلا باشند بسیار بالا و جدی است پس افرادی مانند جعفر عظیم زاده که مشکلات جدی قلبی و کلیوی و خونریزی شدید روده دارد شاید توان مقابله با این بیماری در صورت ابتلا به آن را نداشته باشد.

طی بخشنامه ای که در هفتم اسفند از سوی رئیس قوه قضائیه مبنی بر به مرخصی فرستادن زندانیان صادر شده است به صراحت بر اولویت زندانیانی که بیماری های حاد دارند تأکید دارد و این بخشنامه هر چه سریعتر باید درمورد جعفر عظیم زاده اعمال گردد. با وجود اینکه جعفر عظیم زاده سرپرست خانواده است و همسر و دو فرزند وی در این شرایط بحران بیماری به شدت به وجود او نیاز دارند، پس عدم موافقت با مرخصی جعفر به معنای به گرو گرفتن زندگی خود وی و همچنین خانواده اوست.

قوه قضائیه و مسئولین اداره زندانها با توجه به شرایط حاد و خطرناک گسترش این بیماری و برای جلوگیری از فاجعه و مرگ و میر زندانیان باید آنها را آزاد کنند و یا به مرخصی تا پایان دوران بحران بفرستند.

جان جعفر عظیم زاده در خطر است و هر چه سریعتر باید آزاد گردد و یا به مرخصی فرستاده شود.

اتحادیه آزاد کارگران ایران

۲۵ اسفند ۹۸

*** - دولت عاجز از توزیع داروی کرونا، تجمع بیماران کرونایی و نزدیکانشان برای تهیه دارو و گسترش شیوع ویروس علیرغم شعارها مانورهای تبلیغاتی**

«احمد که خوشحال از داخل حیاط بیرون می آید و کیسه داروها در دستانش است، می گوید مبتلا به کروناست. او نه ماسکی بر صورت دارد و نه با دستکشی دستانش را پوشانده است. «ماسک پیدا نمی شه و دستکش هم به دستام نمی سازه.»

حیاط ساختمان دانشکده مدیریت و آموزش پزشکی بهشتی نرسیده به پل پارک وی در خیابان ولیعصر چند روزی است که به «کعبه آمال» بیماران مبتلا به کرونا (که در خانه بستری هستند) و خانواده هایشان بدل شده است. تعداد مراجعه کنندگان سرگشته و خسته از گشتن به دنبال داروهای کرونا در سطح شهر به حدی است که مسئولان داروخانه کاظمی به عنوان یکی از داروخانه های مرجع

پایتخت مجبور شده‌اند حیاط کناری داروخانه را به دریافت داروهای بیماران مبتلا به کرونا اختصاص دهند تا مراجعه‌کنندگان به داروخانه که معمولاً دنبال داروهای خاص (انواع سرطان، بیماران هموفیلی و...) هستند از مراجعه‌کنندگان برای دریافت داروهای کرونا، تفکیک شوند.

روی دیوار کانکسی که در گوشه حیاط دانشکده گذاشته‌اند، کاغذ سفیدی نصب و نوشته شده: «محل توزیع داروهای کووید - ۱۹ (کرونا)». هر فردی که از در آهنی حیاط عبور کند باید پشت در کانکس قهوه‌ای رنگ داخل صف طولانی بایستد که بیش از ۳۰ نفر، کیپ و بدون هیچ فاصله‌ای در آن چشم انتظار گرفتن دارو هستند. در بین آنها افرادی هستند همچون احمد که وقتی خوشحال از داخل حیاط بیرون می‌آید و کیسه داروها در دستانش است، می‌گوید مبتلا به کروناست. او نه ماسکی بر صورت دارد و نه با دستکشی دستانش را پوشانده است. «ماسک پیدا نمی‌شه و دستکش هم به دستام نمی‌سازه.» او در پاسخ به این که چقدر منتظر گرفتن دارو بوده است، عقربه‌های ساعتش را نگاه می‌کند و می‌گوید: «از ساعت ۱۱ صبح اومدم اینجا و الان ساعت نزدیک ۳ شده که دارو گرفته‌ام، یعنی حدود ۴ ساعت منتظر بودم، البته خدا پدر و مادرشون رو بیامرزه باز اینجا پیدا شد، ۲ روز تمام تهران رو گشتم تا آدرس اینجا رو بهم دادن، تمام تهران که می‌گم یعنی واقعا تمام تهران، خونه ما تهرانسره و دارو هیچ‌جا نه تو داروخانه دولتی و نه خصوصی پیدا نمی‌شه تا این که آدرس اینجا رو امروز یکی از دکترهای داروخانه هلال احمر بهم داد.»

روی پیشانی‌اش قطره‌های عرق نشسته و زردی چهره حتی با وجود ریش‌های بلند سیاهش روی صورتش خودنمایی می‌کند. «۳ روزی هست مریضم، اول سرفه شدید می‌کردم، بعد تب کردم و وقتی رفتم بیمارستان میلاد آنجا بهم گفتن که مشکوک به کرونا هستم و تست گرفتن ولی چون اکسیژن خونم ۹۱ بود بهم گفتن که تو بیمارستان نمی‌تونن بستری‌ام کنن تنها افرادی که زیر ۹۰ باشند رو بستری می‌کنن، گفتن باید در خونه استراحت کنم و فقط بهم دارو دادن که اینها رو هم با بدبختی پیدا کردم.»

او یک ورقه داروی تامی فلو را از داخل کیسه‌ای که آرم دانشگاه بهشتی روی آن حک شده بیرون می‌آورد و می‌گوید: «برای این ۱۰ تا دونه قرص ۳ روزه که اسیر شدم، من به جز مادرپیرم کسی رو تو تهران ندارم و خودم مجبور شدم پیام دنبال داروم.»

تا چشم کار می‌کند زنان و مردانی دیده می‌شوند که تا یک کوچه پایین‌تر از در حیاط دانشکده، کنار جوی خیابان ولیعصر پراکنده در پیاده رو پخش شده‌اند و منتظرند تا در آهنی باز شود و کسی شماره آنها را فریاد بزند تا به صف انتظار دارو در داخل حیاط اضافه و امیدوار به گرفتن دوا شوند. جمعیتشان از ۵۰ نفر هم بیشتر است. البته تعدادی از افراد هم در کوچه‌های اطراف و کنار خیابان ولیعصر در ماشین‌هایشان در انتظار نوبت‌شان هستند. کنار در دانشکده پشت نرده‌های آهنی، لیست بلندبالایی از نام‌ها روی کاغذی نوشته شده که عدد ۵۱۰ را نشان می‌دهد (تا ساعت ۳ بعدازظهر). بیماران و خانواده‌هایی که یکی از عزیزان‌شان به کرونا مبتلا شده‌اند با نسخه مهرشده پزشک عفونی می‌توانند داروهای تامی فلو، اوسلتامیویر و... را اینجا به قیمت دولتی (حدود ۵۰ هزار تومان برای یک ورق ۱۰ تایی تامی فلو) دریافت کنند. البته دارو در بیمارستان‌ها به صورت رایگان به بیماران مبتلا به کرونا داده می‌شود ولی داستان کسانی که بیمار هستند و باید در خانه استراحت کنند، کاملا متفاوت است.

شماره ۲۸۴ لیست انتظار، دختر جوانی است که برای تهیه داروی برادرش آمده، نسخه بیمارستان لبافی‌نژاد را نشان می‌دهد و می‌گوید: «برادرم از ۲ روز پیش مبتلا شده و حالا در یکی از اتاق‌های خانه به حالت قرنطینه نگهداری می‌شود، بیمارستان اعلام کرده که جایی برای بستری کردن ندارند و باید در خانه بماند و بعد به او دارو دادند ولی جالب است که داروخانه همان بیمارستان هم دارو را نداشت و حالا بعد از ۲ روز آمده‌ام اینجا و بیش از ۳ ساعت است که منتظرم تا دارو را تهیه کنم. من و پدرم در این ۲ روز کلی داروخانه دانشگاهی رفتیم که هیچ کدام تامی‌فلو نداشتند و همگی یا اعلام می‌کردند که تمام کرده‌اند یا این که ندارند و در نهایت آدرس اینجا را دادند ولی شرایط را که می‌بینید، الان کسی در همین جمع کرونا داشته باشد، همگی می‌گیرند. شما صف داخل حیاط را ببینید که چقدر تو هم توهم ایستاده‌اند، چرا مسئولان می‌گویند همه‌چیز هست؟ اول ماسک و مواد ضد عفونی نبود، حالا هم که دارو نیست؛ چرا فقط یک داروخانه در این تهران درندشت باید داروهای مریض‌ها را داشته باشد؟»

در این بین مرد جوانی که لباس مشکی به تن کرده، وارد بحث می‌شود و می‌گوید: «داغ مرگ بیماران کم هست حالا برای دوا درمان هم باید سرگردان باشیم. عموم که هفته پیش کرونا گرفته بود ۲ روز پیش فوت شد و حالا برای داروهای پدرم از شهریار به تهران آمده‌ام.» شماره‌اش ۴۷۰ است و می‌گوید بعد از این که ۱۳، ۱۴ داروخانه پایتخت را زیر پا گذاشته آدرس داروخانه شهید کاظمی را به او داده‌اند: «صبح زود از شهریار آمدم تهران و تا قبل از ظهر داروخانه‌های ۲۲ فروردین، هلال احمر، ۱۳ آبان، داروخانه میدان فردوسی و کلی داروخانه دیگه رو گشتم آخر سر یکی از پزشکان داروخانه بهم گفت پیام اینجا و الان یک ساعتی هست که منتظرم تا نوبتم بشود.»

او می‌گوید: «خانه ما ۵۰ متر بیشتر نیست و اصلاً اتاق مجزایی نداریم که پدرم را آنجا نگهداری کنیم ولی بیمارستان‌های شهریار گفتن مریض قبول نمی‌کنند و وقتی تهران هم آوردیمش گفتن باید در خانه استراحت کند و الان مجبور هستیم تو خونه مراقبتش باشیم. بابا به‌خدا ما امکاناتش رو نداریم، من یک کارگر ساده تراشکاری‌ام، مادرم دیابت دارد و الان نگران او هم هستیم.»

عقر به‌های ساعت نزدیک ۴ عصر شده و تعداد افرادی که نامشان را برای گرفتن داروی کرونا نوشته‌اند به ۵۸۳ رسیده است، یعنی در مدت حدود یک ساعت ۶۰ نفری به لیست اضافه شده‌اند. در این بین البته شماره حدود ۵۰ نفر هم برای ایستادن در صف نهایی گرفتن دارو خوانده شده است. در آهنگی دانشکده نیمه باز می‌شود و سرگرد پلیس فهرست به‌دست، شماره ۳۸۰ را صدا می‌کند. مأمور رو به جماعت جلو که بیش از ۱۰ نفری می‌شوند و در فضایی حدود ۴، ۵ متر کنار هم ایستاده‌اند، فریاد می‌زند: «بابا از هم دور شید، چرا جلوی در تجمع کردید؛ شما که یا خودتون مریض هستید یا عزیزتون چرا رعایت نمی‌کنید؟» او ماسک خود را بالاتر می‌آورد و می‌خواهد در را ببندد که زن جوانی از نگرانی می‌پرسد: «ببخشید آقای پلیس دارو برای همه هست؛ تا کی شما باز هستید؛ من تازه رسیدم.» «نگران نباش خواهر دارو برای همه هست و ما هم تا ۸ شب هستیم.»

داروی تامی فلو یا اوستامیویر که از سوی پزشکان عفونی برای بیماران مبتلا و مشکوک به کرونا تجویز می‌شود و در واقع داروهای «ضدویروسی» هستند که تا پیش از این برای درمان عفونت حاد تنفسی مانند آنفلوآنزای نوع A و B از سوی پزشکان تجویز می‌شده‌اند و حالا باتوجه به دستورالعمل‌های وزارت بهداشت و بر اساس تجربه‌های جهانی برای بیماران مبتلا به کرونا (کووید ۱۹-) هم نسخه می‌شوند. پزشکان عفونی بسته به شدت بیماری آن را به افراد تجویز می‌کنند تا در یک دوره ۱۰ تا ۱۴ روزه روزانه ۲ قرص (هر ۱۲ ساعت) را مصرف کنند. تامی فلو به‌عنوان اصلی‌ترین دارو در ورقه‌های ۱۰ تایی عرضه می‌شود و قیمت دولتی این دارو حدود ۵۰ هزار تومان است؛ ولی بازار دلالی‌اش در همین روزها داغ داغ شده است و همزمان با افزایش تعداد مبتلایان به کرونا و مرگ افراد، قیمت بازار سیاهش افزایش پیدا می‌کند؛ تاجایی که حالا به ورقی (۱۰ قرص) بیش از ۲ میلیون تومان هم رسیده است.

مرد جوانی که برای گرفتن داروی پدرش به داروخانه کاظمی آمده و شماره‌اش ۴۵۵ است، می‌گوید: «پدر ۶۳ ساله‌ام را پنجشنبه گذشته با سرفه شدید و تنگی نفس بردیم بیمارستان شهدای یافت آباد و آنجا عکس ریه‌هایش را گرفتند و اعلام کردند که کرونا دارد ولی گفتند که بهتر است در خانه استراحت کند تا بیمارستان، و دارو دادند. داروخانه خود بیمارستان هم داروهایش را نداشت ولی جلوی در بیمارستان، مردی ایستاده بود که هر ورق دارو را یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان می‌فروخت و من شماره‌اش را گرفتم که اگر دارو را پیدا نکردم بهش زنگ بزنم و شاید باور نکنید دیشب که تماس گرفتم گفت قیمت یک ورق قرص ۲ میلیون تومان شده است، بعد که من گفتم پدرم حالش خوب نیست گفت آخرش یک میلیون ۸۰۰ هزار تومان دارو را می‌فروشد.»

زن میانسالی هم که می‌گوید از پیش از ظهر به اینجا آمده و شماره‌اش ۴۰۵ است، درباره دلایان داروهای کرونا می‌گوید: «من برای مادرم که ۷۰ سال دارد دنبال دارو آمده‌ام. من و خانواده‌ام به خیلی از داروخانه‌ها سر زدیم ولی هیچ جا رو پیدا نکردیم تا این که آدرس چند تا دلال رو جلوی بیمارستان‌ها به ما دادند و قیمتی که ما گرفتیم بین یک میلیون و ۶۰۰ تا ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان بود. سؤال من این است اگر دارو نیست چرا دست این دلال‌ها و بازار سیاه هست؟ چرا مردم باید برن از ناصرخسرو و دلال‌ها دارو تهیه کنند؟ ترس مریضی و استرس بیمار شدن خانواده و نگرانی بیمار عزیزی مثل مادر کم هست که باید در به در دارو هم بشویم؟ چرا زودتر به فکر خرید یا تولید این داروها نیفتادن؟ الان این دارو باید تو همه داروخانه‌ها در دسترس مردم باشه نه این که من که بیمار تو خونه دارم و خودم هم ممکن است مریض شده باشم تو شهر راه بیفتم و آخرش هم بیام اینجا بین این همه آدم تو صف بایستم.»

زن اشک در چشمانش جمع می‌شود و پیرزنی با موهای یکپارچه سفید و صورت پرچین و چروک که منتظر گرفتن دارو است، دل‌داری‌اش می‌دهد و می‌گوید: «تو جای دخترم هستی، درست می‌شه، خدا خودش پشتیبان مادرت باشه، خدا تو رو برات نگاه داره که غمخوارش هستی، این روزها هم تموم می‌شه، بابا ما تو زندگی اتفاق‌های زیادی دیدیم؛ جنگ و موشک بارون و... این ویروس هم تموم می‌شه. خدا رو شکر کن باز مادرت تو رو داره، من که هیچ‌کسی رو ندارم و خودم الان مریض شدم چی بگم که اومدم دنبال دارو! بچه‌ها ایران نیستن و شوهرم هم خیلی پیره و نمی‌تونه از خونه بیاد بیرون.»

پیاده‌روی جلوی در دانشکده مدیریت و آموزش پزشکی بهشتی و داروخانه کاظمی یک لحظه هم آرام و قرار ندارد، انگار هر شماره‌ای که نوبتش خوانده می‌شود جایش را با افرادی که تازه از راه رسیده‌اند عوض می‌کند. بیماران مبتلا به کرونا یا خانواده‌هایی که عزیزشان در خانه منتظر داروست، وقتی جمعیت جمع شده را می‌بینند، نخستین سؤال‌شان این است: «اینجا داروی کرونا هست؟»

بررسی‌های ۲ روز گذشته بیش از ۱۰ خبرنگار در مناطق مختلف پایتخت و مراجعه به داروخانه‌های متعدد سطح شهر (چه دولتی و تحت پوشش دانشگاه‌های علوم پزشکی و چه داروخانه‌های خصوصی) نشان می‌دهد که خانواده‌های بیماران مبتلا به کرونا به‌شدت با مشکل تهیه دارو روبه‌رو هستند و تقریباً به جز داروخانه کاظمی و داروخانه هلال‌احمر (در ساعت‌هایی از روز) دیگر داروخانه‌ها اعلام می‌کنند که این داروها را در اختیار ندارند.

همچنین خبرهایی که از شهرهای دیگر هم شنیده می‌شود نشان‌دهنده کمبود دارو در خیلی از شهرهاست. اگرچه وزارت بهداشت داروهای بیماران مبتلا به کرونا که در بیمارستان‌ها بستری هستند را به‌صورت رایگان در اختیار آنها قرار می‌دهد، ولی بیمارانی که در خانه هستند برای تامین دارو با مشکل روبه‌رو شده‌اند و همین کمبودها بازار دلالان را رونق بخشیده است. همچنین مشکل دیگری که در این بین وجود دارد، تردد افراد مبتلا و خانواده‌هایشان در سطح شهر برای تامین داروست که می‌تواند خود به گسترش بیماری دامن بزند.

به اعتقاد کارشناسان وزارت بهداشت باید علاوه بر تامین سریع داروهای بیماران مبتلا به کرونا (واردات یا تولید در صورت وجود دانش) هرچه زودتر توزیع دارو را هم به تعداد زیادی داروخانه در مناطق مختلف شهرها واکذار کند (البته با نظارت دقیق) تا تردد بیماران و خانواده‌هایشان در سطح شهرها کاهش یابد و جلوی صف‌های طولانی هم گرفته شود.

هفته گذشته سیدحمید خویی، عضو هیأت‌مدیره مجمع انجمن‌های علمی گروه پزشکی با هشدار نسبت به کمبود داروی بیماران مبتلا به کرونا گفته بود: «در پروتکل‌های بهداشتی کنترل بیماری کرونا تأکید شده بیماران تا جایی که می‌توانند در خانه و سرپایی درمان شده و در بیمارستان بستری نشوند».

اما هم‌اکنون در ایران برای بیماران سرپایی به اندازه کافی داروی تامی‌فلو وجود ندارد و همین امروز در شهر تهران اگر کسی بخواهد در خانه درمان شود عملاً داروی «تامی‌فلو» و «اوسلتامیویر» ۲۴ داروی اصلی برای درمان این بیماری است را نمی‌تواند به‌راحتی تهیه کند.

متأسفانه یک دارو ۴۰ تا ۵۰ برابر بیشتر از قیمت واقعی‌اش در شبکه‌های قاچاق خرید و فروش می‌شود و اگر تامین‌کنندگان دارو اگر به موقع وارد کارزار می‌شدند، دارویی که یک ورقه‌اش ۳۱ هزار تومان است به یک‌میلیون تومان در بازار سیاه نمی‌رسید. از سوی دیگر بسیار بسیار مهم است که این داروها را همین امروز خریداری کنیم؛ چراکه کرونا در جهان گسترش پیدا کرده و ممکن است فردا هم اگر بخواهیم نتوانیم این داروها را تهیه کنیم؛ مانند اتفاقی که برای ماسک افتاد و می‌شد یک‌ماه پیش در بازار جهانی خریداری کرد که نکردیم و الان کشوری نمی‌فروشد. الان چون بیش از ۱۰۰ کشور دچار کرونا هستند در حقیقت فروشنده‌ها کمتر شده‌اند؛ ضمن این که متأسفانه هنوز بوروکراسی تامین ارز و گمرک در کشور به‌طور جدی وجود دارد و همین مسئله تامین داروهای مورد نیاز را با مشکل مواجه کرده است.

* - ابتلای ۱۴ کارگر متروی تهران به کرونا

۱۴ کارگر متروی تهران به کرونا مبتلا شدند.

روز دوشنبه ۲۵ اسفند، مدیرعامل شرکت بهره برداری متروی تهران و حومه از ابتلای ۱۴ نفر از کارکنان مترو به کرونا خبر داد.

وی در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه چقدر احتمال دارد مترو تهران هم همچون دیگر شهرها تعطیل شود، تصریح کرد: ما فعلاً در حال فعالیت هستیم و تا زمانی که ادارات، بانک‌ها و مراکز خدمات‌رسانی باز هستند، به کار خود ادامه خواهیم داد چراکه اگر ما فعالیت خود را محدود کنیم، این افراد چگونه در محل کار خود حاضر شوند و ممکن است با تعطیلی مترو، به ناوگان اتوبوسرانی فشار بیاید و یا اینکه منجر به افزایش ماشین‌های شخصی شود.

* - بیانیه شورای اتحادیه‌های جهانی درباره اقدامات فوری و گسترده دولت‌ها و کارفرمایان در رابطه با بحران COVID-19

شورای اتحادیه‌های جهانی پس از نشست ۱۲ مارس ۲۰۲۰ اعضایش منجمله اتحادیه جهانی سندیکاهای کارگری (ituc)، کارگران ساختمان و چوب جهانی (bwi) آموزش جهانی (ei)، فدراسیون جهانی روزنامه نگاران (ifj)، اتحاد جهانی هنر و سرگرمی (iaea)، اتحادیه جهانی اینداستریال (igu)، فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (itf)، اتحادیه جهانی انجمن‌های کارگران صنایع غذایی، کشاورزی، هتل، رستوران، پذیرایی و دخانیات (iul·uita·iuf)، کارگران خدمات عمومی جهانی (psi)، کمیته مشورتی سندیکاهای (tuac) و UNI Global Union در لندن با صدور بیانیه‌ای خواستار اقدامات فوری و گسترده دولت‌ها و کارفرمایان در رابطه با بحران COVID-19 شد.

https://www.uniglobalunion.org/sites/default/files/files/news/cgu_joint_statement_on_covid-19.pdf

در همین رابطه، استیون کتون، دبیرکل فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (ITF) و دبیر کنونی شورای اتحادیه‌های جهانی گفت: این بیماری همه‌گیر مشاغل مختلف با شرایط دشواری روبرو کرده است ولی کارفرمایان باید به وظایفشان در برابر کارگران بدرستی عمل کنند اقدامات لازم برای جلوگیری از شیوع COVID-19 و انتقال به کارگران صرف نظر از نوع کارشان از جمله مرخصی با حقوق را در دستور کارشان قرار دهند. همچنین کارگران در صورت ابتلا باید از مرخصی استعلاجی با حقوق بهره‌مند گردند.

<https://www.ituc-csi.org/covid-19-urgent-economic-stimulus?lang=en>

همچنین، دیوید ادواردز، دبیرکل آموزش جهانی گفت: علاوه بر کارگران، معلمان، کارکنان آموزش و دانش آموزان نیز در خط مقدم این بیماری قرار دارند که باید مورد حمایت کامل قرار گیرند. کریستی هافمن، دبیرکل UNI Global Union و عضو شورای اتحادیه‌های جهانی نیز گفت: دولت‌ها در همه کشورها باید اقدامات اساسی را در دستور کارشان قرار دهند.

<https://www.uniglobalunion.org/news/council-global-unions-urgent-economic-stimulus-and-workplace-measures-required-face-covid-19>

* - کارگران و زحماتشان در این روزهای کرونایی مشغول کار و سران حکومت دنبال سوراخ موش

روز دوشنبه ۲۶ اسفند، قاضی‌پور بهارستان نشین از ارومیه با انتشار فیلمی در شبکه‌های اجتماعی از عدم برگزاری جلسه کمیسیون تلفیق مجلس بدلیل عدم حضور اعضایش خبر داد.

وی گفت: قرار بود امروز کمیسیون تلفیق با حضور نماینده‌ها در صحن اصلی مجلس برگزار شود ولی هیچ‌کدام از نماینده‌ها حاضر نشدند.

و اما روز دوشنبه ۲۶ اسفند، علی کارگر جوانی که به‌تازگی پدر شده و در شهرک صنعتی سیمین‌دشت در یک کارخانه لوازم بهداشتی مشغول به کار است، به خبرنگار رسانه‌ای می‌گوید: هر روز از ترس کرونا با هزار سلام و صلوات راهی محل کارم می‌شوم. ترسی از مردن ندارم اما نگران پسر هستم. اگر خانواده‌ام به خاطر من بیمار شوند هرگز خودم را نمی‌بخشم. نه می‌توانم خانه بمانم نه اعصاب درست و حسابی برای سر کار رفتن دارم. مرتب اعلام می‌کنند کارگران می‌توانند برای مبتلا نشدن به کرونا مرخصی بگیرند اما در عمل کارفرما می‌گوید اگر مرخصی می‌خواهی به فکر کار جدید باش! او که از روزهای بیکاری می‌ترسد و دعا می‌کند هیچ وقت پای کرونا به بخش تولید باز نشود، ادامه می‌دهد: ترس از بیکاری و شرم‌نده زن و بچه شدن درد همه کارگران است. ما همه مثل هم هستیم، یک روز کار نکنیم گرسنه می‌مانیم. بچه من نداری را نمی‌فهمد به شیر و پوشک نیاز دارد پس هر جور شده باید به محل کارم بروم.

و محمود که بیشتر روزهای عمر ۴۷ ساله‌اش را در کارخانه گذرانده هم از اجبار برای سر کار رفتن در این روزها می‌گوید: ما کل سال را صبح تا شب کار کرده‌ایم که شب عید دست خالی به خانه نرویم اما حالا با آمدن این ویروس کارفرما تا الان که چند روز بیشتر به عید نمانده هنوز عیدی ما را نداده و می‌گوید اگر عیدی می‌خواهید خبری از مرخصی نیست. بمانید ۲۸ اسفند و اریز می‌کنم! تازه به جای کم کردن ساعت کار، تولید بیشتر شده و مجبوریم تا آخر شب در کارگاه باشیم. فرق من کارگر با یک کارمند چیست؟ چطور ساعت کاری کارمندان کم شده اما من کارگر باید کار کنم؟ آن هم بدون هیچ‌گونه امکانات بهداشتی. این انصاف نیست.

تا چند روز پیش که خبری از ماسک و دستکش هم نبود و خودمان با وایتکس و صابون سر و ته قضیه را هم می‌آوردیم اما انگار بهداشت گیر داده و مجبور شده‌اند برای ما ماسک و دستکش بخرند. البته به جای آن ناهار را به بهانه بیماری و تذکر بهداشت تعطیل کرده‌اند. رستوران کارگاه هم بسته شده و آوردن غذا ممنوع است. مجبوریم با غذای حضری که نیاز به گرم کردن نداشته باشد خودمان را سیر کنیم.

و خدیجه ۲۸ ساله که در یکی از فروشگاه‌های زنجیره‌ای مواد غذایی در کرج کار می‌کند نیز نگران بیماری است و می‌گوید: هر روز با صدها نفر در ارتباط هستیم. انگار بعضی‌ها باور ندارند بحث کرونا جدی است چون فروشگاه از همیشه شلوغ‌تر است. خانوادگی و حتی با بچه کوچک برای خرید می‌آیند و ما هم مجبوریم در این شلوغی به کارمان ادامه دهیم. نمی‌دانم چرا فروشگاه را با این وضع تعطیل نمی‌کنند.

همکار او مریم هم می‌گوید: «اینجا هر روز کلی مواد ضد عفونی‌کننده به مردم می‌فروشیم اما مدیر فروشگاه حاضر نیست ژل ضد عفونی و دستکش به کارکنان بدهد. مجبوریم با هزینه خودمان وسایل بهداشتی را بخریم. هیچ نظارتی بر شرایط بهداشتی وجود ندارد. چند روز پیش همکارم با وجود علائم بیماری کلی برای مرخصی اصرار کرد اما قبول نکردند. امروز متوجه شدیم در خانه حالش بد شده و بعد از انتقال به بیمارستان تست کرونای او مثبت اعلام شده است. همه کارکنان و خیلی از مردم با او در ارتباط بوده‌اند. حالا دیگر خودتان شرایط کارگر را حساب کنید. ما اگر می‌توانستیم در خانه می‌ماندیم اما باور کنید نمی‌شود ما منبع درآمدمان خودمان هستیم باید کار کنیم.»

* - حال و روز تاکسیرانان: کاهش بی سابقه درآمد و خطر ابتلا به کرونا

سخن همکار

همین که دولت بی تدبیر فقط بر کوس خانه نشینی مردم میزند و فکری به حال کارگران و شاغلین روز مزد نمیکند دردی دوچندان را به توده های مردم تحمیل میکند.

یکی از شغل هایی که در دوران شیوع کرونا بسیار متحمل ضرر شده است تاکسیرانان هستند.

تاکسی ها را میتوان به چند دسته تقسیم کرد:

دسته اول تاکسی های برون شهری؛ این تاکسی ها تقریبا به طور مطلق در این روز ها بیکار شده اند. زیرا مسافرت ها و جا به جایی های بین شهری تقریبا به صفر رسیده است.

دسته دوم تاکسی های ترمینال؛ این تاکسی ها هم از ترمینال های هوایی، زمینی و ریلی به دلیل نبود مسافر اکثرا کار خود را تعطیل کرده اند و از حضور در ترمینال ها خودداری میکنند.

دسته سوم تاکسی تلفنی ها؛ که بیشتر مورد استفاده خانواده ها قرار میگیرد. کار این تاکسی ها هم به دلیل خود قرنطینه ای خانواده ها به شدت کساد شده است.

دسته چهارم تاکسی های خطی؛ این تاکسی ها که ارزان ترین مدل حمل نقل درون شهری از طریق تاکسی برای شهروندان محسوب میشود. به دلیل حمل چند مسافر در طول يك خط بطور همزمان، عامل اصلی شیوع بیماری کرونا معرفی شده اند پس از اینرو عموم شهروندان تا حد ممکن سعی در عدم استفاده از این وسایل حمل نقل عمومی به نسبت ارزان را دارند. که این عامل همراه با اضافه شدن تاکسی های ترمینالی به این مدل از کار باعث رکود بسیار بالا در این مدل از تاکسیرانی شده است.

دسته پنجم تاکسی اینترنتی؛ این مدل تاکسی داران هم از کمتر شدن میزان درخواست تاکسی در این روزهای بحرانی خبر میدهند.

دسته ششم سرویس های حمل نقل مدارس؛ این تاکسی ها بیش از هر کدام از دسته بندی ها دچار ضرر شده اند زیرا با بسته شدن مدارس اینها بطور کامل شغل خود را از دست داده اند.

اما چیزی که مشترك است عدم وجود دستکش و ماسک برای تمامی این رانندگان است. دستکش و ماسکی که جزء حداقل هایی از رعایت بهداشت میباشد. این اقلام را باید سازمان تاکسیرانی تحت نظر شهرداری ها تهیه و توزیع نماید. نه اینکه نبود دستکش و ماسک و مایع ضد عفونی کننده به اصلی ترین دغدغه این روزهای راننده تاکسی ها تبدیل شود. آنهم در شرایطی که پول اصلی ترین عامل انتقال ویروس کرونا شناخته شده است و این زحمتکش که علاوه بر مراد نزدیک و بیشتر در طول روز با عموم اجتماع خود در خطر مبتلا شدن به این بیماری هستند.

تهیه اقلام پیشگیری کننده مانند دستکش ماسک و مایع ضد عفونی کننده و همچنین دستگاه کارخوان سیار برای تاکسیرانان حداقل کاری است که میشود در حق این رانندگان انجام داد.

علاوه بر اینها ما با پدیده نو ظهور "تاکسیرانان ماشین خواب" در تهران هم روبرو هستیم که در صورت ابتلا میتوانند بیماری را به دیگر شهر های کشور هم منتقل کنند.

و در انتها باید گفت تاکسی ها هم با رکود بی سابقه در این شغل و هم با خطر ابتلا به کرونا رو به رو هستند و این یعنی ستم مضاعف.

* - ابتلای سه نفر از کارگران اتوبوسرانی اصفهان به کرونا

روز دوشنبه ۲۶ اسفند، معاون حمل و نقل و ترافیک شهردار اصفهان از ابتلای سه نفر از کارکنان اتوبوسرانی این کلانشهر به کرونا خبر داد.

داریوش امانی افزود: تعطیلی خودسرانه خطوط اتوبوسرانی امکان پذیر نیست و باید مقامات فرادستی در این باره تصمیم گیری کنند.

وی تصریح کرد: برای تعطیلی خطوط اتوبوسرانی تابع تصمیمات ستاد کرونای استان هستیم، البته روز گذشته معاون برنامه ریزی وزیر کشور تاکید کرد با برنامه ریزی مناسب ضمن رعایت بیشتر اصول بهداشتی و دستورالعمل های ابلاغ شده، از تعطیلی اتوبوسرانی ها خودداری شود.

* - از کارگران مجتمع کشت و صنعت نیشکر هفت تپه چه خبر؟

- در حال حاضر کارگران مجتمع کشت و صنعت نیشکر هفت تپه یک روز در میان سرکار می روند و کار بین کارگران، تقسیم شده است.

فقط به کارگران قراردادی، نفری یک الکل داده اند. ماسک و دستکش هم ندادند.

بسیاری از کارگران از شهرهای مختلف خوزستان مثل دزفول و غیره به کارخانه می آیند و مشکل اینجاست که اگر یک نفر مبتلا باشد به دیگران نیز منتقل می کند.

- حقوق کارگران شرکت نیشکر هفت تپه هم از دی ماه پرداخت نشده است.

- امنیت شغلی کارگران هفت تپه با بخشنامه ۲۴ اسفندماه که تمدید قرارداد کارگران را با اعلام نظرمدير حراست هم گره زده است، شکننده تر شده است و به این نگرانی بین کارگران دامن زده است که قرارداد کارگرانی که در اعتصابات حضور داشته اند و یا برای احقاق حقوق خود صحبتی کرده اند، تمدید نشود.

برگرفته از گفتگوی یک کارگر هفت تپه با خبرنگار رسانه ای بتاريخ ۲۷ اسفند

* - خوش خدمتی دوباره دیوان عدالت اداری برای کارفرمایان و صدور رای علیه کارگران

رای اخیر دیوان عدالت اداری، با علی‌الحساب ندانستن حق سنواتی که کارگران قرارداد موقت (با قرارداد کمتر از یک سال) معمولاً پایان هر سال در کارگاه‌ها می‌گیرند، مقرر کرده که به این کارگران هیچ نوع پاداش ریالی بعد از خاتمه فعالیت در کارگاه تعلق نگیرد، حتی اگر این کارگران، پنج سال، ده سال یا حتی بیشتر در یک کارگاه ثابت کار کنند!

علیرغم اینکه در قانون کار، اصل بر «قراردادهای دائم کار» است (گرچه این اصل بسیار تلویحی و به نوعی در هاله‌ای از ابهام مطرح شده)، دهه‌هاست که پارادایم مسلط در بازار کار ایران، قراردادهای موقت است. در طول دهه‌ها به تدریج از قراردادهای موقت، «کیفیت‌زدایی» صورت گرفته است، به این شکل که اگر ابتدا قراردادهای شغلی، چندساله یا نهایتاً یکساله بودند، بعد از دهه ۸۰ شمسی، طول قراردادهای کار، آب رفت و امروز شاهد قراردادهای موقت شش ماهه، سه ماهه، یک ماهه و حتی سفیدامضا (فاقد مولفه‌ی زمان اتمام کار) هستیم.

در طول زمان، با کاستن از کیفیت و امنیت قراردادهای کار که در دهه ۷۰ به دنبال صدور دادنامه ۱۷۹ دیوان عدالت، با سرعت هرچه بیشتر در دستور کار قرار گرفت، سطح ثبات شغلی و برخورداری از مزایای مزدی کاهش یافت. دادنامه ۱۷۹ با قانونی دانستن عقد قراردادهای موقت در کارهای با ماهیت دائم، عملاً ماده هفت قانون کار را که بر عقد قراردادهای دائم در کارهای با ماهیت مستمر تاکید دارد، از حیز انتفاع ساقط کرد؛ امروز ماده هفت قانون کار، یک حاشیه تزئینی بر متن اصلی قانون است و هیچ کاربرد اجرایی ندارد.

باز هم تلاش‌های جدیدی توسط نمایندگان بورژوازی و صاحب‌تفکرات نئولیبرالی کلید خورده است که هدف اصلی آن، محروم‌سازی کارگران از تنه‌ی حقوق قانونی است؛ یکی از متاخرترین نمونه‌های این اقدامات، تلاش برای مخدوش نمودن «حق سنوات کارگران» است.

در واقع در دهه‌های گذشته، تلاش‌های بسیاری برای تغییر مناسبات کار توسط طرفداران تعدیل ساختاری و نمایندگان بورژوازی حاکم صورت گرفته است که این تلاش‌ها را در دو بستر کلی می‌توان ارزیابی کرد؛ اول، ارزان‌سازی نیروی کار و دوم، ناامن‌سازی نیروی کار.

ارزان‌سازی نیروی کار با کاستن مداوم از سطح حداقل دستمزد و با خروج کارگران به انحای مختلف از شمول قانون کار و بسط گسترده کارگران غیررسمی، صورت گرفته و ناامن‌سازی، با ابداع انواع قراردادهای موقت از قراردادهای کار معین گرفته تا قرارداد حجمی، عملی شده است؛ آخرین رای دیوان عدالت نیز که به درخواست و سوال رئیس اتاق بازرگانی صادر شده، یک اقدام اساسی برای ارزان‌سازی هرچه بیشتر کارگران ناامن و بی‌ثبات کار است!

این رای که در هفدهم اسفند ماه سال جاری و خطاب به رئیس اتاق بازرگانی، صنایع و معادن کشور صادر شده، با تغییر محاسبه حق سنوات، برای کارگرانی که قراردادهای موقت زیر یک سال یا یکساله دارند، این کارگران را از دریافت پاداش پایان خدمت بعد از اتمام فعالیت در یک کارگاه ثابت محروم ساخته است.

رای اخیر چه می‌گوید؟

این رای، با علی‌الحساب نداشتن حق سنواتی که کارگران قرارداد موقت (با قرارداد کمتر از یک سال) معمولاً پایان هر سال در کارگاه‌ها می‌گیرند، مقرر کرده که به این کارگران هیچ نوع پاداش ریالی بعد از خاتمه فعالیت در کارگاه تعلق نگیرد، حتی اگر این کارگران، پنج سال، ده سال یا حتی بیشتر در یک کارگاه ثابت کار کنند!

برای کارگرانی که مدت زمان قرارداد کارشان در کارگاه، یک سال یا کمتر است، همان حق سنواتی که آخر سال می‌گیرند، مبلغ قطعی و دائمی است و اگر حتی ده سال هم در یک کارگاه کار کنند، پایان سال دهم، قرار نیست مابه‌التفاوت حق سنوات سال‌های گذشته به عنوان پاداش پایان خدمت به آنها پرداخت شود.

ادامه ارزان‌سازی نیروی کار!

محروم‌سازی کارگران قرارداد موقت از همه مزایای شغلی، حرکتی است که در جهت ارزان‌سازی بیش از پیش نیروی کار صورت گرفته است؛ در عین حال، اثرات سلبی غیرمستقیم چنین رای‌ی، قابل توجه است: وقتی حکم کنند که اگر قرارداد کارگر، یکساله یا کمتر باشد، زمان اتمام کار، نباید به او پاداش داد، طبیعی است که کارفرمایان دیگر با کارگران، قرارداد بیشتر از یک سال منعقد نخواهند کرد؛ وقتی می‌توانند با قرارداد زیر یکسال، سود بیشتری ببرند و سهم کمتری به کارگران بپردازند، چرا این کار را نکنند؟! در واقع با چنین رای‌ی، تمایل همیشگی کارگران به عقد قراردادهای موقت سه ماهه و شش ماهه، باز هم تشدید خواهد شد!

فرض بگیرید کارگری سی سال تمام یا لااقل بیست سال آخر خدمت خود را در یک کارگاه ثابت بوده و با قرارداد شش ماهه که مرتب تمدید شده، کار کرده، توقع حداقلی این کارگر این است که زمان پایان کار و بازنشستگی، چند ده میلیون مابه‌التفاوت حق سنوات سالهای قبل را به عنوان «پاداش پایان خدمت» دریافت کند و به یک زخم زندگی بزند؛ حالا او را از این حق محروم کرده‌اند؛ این کارگر هیچ چشم‌انداز روشنی مقابل خود ندارد؛ بعد سالها کار و تولید، باز هم بی‌روزی است و قرار نیست پولی دستش را بگیرد.

وقتی وخامت اوضاع روشنتر می‌شود که بدانیم بالای ۹۵ درصد کارگران شاغل، قراردادهای موقت زیر یک سال دارند و با این قبیل احکام صادره، باز هم از طول و عرض قراردادهای شغلی کاسته خواهد شد. به راستی چرا از کیک ارزش افزوده، حتی یک بُرش بسیار کوچک، سهم کارگران نیست؟!

بخشی از یک گزارش رسانه ای شده بتاريخ ۲۷ اسفند

* - کرونا مستمسک جدید کارفرمایان برای عدم پرداخت مطالبات کارگران

در سه هفته اخیر اخبار متعددی درباره مواجهه کارگران با کووید ۱۹ شنیده‌ایم. کارگران از جمله آقشاری هستند که خسارت‌های زیادی از این بیماری دیده‌اند. همین که این قشر آخرین نفراتی هستند که مشمول دورکاری یا تعطیلی موقت کارگاه‌ها می‌شوند، خود به معنای این است که کارگران بیشتر از دیگران در معرض خطر قرار دارند. با این همه ماجرا به اینجا ختم نمی‌شود؛ برخی کارفرمایان به بهانه رکود در کسب و کار و تعطیل یا نیمه تعطیل شدن بنگاه‌های اقتصادی از پرداخت برخی حقوق کارگران سر باز زده‌اند.

بنا به گزارش رسانه ای شده بتاريخ ۲۷ اسفند، عیدی، سنوات و مطالبات آخر سال ۳۰ تا ۴۰ درصد کارگران به بهانه کرونا پرداخت نشده است.

کاظم فرج‌اللهی (فعال کارگری) با بیان اینکه عدم پرداخت حقوق و مطالبات کارگران به بهانه شیوع کرونا هیچ توجیهی ندارد، به خبرنگار رسانه ای گفت: با شیوع کرونا در کشور و تاثیر آن بر کسب‌وکارها برخی کارفرمایان درصدد جبران خسارت خود با زدن از مطالبات کارگران هستند. آنها عنوان می‌کنند که نقدینگی لازم برای پرداخت حقوق، عیدی و سنوات را ندارند. این ادعا غیرواقعی است، چراکه بخش کمی از هزینه‌های یک بنگاه اقتصادی مربوط به نیروی کار است.

او ادامه داد: حتی اگر بپذیریم که بنگاهی به دلیل شیوع کرونا دچار مشکل در تامین نقدینگی شده است، باز دلیل نمی‌شود اولین جایی که صرفه‌جویی می‌شود، حقوق نیروی انسانی باشد. مطالبات کارگران که شامل عیدی و سنوات نیز می‌شود و حتی اگر بنگاهی ورشکسته شده باشد، مطالبات کارگری در اولویت است و باید پرداخت شود.

این فعال کارگری با بیان اینکه وظیفه وزارت کار است که در این روزها نظارت خود را بر بنگاه‌های اقتصادی افزایش دهد، افزود: اگر بنگاهی حقوق کارگران را پرداخت نکند این وظیفه وزارت کار و ادارات کار استان‌هاست که موضوع را پیگیری کنند.

او با تأکید بر اینکه باید نظارت شود مطالبات کارگران تا قبل از پایان سال داده شود، گفت: دریافتی کارگران در شرایط عادی کفاف زندگی افراد را نمی‌دهد. افرادی که دو میلیون تومان حقوق در ماه می‌گیرند، وقتی سبد معاش بیش از شش میلیون تومان است، چطور می‌توانند هزینه‌های زندگی خود را بپردازند. حالا شیوع کرونا نیز مزید بر علت شده و معیشت کارگران بیش از پیش در معرض خطر است. امید کارگران به عیدی و سنوات است تا بتوانند در پایان سال برخی از کاستی‌های خود را جبران کنند.

وی در ادامه گفت: بیش از ۴۰ میلیون نفری که در خانوارهای کارگری با حقوق حداقل زندگی می‌کنند با مشکلاتی مانند سوءتغذیه روبه‌رو هستند. وقتی بحرانی اتفاق می‌افتد انتظار می‌رود کمک‌های اضافه پرداخت شود. در زمان شیوع کرونا کارگران علاوه بر دریافتی‌های عادی خود باید یارانه‌ای هم دریافت کنند. شاهد این هستیم که نه تنها این یارانه و کمک پرداخت نشده که افرادی از حقوق معمول خود نیز محروم مانده‌اند که وظیفه دولت و قوه قضائیه است که با سوءاستفاده‌کنندگان از وضعیت و کاسبان کرونا برخورد کنند.

* - بیانیه انجمن صنفی معلمان کردستان- مریوان در محکومیت عدم آزادی محمد حبیبی و سایر زندانیان سیاسی با وجود بحران کرونا

در حالی روزهای پایانی سال ۱۳۹۸ را سپری می‌کنیم که این روزها جهان شاهد شیوع ویروس خطرناکی به نام کرونا است و هزاران نفر در سراسر جهان جان باخته یا در بیمارستان‌ها بستری هستند و خطر گسترش هرچه بیشتر این بیماری ضمن اینکه استرس و نگرانی زیادی ایجاد نموده، جامعه را در آستانه‌ی بحرانی همه‌جانبه قرار داده است.

دولت‌ها و مسئولان امر آنگونه که شایسته است راهکارهای شدنی و امن مانند قرنطینه‌ی شهرها و روستاها همراه با امکانات و ملزومات زندگی مردم و همچنین تجهیز بیمارستان‌ها و مراکز درمانی، برای عبور از این خطر جدی را در پیش نگرفته‌اند

ایران در صدر کشورهایی است که این بیماری متأسفانه بسیاری از خانواده‌ها را داغدار کرده و روز به روز شاهد بالارفتن آمار مبتلایان و جانباختگان این ویروس کشنده هستیم.

امروز زندان‌ها یکی از مستعدترین و خطرناکترین مکان‌ها برای شیوع ویروس است و متأسفانه در تعداد زیادی از زندان‌ها شیوع ویروس توسط نهادهای مستقل گزارش شده است. اگر چه تعدادی از زندانیان عادی و سیاسی به مرخصی اعزام شده‌اند اما همچنان زندان‌ها مملو از زندانی است که باید سریعاً به مرخصی اعزام شوند.

محمد حبیبی معلم آگاه و متعهد یکی از صدها زندانی سیاسی است که هم اکنون روزهای سختی را در زندان تهران بزرگ سپری می‌کند. وی در سالی محبوس است که پیشتر تعدادی از زندانیان به ویروس کرونا مبتلا شده‌اند پس لازم است هر چه سریع‌تر و بدون فوت وقت آزاد گردد.

انجمن صنفی معلمان کردستان- مریوان ضمن ابراز نگرانی نسبت به جان محمد حبیبی و سایر زندانیان سیاسی و عقیدتی (زنان، کارگران، دانشجویان، معلمان و ...) خواهان آزادی سریع کلیه‌ی این عزیزان بوده و اعلام می‌دارد که مسئولیت هرگونه اتفاق ناگواری در زندان‌ها بطور مستقیم با دولت و قوه‌ی قضائیه و اداره‌ی زندان‌هاست.

زندانیان را آزاد کنید پیش از آنکه فاجعه‌ای رخ دهد.

انجمن صنفی معلمان کردستان- مریوان

*جان باختن چهار نفر از کارکنان صنعت برق در گیلان و تهران بر اثر ابتلا به کرونا

روز سه شنبه ۲۷ اسفند، سخنگوی صنعت برق از جان باختن چهار نفر از کارکنان توزیع برق گیلان و برق تهران بر اثر ابتلا به کرونا، خبر داد.

* - اعتراض جمعی از کارگران پمپ بنزین ها نسبت به کار بدون ماسک و دستکش با عدم سوختگیری خودروها

جمعی از کارگران پمپ بنزین ها برای اعتراض به کار بدون ماسک و دستکش از سوختگیری خودروها خودداری می کنند.

قابل یادآوری است که در چارچوب مقابله با شیوع ویروس کرونا، شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی، در ۱۰ اسفند دستورالعملی برای سوختگیری در جایگاه ها با هدف کاهش تماس مراجعان با تجهیزات جایگاه ها و همچنین ضد عفونی آنها صادر کرد.

در این اطلاعیه آمده است که فرآیند سوختگیری و پرداخت هزینه سوخت در تمامی جایگاه های عرضه سوخت، توسط کارکنان جایگاه ها انجام و دستکش یکبار مصرف برای استفاده عموم در دسترس قرار گرفته شود. همچنین فرآیند سوختگیری و پرداخت هزینه بدون دستکش یکبار مصرف انجام نشود.

این اطلاعیه، جایگاه داران را مکلف کرد تمام نازل ها، صفحه کلید دیسپنسر ها، سرویس بهداشتی و ... به طور مستمر با مواد ضد عفونی کننده مناسب نظافت شود و این اطلاعیه تا اطلاع ثانوی در تمام جایگاه های کشور لازم الاجرا است.

اما بدلیل عدم توزیع ماسک و دستکش، کارگران پمپ بنزین ها برای دفاع از حق بهداشت و ایمنی خود و بنمایش گذاشتن اعتراضشان از سوختگیری خودروها خودداری می کنند.

* - بیانیه ی کانون صنفی معلمان ایران (تهران) در اعتراض به ممانعت از اعزام به مرخصی محمد حبیبی

در حالی که استقبال بهار می رویم که متأسفانه هر روز ویروس کرونا در سر تا سر کشور در حال قربانی گرفتن است. کانون صنفی معلمان در هشتم اسفند نسبت به عواقب شیوع این بیماری مهلک به مسئولان هشدار داد و خواستار به کارگیری تمام امکانات نهادهای حاکمیتی شد و بر این نکته تأکید نمود که مسئولیت جان تمام زندانیان به خصوص معلمان دربند با کسانی است که مانع از اعزام آنان به مرخصی می گردند. اما متأسفانه دادن مرخصی به زندانیان سیاسی که به خاطر فعالیت صنفی و مدنی در زندان هستند با اعمال سلیقه و قید و بندهایی صورت می گیرد که عملاً باعث شده است تعداد زیادی از زندانیان سیاسی در زندان بمانند.

خوشبختانه در طی روزهای گذشته محمودبهبشتی لنگرودی و اسماعیل عبدی از اعضای هیات مدیره کانون صنفی معلمان تهران به مرخصی اعزام شدند و اندکی از اضطراب و نگرانی خانواده ها و معلمان کاست امری که باید دو هفته پیش صورت می گرفت. اما دادستان همچنان با مرخصی #محمد حبیبی دیگر عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان مخالفت می کند این مخالفت در حالی است که از حدود دو هفته پیش در سالن شماره دو اندرزگاه دو تیپ پنج زندان تهران بزرگ موارد ابتلا به کرونا اعضای یک اتاق شناسایی شده و آنها را از بند خارج نموده اند و جان محمد حبیبی با توجه به مشکلات ریوی مزمن در معرض خطر جدی است.

کانون صنفی معلمان ایران (تهران) ضمن هشدار مجدد نسبت به وضعیت سلامت تمام زندانیان، با توجه وضعیت بغرنج محمد حبیبی خواهان اعزام وی به مرخصی بدون فوت وقت است.

کانون صنفی معلمان ایران (تهران)

۲۸ اسفند ۱۳۹۸

*** - بیکاری ۱۲ هزار راهنمای گردشگری بدون برخورداری از حق بیمه**

۱۲۰۸۱ راهنمای گردشگری در ایران بدون برخورداری از حق بیمه با شیوع ویروس کرونا، رسماً بیکار شدند.

بنابه گزارش رسانه ای شده بتاريخ ۲۸ اسفند، برآورد شده این بیکاری برای جامعیت آن‌ها، دست کم تا شش ماه آینده ادامه داشته باشد.

قابل یاد آوری است که قانون کار، راهنمای گردشگری را به عنوان «شغل» به رسمیت نمی‌شناسد و «بیمه» شامل حال آن‌ها نمی‌شود.

***گزارشی درباره کارگران ساختمانی بجنورد در این حال و روزکرونايي**

گزارش دریافتی: این روز هایی که از شیوع کرونا در ایران میگذرد شاید بتوان گفت استان خراسان شمالی جزء استان هایی است با وضعیت مطلوبتر نسبت به بسیاری از استان ها، اما ترس از شیوع بیماری باعث بیکاری گسترده در بین کارگران ساختمانی بجنورد شده است.

کارگران ساختمانی که جزء محرومترین و بی صدا ترین کارگران هستند. در نبود محل کار ثابت و نداشتن بیمه و درآمد پایدار به حاشیه رانده ترین افراد جامعه تبدیل شده اند. اکنون که از ترس شیوع کرونا بسیاری از کارفرمایان، کارگاه ها را تعطیل و یا حداقل بصورت نیمه تعطیل درآورده اند موجی از بیکاری در بین کارگران این حوزه پدید آمده است.

در همین رابطه مدیر کل اداره کار استان خراسان شمالی گفته است که از بین ۱۷ هزار کارگر ساختمانی ثبت شده در استان تنها ۱۰ هزار تن مشغول به کار هستند.

از اینرو به میان کارگران منتظر کار در میدان کارگر که محل تجمع کارگران روز مزد ساختمانی در بجنورد است میرویم. با اینکه ساعت نزدیک ظهر است در لحظه اول از تعداد بالای کارگران حاضر در میدان شوکه میشویم.

از یکی از کارگران حاضر در محل بنام ممد درباره دلایل از دحام جمعیت میپرسیم؟

او در پاسخ میگوید " از موقع انتخابات که اعلام کردند کرونا آمده است ، کم کم کار کم شد الان هم که میبینید از صبح همه منتظرن ، ولی کو کار که یکی بیاد ببرتمون."

وقتی از او میپرسیم که از کرونا نمیترسی؟

با خنده میگوید " از این که (کرونا) بگیرم و چند روزی استراحت کنم ، نه نمیترسم ولی شب عیدی پول نداشته باشم که خرج زن و بچه رو بدم واسم سخت و نشدنی است"

به سه راه شهرک میرویم جایی نزدیک به حاشیه شهر، که بعضی کارگران ساختمانی آنجا تجمع میکنند. وضعیت آنجا هم از نظر شلوغی فرق چندانی با میدان کارگر ندارد. به محض ترمز کردن باماشین جماعت زیادی از کارگران با خیال این که ما به دنبال کارگر میگردیم دور ماشین حلقه میزنند بطوری که نه میشود ماشین را به جلو هدایت کرد و نه میشود از ماشین پیاده شد. بابه سختی پایین کشیدن شیشه ماشین میگوییم برای پیدا کردن کارگر نیامده ایم و چند سوال داریم.

کارگری جوان با حدود ۳۰ تا ۳۵ سال سن که به پنجره ماشین چسبیده است ، گمان میبرد که ما از طرف اداره کار آمده ایم با لحنی تند و پرخاشگرانه میگوید "ما کارت اداره فنی(حرفه ای) رو داریم".

وقتی خود را معرفی میکنیم و متوجه میشوند که ما خبرنگار هستیم با مهمه ای که صدا از صدا تشخیص داده نمیشود و ما مطلقاً متوجه صحبت هایشان نمیشویم پیرمردی سن و سال دار خود را به زور و با آهستگی دم ماشین میرساند و باصدایی که خستگی و درد را میشود در آن حس کرد میگوید "پسرم کار نیست ، گرسنه ایم ، هیچ کی حاضر به شنیدن حرف های ما نیست. از وقتی این بلا نازل شده کلا سه روز رفته سر کار ، آخه من چطوری خرجی بدم" و درخاتمه دست های چروکیده و زمختش را نشان می دهد.

از هر سو صدایی می آید. یکی ازداشتن بیمه میگوید و دیگری از وعده و وعید نمایندگان مجلس مینالد. یکی از خرج بیمارستان شکوه می کند و دیگری از کرونا اما همگی آنها از بیکاری به ستوه آمده اند.

دولتی که دائماً از خود قرنطینه ای سخن میگوید باید فکری به حال کارگران و اقشار کم درآمد هم داشته باشد. ترس از ابتلا به کرونا این روز ها باید تنها ترس خانواده ها باشد. نه آنکه بیکاری و نبود درآمد به بزرگترین تهدید برایشان تبدیل گردد.

* - محمود صالحی: ویروس کرونا چطور از بین خواهد رفت؟

این روز ها بازار ویروس کرونا هر لحظه داغ و داغ تر خواهد شد. از سوی دیگر تشکیل کمیته ها ، نهاد ها و کمپین ها توسط یک عده به قول خودشان (نهادهای مردمی) داغ و هر لحظه داغ تر از خود ویروس کرونا است. یعنی هرروز در این شهر کوچک ما (سقز) چند نهاد برای جمع آوری کمک مالی موجودیت خودشان را اعلام می کنند. هر کدام از این نهاد ها از بدو تاسیس به اذهان عمومی اعلام می کنند که هر روز برای مردم شفاف سازی خواهند کرد. اما نکته بسیار مهم آن است که از روزی که آن نهاد ها تاسیس شده اند. کلیه مواد خوراکی چند برابر گران تر شده و شاید هم پیدا نشود. بحث من در این نوشته این نیست که کلیه مواد خوراکی گران شده و یا شاید پیدا نشود. بحث من این است که آن کمپینها که بنام مردم تاسیس شدند و از اولین روز اعلام کردند که هر روز شفاف سازی خواهند کرد.

بلی سرانجام بعد از ۱۲ روز یکی از کمپین های مهم سقز که با هدف مبارزه با کرونا تاسیس شده بود. بلان مالی ۱۲ روزه خود را به اذهان عمومی اعلام نمود و در کانال سقز روداو پخش شد. من تنها به مرحله اول آن گزارش اشاره خواهم کرد.

(مرحله اول : خرید ۶۰ دست لباس مخصوص پرستاران و پزشکان عزیز شهر به قیمت هر دست ۴۵۰۰۰ تومان جمعا" به قیمت ۲۷۰۰۰۰۰ تومان ، همراه با ۴۱ عینک مخصوص برای زحمت کشان به قیمت هر عینک ۴۵۰۰۰ تومان ، جمعا" به قیمت ۱۸۴۵۰۰۰ تومان که تحویل خانم رشادی مسئول محترم نظام پرستاری داده شد.) مرحله دوم ، سوم و چهارم نیز در این گزارش وجود دارد. هر کس دوست داشته باشد می تواند به کانال سقز روداو مراجعه و آن را مطالعه کند.

با توجه به اینکه تمام سرمایه این شهر و تمام مکانهای مرغوب این شهر در اختیار پزشکان محترم است (مالکیت خصوصی) ، یعنی صاحب آن مکانهای مرغوب ، آپارتمان های چندین طبقه ، باغ های چندین هکتاری مربوط به پزشکان عزیز هستند. یعنی پزشکان عزیز در این شرایط بحرانی نیز ، حتی یک مریض را بدون پرداخت ویزیت ، معاینه نمی کنند. پس چرا باید از کمک های مردمی برای پزشکان لباس و عینک خریداری کرد؟ یعنی پزشکان محترم از نظر مالی توان تهیه یک دست لباس و یا یک عدد عینک را ندارند؟.

پس نتیجه خواهیم گرفت که این کمپین ها تنها برای حفظ سرمایه سرمایه داران تشکیل شده است و می خواهند در این شرایط بحرانی که کلیه مغازه های شهر به دستور کرونا تعطیل شده است ؛ سرمایه سرمایه داران دچار ضرر دهی نشوند؟ از سوی دیگر با تاسیس این کمپین ها کلیه اجناسی که مربوط به بهداشت فردی انسان بود در بازار کمیاب شد و مسئولان داروخانه ها آنها را انبار کردند و مخفیانه آن اجناس را با چند برابر قیمت یکجا در اختیار این کمپین ها قرار می دهند.

به نظر من مسئولان محترم کمپین ها در این شهر زندگی نمی کنند و یا در گوش فیل استراحت می کنند و اگر چنین نیست ؟ یعنی شما ها کارگران تنظیف شهرداری را نمی بینید ؛ که هر روز برای اینکه شهر را از پسماندها (اشغال) تمیز نگهدارند با تمام قدرت با این ویروس مبارزه می کنند. جالب این است که آن کارگران حتی دستکش هم ندارند تا برسد به لباس مخصوص و یا عینک

مخصوصاً همان کارگران شهرداری و کارگران آتش نشانی در این چند روز چندین بار برای گرفتن حقوق های معوقه خود دست به تجمع زدند. یا مسئولان محترم این کمپین ها نان روزانه نیز مصرف نمی کنند؟ من مطمئن هستم که نان مصرف می کنند اما خودشان برای خرید نان به درب مغازه نانوايي مراجعه نمی کنند تا از نزدیک کارگران نانوايي را مشاهده کنند که چطور در این شرایط سخت در صفوف اول مبارزه با ویروس کرونا هستند. حتماً مسئولان محترم این کمپین ها کودکان کار و خیابان شهر را می بینند که چطور هر لحظه سرشان توی یک سطل اشغال است تا از این طریق نان روزانه خود و خانواده را تامین کنند؟ یا شاید مسئولان محترم کمپین ها آن را نمی بینند که تعدادی از افراد (معناد) هر روز در این شهر در حال پرسه زدن هستند و در میان مردم زندگی می کنند؟ شاید مسئولان محترم کمپین ها هیچ وقت از وسیله نقلیه عمومی از جمله تاکسی ، خط واحد و تاکسی تلفنی استفاده نمی کنند. اگر این مسئولان از وسیله نقلیه عمومی استفاده می کردند، حتماً درک می کردند که آن راننده ها در خط مقدم مبارزه با کرونا هستند؟ شما مسئولان کمپین ها زحمتکشان دستفروش را نمی بینید که برای بقاء هر روز باید از منزل خارج شوند؟

ما کارگران مطمئن هستیم که کار و فعالیت این کمپین ها در راستای خدمت به قشر محروم و زحمتکش جامعه نیست. بلکه این افراد هدفشان این است که مسئولان دولتی از آنها تقدیر و تشکر کنند و اگر روزی خود را برای شورای شهر ؛ مجلس شورای اسلامی و یا هر نهاد دیگر دولتی کاندیدا کردند، این فعالیت ها را در کارنامه هویتی خود داشته باشند و....

شما ها و مسئولان دولتی که هر ماه حقوق های نجومی دریافت می کنید ؛ شب و روز از مردم درخواست می نماید که برای به زانو در آوردن ویروس کرونا باید از منزل خارج نشویم. من به شخصه از نظر علمی با این درخواست شما موافقم و مردم نباید از منازل خود خارج شوند.

اما چند سؤال داشتم که به شرح زیر است.

۱- آیا به نظر شماها با اهدای ۶۰ کارت هدیه ۱۵۰ هزار تومانی به اقوام و نزدیکان خودتان؛ میشه اجاره بهای یک ماهه مستاجران و مردم بیکار که حتی نمی توانند هزینه خورد و خوراک روزانه خود را تامین کنند؛ بی نیاز کرد؟

۲- آیا نقش دولت محترم در این بحران به وجود آمده که هیچ کس نمی تواند آن را انکار کند؛ در مقابل مرد مش چیست؟.

۳- آیا مردم آب ، برق و گاز را مصرف نمی کنند؟

۴- آیا جوانانی که در طول یک سال گذشته ازدواج کرده اند و از بانک وام گرفته اند و باید هر ماه اقساط آن را پرداخت کنند و امروز در خانه هستند، چه کسی اقساط آنها را پرداخت خواهند کرد و ده ها مشکلات عدیده ای که امروز به بهانه ویروس کرونا مردم محروم جامعه را دچار استرس کرده است.

بنابراین ویروس کرونا با فعالیت شما ها و جمع آوری کمک مالی از بین نخواهد رفت و این یک عوام فریبی است.

*** - جان باختن یکی از کارکنان بخش اورژانس بیمارستان امدادی مشهد بر اثر ابتلا به کرونا**

روز چهارشنبه ۲۸ اسفند، حسن ارباب، یکی از کارکنان بخش اورژانس بیمارستان امدادی مشهد بر اثر ابتلا به کرونا جانش را از دست داد.

*** - پیش بینی عدم تمدید قرارداد ۴۰ هزار کارگر در استان اصفهان به دلیل کرونا**

بدلیل شیوع ویروس کرونا پیش بینی می شود سال آینده قرارداد قرارداد ۴۰ هزار کارگر در استان اصفهان تمدید نشود.

روز پنج شنبه ۲۹ اسفند، مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان اصفهان با پیش بینی اینکه در پی شیوع کرونا قرارداد حدود ۴۰ هزار کارگر در اصفهان تمدید نخواهد شد، گفت: برای رفع این مشکل قرار است با راهکار خاصی این تعداد کارگران تحت پوشش بیمه بیکاری قرار گیرند.

وی افزود: برخی کارگران مثلاً با سابقه کمتر از یک سال که مشمول بیکاری نیستند که در شرایط خاص کنونی، بیمه بیکاری به آنها تعلق خواهد گرفت.

مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان اصفهان تأکید کرد: قرار است تا محدودیت سابق در خصوص بیمه بیکاری برداشته شود، به طوری که اگر کسی قبلاً از آن استفاده کرده، بیمه بیکاری دوباره به وی تعلق گیرد، همچنین بررسی بیمه بیکاری در کمیته هایی که دو ماه به طول می انجامید، در شرایط فعلی حذف خواهد شد.

وی با اشاره به فعال شدن سامانه ای برای افرادی که قراردادهایشان در سال آینده تمدید نمی شود، جهت حذف مراجعات حضوری به اداره کار، گفت: افرادی که در این شرایط شغل خود را از دست داده اند با ورود و ثبت نام در این سامانه، می توانند براساس سوابق کاری خود، از بیمه بیکاری استفاده کنند.

نیرومند در خصوص بودجه دولت برای برقراری بیمه بیکاری کارگران، گفت: دولت ۳ هزار میلیارد تومان به صورت جدا برای کارگرانی که در پی شیوع ویروس کرونا بیکار می شوند، اعتبار تخصیص داده است.

*** - جان باختن یکی از کارکنان بخش درمان دانشگاه علوم پزشکی بجنورد بر اثر ابتلا به کرونا**

یکی از کارکنان بخش درمان دانشگاه علوم پزشکی بجنورد بنام چاهی بعد از چند روز دست و پنجه نرم کردن با ویروس کرونا در بخش عفونی بیمارستان امام حسن مجتبی بجنورد جانش را از دست داد.